

10.03.05.09 Mengsel groentesap en water: Aloë Vera -cactusdrank

5.1.2e : Ik ben het ermee eens dat het niet belast is. Het is een plantenextract zonder toevoegingen.

Dus sowieso niet belast als vruchten- of groentesap. Als limonade blijkbaar ook niet omdat het:

-geen met water aangelengd vruchten— of groentesap betreft

-geen gezoete of gearomatiseerde drank betreft

-geen drank betreft waaraan geur-of smaakstoffen aan zijn toegevoegd. In poedervorm of als extract is het dan uiteraard evenmin belast. Zie <https://www.dokterdokter.nl/dossiers/aloe-vera-plant/item69346>.

5.1.2e : Ook uit internet blijkt dat het toch echt een plant is en dus geen groente. Als het Lab in 2010 van mening was dat het een groente was dan denk ik dat ze dat destijds toch verkeerd hebben ingeschat.

5.1.2e : de definitie van groente in de Dikke van Dale is: planten die de mens als voedsel dienen.

Ik denk dat het van belang is of we de Aloe Vera als groente zien of niet. Is het een groente dan kan ik niet anders stellen dan dat het belast moet worden. Is het geen groente dan is het niet belast.

Zie hiervoor de onderbouwing van 5.1.2e

Kern van de discussie: is het een groente of een plant? Alle groente is een plant, maar niet elke plant is een groente.

Maar het product betreft sap van een plant. 5.1.2e uitleg: de aloe vera eet je niet als zodanig, dus is het geen groente maar een plant. Als een plant eetbaar is is het een groente. Gebruik je het sap van een plant is het geen groente. 5.1.2e : waar valt het in de GN code? Is niet leidend voor de VB maar kan wel een indicatie geven. 5.1.2e : aloe vera valt onder hst. 13. Een plantensap valt niet per se onder een groentesap. Actie: 5.1.2e schrijft een tekstvoorstel met voorbeelden, inclusief de discussie over toevoegingen en de discussie zoet en gearomatiseerd en speelt dat via 5.1.2e naar het Lab.

10.09.03.03.01 ^{67 AWR} **en** ^{67 AWR}

In een knijpverpakking zit 100 gram gel. Deze gel is eenvoudig, door de aanwezigheid van een speciale sluiting, direct in de mond in te nemen. Door de afsluitbare sluiting kan dit in meerdere keren gebeuren.

De gel geeft het menselijk lichaam snel meer energie. Het consumeren van de gel gebeurt als volgt:

- eerst wordt wat gel in de mond gebracht; - daarna wordt wat water gedronken.

Het product is onderzocht door het laboratorium. De uitslag is als volgt:

Suikergehalte 67 massa%.

Product bestaat uit een geconcentreerde suikersiroop met aardbeienaroma. Het product dient in eerste instantie onverdund te worden gedronken. Het advies om een slok van deze vloeistof te laten volgen door enkele slokken water doet hier niet aan af.

In de leidraad wordt aangegeven dat ook vloeibare voedingspreparaten als limonade dienen te worden aangemerkt (leidraad 4.1.3. lid 3).

Voor de wet op de verbruiksbelasting van alcoholvrije dranken en van enkele andere producten wordt dit product conform artikel 9 lid 1 aangemerkt als een limonade.

M.b.t. tot dit product zijn de volgende vragen:

1. Is dit product aan te merken als een limonade?
2. Dient hier de factor 3 toegepast te worden omdat er sprake is van een concentraat?

Vraag 1.

Gelet op de uitslag van het laboratorium is hier sprake van een limonade.

Vraag 2.

De gel kan onvermengd gedronken worden, ondanks dat er sprake is van een concentraat. De vermenging met water is niet perse noodzakelijk. Het betreft derhalve ook geen concentraat zoals bedoeld in artikel 9 lid 2 van de wet VB. De factor 3 is derhalve ook niet van toepassing.

Actie: inlichten vragensteller^{5.1.2e}, reeds gedaan). Opmerkingen:

- In het algemeen dient bij dit soort zaken eerst te worden bekeken of het product valt onder artikel 9, 1e en 2e lid Wet VB, dan kijken of het onder de uitzonderingen valt van lid 3 (melk/melkprodukten/soja) of van de MvT (medicinaal karakter).

– De uitspraak van de Rb. Haarlem (LJN: BM8061, 08/7718) bevat een doelredenering en is in wezen niet juridisch onderbouwd.

- Het wordt heel moeilijk een goed onderscheid tussen de verschillende sportdrinkjes te kunnen maken, welke al dan niet belast zijn met VB. Zo is niet iedere soort gel drinkbaar.

5.1.2e zal een voorstel schrijven voor Wetgeving met onder meer de volgende vraagpunten: definitie aanscherpen, één tarief, tarief verhogen (dit soort drankjes bevat vaak veel suiker en is dus slecht is voor de gezondheid; de heffing van VB is daarom te verdedigen). Actie: ^{5.1.2e}

10.10.03.01 Wel of geen VB

In de ^{67 AWR} zaak, uitspraak rb. Haarlem 08/7718, concludeerde de rechter dat de voedingssupplementen enerzijds door hun samenstelling (hoge eiwitgehalte) en anderzijds hun wezenlijke kenmerk en gebruik (hoge voedingswaarde voor spieropbouw door beoefenaars van kracht sport) niet te vergelijken zijn met limonade. Het wezenlijke kenmerk en gebruik van limonade is immers dorstlessen. Tijdens onze vergadering van 27 mei 2010 hebben wij de beroepsbehandelaar geadviseerd niet in hoger beroep te gaan.

Echter ten aanzien van de ^{67 AWR} produkten hebben wij in de vorige vergadering (agendapunt

10.09.03.03.01 ^{67 AWR} en ^{67 AWR}) geconcludeerd dat beide producten onder de wet VB vallen (betrof een poeder en een gel). Een van de redenen was dat het dorstlessende karakter geen zelfstandig criterium is dat voortvloeit uit de wet. Hiermee leggen wij in feite de uitspraak van de rechter naast ons neer. Het Lab en wellicht de regiokantoren raken hierdoor in verwarring. Een werkgroep bestaande uit ^{5.1.2e}, ^{5.1.2e}, ^{5.1.2e} en ^{5.1.2e} maken een notitie waarin alle aspecten die onduidelijkheid opleveren worden behandeld. Ook het diksapverhaal wordt hierin meegenomen.

Met betrekking tot de uitspraak van de rb. Haarlem zullen ^{5.1.2e}, ^{5.1.2e}, ^{5.1.2e} en ^{5.1.2e} een helpdeskvraag formuleren waarin ons standpunt duidelijk wordt.

Overigens blijft het uitgangspunt van kracht dat niet het Lab maar de inspecteur degene is die de indeling in het tarief moet bepalen, dan wel of iets VB-goed is of niet. Dit zullen de uitvoeringscoördinatoren wederom bij de regio's onder de aandacht moeten brengen.

10.11.03.01 ^{67 AWR}

De vraag ligt voor hoe de producten ^{67 AWR} zich met elkaar verhouden qua heffing van verbruiksbelasting.

_ ^{67 AWR} producten: dit betreft een gezoete drank met een gezondheidsclaim. - ^{67 AWR} producten: dit is een product, vloeibaar of in vaste vorm, met een hoog suikergehalte waaraan vaak een sportclaim wordt gegeven.

_ ^{67 AWR} : dit betreft een voedingssupplement met een hoog eiwitgehalte ter bevordering van de spiermassa.

Het cluster stelt zich op het volgende standpunt.

Om te bepalen of een product is onderworpen aan de heffing van verbruiksbelasting dient het voldoende te worden nagegaan.

1. Valt het product onder artikel 9, 1e en 2e lid Wet VB: met water aangelengde vruchten/groentensap alsmede gezoete en aromatische dranken, in vaste vorm of concentraat, dan is het VB-plichtig. Uit de Memorie van Toelichting bij artikel 9 Wet VB blijkt dat onder limonade ook de dranken vallen die als alternatief voor limonade worden gedronken.

Vervolgens moet gekeken worden of het product onder de uitzonderingen van artikel 9 Wet VB valt:

2. Geen limonade:

a. De uit melk, melkproducten of soja bereide drank zoals genoemd in artikel 9 lid 3 van de Wet VB.

b. Dranken met een medicinaal karakter, zoals hoestdrank, die het karakter van een medicijn hebben dat in de vorm van een drank wordt toegediend (zie Memorie van Toelichting). Echter, producten die de algehele gezondheid beogen te verbeteren vallen hier buiten; dit is onvoldoende om daaraan het duidelijke karakter van een medicijn toe te dichten (Hof Arnhem, 3 juli 2007, nr. 05/00114).

c. Producten, met name voedingssupplementen, waarvan de samenstelling zich kenmerkt door een hoog eiwitgehalte en daardoor een hoge voedingswaarde hebben, ter bevordering van de opbouw van de spiermassa, die zowel in poedervorm worden toegevoegd aan voedsel, als worden opgelost in water (zie uitspraak Rechtbank Haarlem, 21 juni 2010, nr. 08/7718).

3. Uit de bovengenoemde beoordelingsaspecten kan het volgende worden geconcludeerd.

* ^{67 AWR} : een gezoete, aromatische drank die de algehele gezondheid beoogt te verbeteren. Het product voldoet wel aan artikel 9 lid 1 of 2, en heeft gezien punt 2b geen medicinaal karakter: VB-plichtig.

* ^{67 AWR} : gezoete dranken die vallen onder artikel 9 lid 1 of 2 en niet voldoen aan punt 2: VB-plichtig.

* 67 AWR (hoog eiwitgehalte voor spieropbouw) kunnen wellicht voldoen aan de omschrijving van artikel 9 lid 1 of 2, maar voldoen (tevens) aan punt 2c: geen heffing van VB.

In 2011 zullen wij de gehele wetgeving over dit soort producten beschouwen. Actie^{5.1.}_{2e}: agenderen voor 2011.

14.02.03.04.05 67 AWR

Het Lab stelt ons de vraag of het product^{67 AWR} wordt belast met verbruiksbelasting of dat er sprake is van vrijstelling op basis van artikel 28 WVAD.

Argumenten fabrikant

De website van^{67 AWR} geeft aan dat het product^{67 AWR} een 100% natuurlijk product is dat bereid is uit gezuiverde en geconcentreerde melkwei van verse Zwitserse alpenmelk en een hogere concentratie rechtsdraaiend melkzuur bevat. Door toevoeging van 1-2 eetlepels^{67 AWR} aan een glas mineraalwater ontstaat een heerlijke drank. Lekker bij of na de maaltijd en desgewenst op smaak te brengen met wat honing of vruchtensap. Het kan tevens in een saladedressing worden verwerkt, in een smoothie, aan een glas (sinaas)appelsap worden toegevoegd of aan een kom yoghurt met muesli.

In bezwaar voert^{67 AWR} het volgende aan:

^{67 AWR} wordt niet in de markt gezet als dorstlesser of limonade, maar als gezondheidspreparaat met medicinale uitstraling. Het product ondersteunt de darmflora, bevordert de spijsvertering door stimulatie van de natuurlijke afvoer van afvalstoffen. Het beïnvloedt de bloedsuikerspiegel waardoor het hongergevoel voorkomt. De reclamant verwijst verder nog naar het product^{67 AWR}
^{67 AWR}, waarvan de douane heeft geoordeeld dat het voor vrijstelling in aanmerking komt.

Beoordeling Lab

Uit het monsteronderzoek blijkt dat het een heldere vloeistof betreft met onder meer de volgende bestanddelen:

- Sacharose/invertsuiker/isoglucose EU Vo. 900/2008 <1.5
- Lactose EU Vo. 900/2008 <0.5
- Melkzuur HPLC 7.1

Verder constateert het Lab dat het onderzochte product een fermentatieproces heeft doorgaan, waarbij de lactose volledig is omgezet in melkzuur. Door deze behandeling is het karakter van een wei-product verloren gegaan, waardoor indeling onder post 0404 niet mogelijk is. De conclusie van het Lab voor de indeling in het tarief is dat het monster bestaat uit een product voor menselijke consumptie, elders genoemd noch elders onder begrepen, advies goederencode: 2106.9092 60 89. De tariefindeling is gebaseerd op de afwezigheid van zetmeel/glucose en melkvet. Deze componenten zijn niet verder gecontroleerd. Voor de verbruiksbelasting beschouwt zij dit op grond van artikel 9 lid 2 WVAD als een limonade in vaste vorm of als concentraat in een kleinhandelsverpakking.

Beoordeling cluster:

-Het product voldoet aan de omschrijving van artikel 9, 2e lid WVAD van limonade: met water aangelengde vruchten- of groentesap alsmede gezoete dranken, in geconcentreerde vorm.

Met betrekking tot de beoordeling of het product onder de uitzondering van lid 3 van artikel 9 valt: De fabrikant stelt dat het product een wei-drink is. Het Lab concludeert echter dat door de fermentatiebehandeling het karakter van een wei-product verloren is gegaan, waardoor indeling onder post 0404 niet mogelijk is. Het Lab vindt dus kennelijk dat het géén wei-drink is. Maar onduidelijk is of het Lab het product als een uit melk of melkproducten bereide drank beschouwt. Dit is van belang voor de afweging of de uitzondering van artikel 9, derde lid, WVAD van toepassing is. Het Lab moet daarom nog toetsen of sprake is van een uit melk of melkproducten bereide drank. Dat criterium is beslissend en niet of het een wei-drink is.

- Wat de vrijstelling van artikel 28 WVAD betreft:

- - De vrijstelling is alleen van toepassing als een vruchten- of groentesap kennelijk wordt gebruikt voor medicinale doeleinden. Met betrekking tot limonade wordt in de MvT op artikel 9 WVAD vermeld dat medicinale dranken, zoals hoestdranken en dergelijke, niet onder het begrip limonade vallen, omdat deze dranken, anders dan de limonades, niet het oogmerk hebben de dorst te lessen maar duidelijk het karakter van een medicijn hebben dat in de vorm van een drank wordt toegediend.

Uit de diverse consumptietoepassingen die de fabrikant voor het product op haar website geeft blijkt dat ^{67 AWR} niet duidelijk het karakter van een medicijn heeft. Zo kan het product bijvoorbeeld niet gelijk worden gesteld met een hoestdrank. De medicinale claims zijn meer gericht op het bevorderen van de algehele gezondheid. Het Hof Arnhem heeft in haar uitspraak van 3 juli 2007, 05/00114, bepaald dat als een drank de algehele gezondheid beoogt te verbeteren, dat onvoldoende is om daaraan het duidelijke karakter van een medicijn toe te dichten. De conclusie is dat aan het product geen medicinaal karakter kan worden toegekend, waardoor het als een limonade blijft aangemerkt.

N.B. Deze casus speelt in 2013, vandaar dat het product op grond van de toen geldende wettekst is beoordeeld. Sinds 1 januari 2014 is art. 28 WVAD gewijzigd: "De vrijstelling is alleen van toepassing als een vruchten- of groentesap uitsluitend wordt gebruikt voor medicinale doeleinden."

- - De vrijstelling van artikel 28 geldt gezien de wettekst alleen voor vruchten- en groentesappen. Uit het bovenstaande blijkt dat ^{67 AWR} niet als een vruchten- of groentesap kan worden aangemerkt. Hierdoor is vrijstelling op grond van artikel 28 WVAD niet mogelijk. (Overigens is het op zich vreemd dat de wetgever met betrekking tot vruchten- en groentesappen heeft voorzien in een vrijstelling indien zij zijn bestemd voor medicinale doeleinden, terwijl er voor is gekozen om een limonade-achtig product met louter medicinale werking uit te sluiten van het begrip limonade).

- De reclamant verwijst naar het product ^{67 AWR}, waarop de douane in een beslissing op een verzoek om terugbetaling wel vrijstelling heeft toegepast.

Kennelijk heeft de inspecteur geoordeeld dat dat product een medicinaal karakter heeft omdat het duidelijk wordt gebruikt voor medicinale doeleinden. Weliswaar kan dan niet de vrijstelling van artikel 28 WVAD worden toegepast wanneer het product geen vruchten- of groentesap is. Maar de heffing van verbruiksbelasting blijft achterwege omdat het product niet als een limonade wordt aangemerkt wanneer het duidelijk wordt gebruikt voor medicinale doeleinden. Met betrekking tot ^{67 AWR} kan belanghebbende zich dan ook niet beroepen op de beslissing ten aanzien van ^{67 AWR}, omdat het twee verschillende producten zijn met verschillende toepassingen.

Opmerkingen:

1. Vraag voor het Lab: Is het uit melk bereide drank? Hiervan hangt de definitieve beoordeling ten aanzien van het product af.

2. De douane heeft ^{67 AWR} in een uitspraak op een verzoek om teruggaaf beschouwd als een product waarvoor de vrijstelling van art. 28 geldt, maar vrijstelling geldt alleen voor vruchten/ groentesap.

Actie: ^{5.1.2e} antwoordt het Lab (reeds gebeurd). [reactie Lab: het is geen uit melk bereide drank, zaak is hiermee afgedaan, not.]

15.01.03.04.02 Sportdrink – supplement

Het team bezwaar van Rotterdam Rijnmond (^{5.1.2e}) vraagt of de volgende producten VBplichtig zijn.

_ 67 AWR

De producten zijn allemaal aan te merken als limonade in de zin van artikel 9 van de Wet verbruiksbelasting van alcoholvrije dranken (WVAD). Het betreft immers gezoete en aromatische dranken waaraan geurstoffen of smaakstoffen zijn toegevoegd en ze zijn kennelijk bestemd om onverwarmd te worden gedronken. Uit artikel 9 lid 2 WVAD blijkt dat die drank ook aangeboden mag worden in vaste vorm, dus ook in poeder.

Mbt het criterium "dorstlessen" : Om een drank aan te merken als een alcoholvrije drank in de zin van de WVAD is de vraag of de drank bestemd is om dorst te lessen niet van belang. Het dorstlessende karakter is geen op zichzelf staand criterium, maar wordt in de MvT alleen genoemd als onderscheid met het medicinale karakter van een hoestdrink. Dat de hier te beoordelen producten wellicht geen dorstlessend karakter hebben is dus geen argument om ze niet als VB-goed aan te merken. Weliswaar heeft de rb. Haarlem heeft in haar uitspraak van 11 mei 2010, nr. 08/7718, geconcludeerd dat "producten, met name voedingssupplementen, waarvan de samenstelling zich kenmerkt door een hoog eiwitgehalte en daardoor een hoge voedingswaarde hebben, ter bevordering van de opbouw van de spiermassa, die zowel in poedervorm worden toegevoegd aan voedsel, als worden opgelost in water, geen VB-goed zijn." Maar dit is niet juridisch onderbouwd en is eigenlijk een doelredenering.

Het is niet zo dat sportdranken niet onder de heffing van de verbruiksbelasting vallen. Het begrip

"sportdrink" komt nergens in de WVAD voor, ook niet in de MvT. Uit de benaming 'sportdrink' blijkt al dat er sprake is van een drank, dus dat die bestemd is om te worden gedronken. Als ze ook nog bestemd is om onverwarmd te worden gedronken en het is een gezoete of gearomatiseerde drank of een drank waar geurstoffen of smaakstoffen zijn toegevoegd, dan is er sprake van een limonade zoals bedoeld in artikel 9 WVAD. Dat geldt overigens ook als het gaat om een drank die zowel onverwarmd als verwarmd kan worden gedronken. Ook als zo'n drank meestal verwarmd wordt gedronken, is er sprake van een limonade.

Uit de reactie van het Lab blijkt dat er geen sprake is van een zuiveldrank zoals bedoeld is in artikel 9 lid 3 WVAD. Evenmin is gebleken dat de producten kunnen worden aangemerkt als medicinale dranken.

Conclusie: er is verbruiksbelasting verschuldigd.

Actie:^{5.1.2e} beantwoordt de vragensteller (reeds gebeurd).

Actie:^{5.1.2e} maakt notitie met alle standpunten die wij hebben ingenomen. Daarin meenemen: In de wet is geen basis om voor eiwitrijke producten geen VB te heffen als zij aan wel alle VB-criteria voldoen. Kijken welke producten wij in het verleden als zodanig niet in de VB hebben betrokken.

17.02.03.02.02 Voedingssupplementen

Het tafeltje Dranken heeft zich over de heffing van verbruiksbelasting van voedingssupplementen gebogen.

Er is weinig jurisprudentie over, alleen een uitspraak van Haarlemse rechtbank in 2010. Toen is aangegeven dat het geen 'dorstlessen' is, dus geen VB. Dorstlessen is echter geen criterium omdat de WVAD het nimmer heeft over dorstlessende vermogen van alcoholvrije dranken.

In verleden zijn deze producten, vaak behorend tot GN 21.06, wel in heffing meegenomen, maar dit is later (onbewust) anders gegaan. Kenmerkend voor deze producten is hoeveelheid eiwitten; hier zit een link richting artikel 9 lid 3 WVAD.

Artikel 9 WVAD is duidelijk: "Onder limonade worden verstaan met water aangelengd vruchten- of groentesap alsmede gezoete en aromatische dranken en dranken waaraan geurstoffen of smaakstoffen zijn toegevoegd die kennelijk zijn bestemd om onverwarmd te worden gedronken" (uitzondering in artikel 9 lid 3 wat betreft de eiwitgehalte in soja-drank). Conclusie: voedingssupplementen vallen onder de heffing van verbruiksbelasting. ^{5.1.2e} heeft dit standpunt van het tafeltje verder uitgewerkt in een notitie.

In zijn notitie komt ^{5.1.2e} tot de volgende conclusie: "Met inachtneming van onder andere de uitspraak van het Hof Arnhem van 3 juli 2007 waarin duidelijk is vermeld dat het 'dorstlessen' geen zelfstandig criterium is voor de beoordeling van de definitie van limonade, alsmede gelet op de analyseresultaten van dit product waarbij geen noemenswaardige aanwezige eiwitten zijn aangetroffen, als dat al überhaupt als een criterium zou gelden, dient dit voorliggende 'voedingssupplement' als een limonade te worden aangemerkt."

De CG is het eens met de notitie van ^{5.1.2e}. Op de vraag van ^{5.1.2e} of er een profiel op moet komen antwoorden ^{5.1.2e} en ^{5.1.2e} dat gezien het grote aantal in aanmerking komende GN-codes dat bijna niet te doen is. Actie ^{5.1.2e}: (laten) opnemen in HVAD.

18.06.03.02.03 Notitie limonade

Het Tafeltje Alcohol/AVD heeft een concreet advies geschreven dat het cluster heeft becommentarieerd.

^{5.1.2e}: we hebben met meeweging van signalen uit de praktijk, jurisprudentie en de MvT het memo gemaakt. Voedingssupplementen vallen gezien de jurisprudentie binnen de heffing. We hopen met het memo 95% van de producten te vangen, maar je houdt altijd discussie over producten.

Opmerkingen: ^{5.1.2e} : de vrijstelling voor geneesmiddelen van art. 28 is vervallen maar wordt nog wel genoemd?

^{5.1.2e} : In het memo staat de VGEM- Richtlijn genoemd. Alle producten die in de Geneesmiddeleninformatiebank staan zijn geneesmiddelen, dus daarover is geen discussie, dus dat is een mooi objectief criterium. Laat onverlet dat daarnaast nog meer geneesmiddelen bestaan.

^{5.1.2e} : In het memo kun je niet het woord 'definitie' gebruiken want een definitie hoort thuis in de wet. Daarom wordt nu 'beschrijving' gebruikt.

18.07.03.02.02 Notitie limonade

Dit is een vervolg op het agendapunt 18.06.03.02.03. Er is gereageerd op beide memo's. De vraag van het Tafeltje aan de CG is of deze beschrijving van limonade, die vooral is geschreven voor de collega's van FT, volstaat. Moeilijk punt is de medicijn-achtige; de beoordeling of een product een medicinaal karakter heeft moet voor elk geval apart worden beoordeeld. Er is gekozen voor aanhaken bij de geneesmiddelenrichtlijn met verwijzing naar het VGEM-handboek voor zowel medicijnen als de werkzame stoffen. De CG is met nog wat aanpassingen akkoord met het voorstel.

Actie: ^{5.1.2e} past de memo aan, actie ^{5.1.2e} neemt de tekst op in het HVAD, actie ^{5.1.2e} bespreekt dit met het Lab.

20.02.03.02.01 Voedingssupplementen

^{5.1.2e} : Gedeeld is de gepubliceerde versie.

Tussen partijen is in geschil of het product dient te worden aangemerkt als limonade in de zin van artikel 9 van de Wet op de verbruiksbelasting van alcoholvrije dranken en van enkele andere producten (hierna: WVB). De stelling van eiseres dat het product een voedingssupplement is en daarom moet worden uitgezonderd van verbruiksbelasting, kan niet slagen. De bedoeling van de wetgever is dat alleen medicinale dranken worden uitgezonderd van verbruiksbelasting. Gelet op de samenstelling en aard van het product kan het product niet worden gekwalificeerd als een medicinale drank. Het dorstlessende karakter is geen zelfstandig criterium voor de vaststelling of sprake is van limonade. Ook de concurrentiepositie ten opzichte van andere producten is geen zelfstandig criterium.

Kern: Het product ^{67 AWR} (bestaand uit water en vruchtensapconcentraten, verkocht voor rond 35 euro per fles) is 'limonade' in de zin van art. 9 van de Wet op de verbruiksbelasting. Daarom is terecht verbruiksbelasting geheven.

In de MvT heeft de wetgever bedoeld medicinale dranken van 'limonade' uit te zonderen. Dit product is geen medicinale drank: het bevat geen medicinale bestanddelen, en de stelling dat het goed is voor het lichaam na fysieke inspanning is onvoldoende om van medicinale werking te kunnen spreken. Daaraan doet de aanbevolen te consumeren dosering niet af. Zoals al overwogen in ECLI:NL:RBNHO:2017:10088 is het dorstlessend karakter geen zelfstandig criterium voor de vaststelling of het om 'limonade' gaat. Die tem is in de MvT enkel gebruikt om een afbakening te maken tussen limonade en medicinale dranken. In de MvT staat niet dat voedingssupplementen ook zijn uitgezonderd, nog afgezien van de vraag of dit product als zodanig kan worden aangemerkt,

De hoge consumentenprijs maakt evenmin dat het product moet worden uitgezonderd van de verbruiksbelasting. Wet noch MvT duiden erop dat de concurrentiepositie ten opzichte van andere

producten beslissend zou zijn.

10.03.05.09 Mengsel groentesap en water: Aloë Vera -cactusdrank

Zie bijgevoegde helpdesk/rechtsvraag en de bijlage met betrekking tot groentesap.

Omdat er een termijn voor het behandelen van het verzoek om teruggaaf in zit graag z.s.m. een standpunt door ons in te nemen.

met vriendelijke groet,

Helpdeskrechtsvraag DLK groentesap.doc

Context van de vraag

"In welk kader moet de vraag geplaatst worden, waarom heb je een antwoord op deze vraag nodig?"

Door een importeur wordt al jaren een drank ingevoerd op basis van de Aloe Vera cactus. Zij hebben dit eenmalig als limonade aangegeven en een verzoek om terugbetaling hiervoor gedaan. De ambtenaar in Venlo die dit verzoek om teruggaaf behandelde vroeg zich af of dit product niet altijd als limonade aangemerkt zou moeten worden. Ik heb hem gevraagd het laboratorium te bellen of er eerdere monsteronderzoeken waren geweest voor dit product en mij de gegevens over het product naar mij toe te sturen. De behandeld ambtenaar heeft contact opgenomen met het laboratorium en hierover een email ontvangen (zie bijlage). De email was duidelijk nl. het betreft een groentesap want het product komt ruimschoots uit boven de grenzen zoals gesteld in de bijlage van de uitvoeringsregeling verbruiksbelastingen. De handelend ambtenaar heeft daarop contact opgenomen met de importeur/verzoeker en hem mondeling medegedeeld dat hij het verzoek zou honoreren. De handelend ambtenaar heeft mij alsnog de stukken toegestuurd. Hierop heb ik de ambtenaar gebeld met de mededeling dat ik het niet eens was met de uitleg van het laboratorium en dat de drank mijns inziens volgens de letter van de wet een limonade is. Ik heb dit kortgesloten met het laboratorium. Het laboratorium gaf aan altijd bij groentesap een percentage van 25% te hanteren volgens de bijlage bij de uitvoeringsregeling.

Uit de MvT, Kamerstukken II 1992/93, 22 843, nr. 3, blz. 8.

Parlementaire behandeling. Wet op de verbruiksbelastingen van alcoholvrije dranken en van enkele andere produkten

'Voorts heb ik aanleiding gezien naast de vruchtesappen ook de groentesappen in de heffing te betrekken. Hier vormt de gelijkwaardigheid van de produkten en daarmee de onderlinge concurrentie tussen de produkten naar mijn mening een deugdelijk argument. Het betreft hier sappen zoals wortelsap en bietensap.

Hoewel er, zowel met betrekking tot de siropen als met betrekking tot de groentesappen een glijdende schaal is wat betreft de concurrentieverhouding met de thans reeds belaste dranken, is er geen hanteerbare sleutel te ontwerpen die direct concurrerende groentesappen en siropen wel en de overige niet in de heffing betreft. Derhalve stel ik voor alle siropen en groentesappen als gelijkwaardige produkten aan een gelijke behandeling te onderwerpen als de limonades en de vruchtesappen.'

Hieruit maak ik op dat de wetgever heeft bedoeld vruchtensappen en groetesappen gelijkwaardig te behandelen.

Voorgestelde oplossingsrichting “Wat zou gezien de bestaande wet- en regelgeving en het bestaande beleid het antwoord moeten zijn volgens jou?”	Mijn voorgestelde oplossingsrichting is om groentesappen gelijkwaardig te behandelen aan vruchtensappen. Hiertoe moet artikel 7, eerste lid, WVB als volgt aangepast worden: <i>Onder vruchten- en groentesap wordt verstaan drank die bestaat uit sap van vruchten of groenten of een mengsel daarvan, mengsels van water en vruchtensap of water en groentesap die ten minste een bij ministeriële regeling vast te stellen percentage vruchten- of groentesap of vruchten- of groentemoes bevatten daaronder begrepen</i> Tevens moet artikel 6 URVB als volgt aangepast worden: 1.Het percentage vruchten-of groentesap of vruchten- of groentemoes dat een mengsel van water en vruchtensap of water en groentesap ten minste moet bevatten om aangemerkt te worden als vruchtensap of groentesap is opgenomen als bijlage bij deze regeling. 2.Indien een mengsel als bedoeld in het eerste lid, meer dan één soort vruchtensap of vruchtenmoes of meer dan één soort groentesap of groentemoes bevat, worden de in de bijlage opgenomen percentages van de desbetreffende soorten naar evenredigheid toegepast. Tevens moet de bijlage in overleg met het douanelaboratorium worden aangepast zowel in de kop als de inhoud. Voor het verleden van de Aloe Vera drank stel ik voor te berusten in de tariefstelling van groentesap gelet op de eerdere uitslagen monsteronderzoek en afwerking van de aangiften voor het vrije verkeer als groentesap.

Aloe Vera Drank.pdf

Hieronder de email van het lab en de behandelend ambtenaar:

Beste 5.1.2e

ter kennisname
betreft aloe vera drank waarover ik je gisteren heb gebeld ;

67 AWR

zie onder douanelaboratorium-advies
met vriendelijke groet,

5.1.2e

Belastingdienst/Douane /kantoor Eindhoven
vestiging Venlo
team KM Terugbetaling CDW Venlo
kamer 5.1.2
Hogeweg 85
5914 BC Venlo

tel. 5.1.2e

fax. 5.1.2e

----- Doorgestuurd door 5.1.2e /Douane Zuid/BLD op 09-02-2010 10:56 -----

Van: 5.1.2e /Douane West/BLD
Aan: 5.1.2e /Douane Zuid/BLD@Belastingdienst
Datum: 08-02-2010 14:51
Onderwerp: verbruiksbelasting aloe vera 153 SO 2010

Beste collega,

In uw fax van vanmorgen wordt verwezen naar een monsteronderzoek ^{67 AWR}

Dit

monster is in het laboratorium onderzocht onder lab nr ^{67 AWR}

De advies goederencode luidde: ^{67 AWR} met accijnscode ⁶⁷_{AW}

Het product bevat 21% aloevera poeder en 9% aloevera gel en komt daarmee (indien omgerekend naar sap) ruimschoots boven de grenzen zoals gesteld in de bijlage van de uitvoeringsregeling verbruiksbelasting en is daarmee voor de wet op de verbruiksbelasting een groentesap (accijnscode ⁶⁷_A)

met vriendelijke groet
5.1.2e

Douane Laboratorium
5.1.2e

Uit het verslag :

10.03.05.09 Mengsel groentesap en water: Aloë Vera -cactusdrank

5.1.2e : Ik ben het ermee eens dat het niet belast is. Het is een plantenextract zonder toevoegingen.

Dus sowieso niet belast als vruchten- of groentesap. Als limonade blijkbaar ook niet omdat het:

-geen met water aangelengd vruchten— of groentesap betreft

-geen gezoete of gearomatiseerde drank betreft

-geen drank betreft waaraan geur-of smaakstoffen aan zijn toegevoegd. In poedervorm of als extract is het dan uiteraard evenmin belast. Zie <https://www.dokterdokter.nl/dossiers/aloe-vera-plant/item69346>.

5.1.2e : Ook uit internet blijkt dat het toch echt een plant is en dus geen groente. Als het Lab in 2010 van mening was dat het een groente was dan denk ik dat ze dat destijds toch verkeerd hebben ingeschat.

5.1.2e : de definitie van groente in de Dikke van Dale is: planten die de mens als voedsel dienen.

Ik denk dat het van belang is of we de Aloe Vera als groente zien of niet. Is het een groente dan kan ik niet anders stellen dan dat het belast moet worden. Is het geen groente dan is het niet belast.

Zie hiervoor de onderbouwing van 5.1.2e

Kern van de discussie: is het een groente of een plant? Alle groente is een plant, maar niet elke plant is een groente.

Maar het product betreft sap van een plant. 5.1.2e uitleg: de aloe vera eet je niet als zodanig, dus is het geen groente maar een plant. Als een plant eetbaar is is het een groente. Gebruik je het sap van een plant is het geen groente. 5.1. : waar valt het in de GN code? Is niet leidend voor de VB maar kan wel een indicatie geven. 5.1.2e_{2e} : aloe vera valt onder hst. 13. Een plantensap valt niet per se onder een groentesap. Actie: 5.1.2e schrijft een tekstvoorstel met voorbeelden, inclusief de discussie over toevoegingen en de discussie zoet en gearomatiseerd en speelt dat via 5.1.2e naar het Lab.

Het betreft de volgende 2 producten:

1)^{67 AWR} : Poedervormig product , 56 g in een sachet, bevat sucrose, maltodextrine, dextrose en minerale zouten.

Gebruik tijdens sporten en training; 1 sachet per uur oplossen in 750 ml water

Een sachet bevat 48,7 g koolhydraten waarvan 33,9 g suiker , opgelost in 750 ml water geeft dit een drank met 6,4% koolhydraten waarvan 4,5% suiker.

Volgens belanghebbende is dit een hypotone instant sportdrink , die zorgt voor een betere vochtopname van het lichaam en dus niet bedoeld (en geschikt) is om te voldoen aan de dagelijkse vochtbehoefte.

Info internet:(www.hardlopen.nl)

Reeds openbaar

Isotone oplossingen worden ook vaak in ziekenhuizen gebruik in een infuus, omdat op deze manier de watervoorraad in het lichaam aangevuld kan worden . Een infuus bestaat uit een isotone zoutoplossing , zogenaamd fysiologisch zout (0.9% zout). Het zoutgehalte van deze oplossing is dus gelijk aan deze in de lichaamscellen. Ditzelfde geldt voor een isotone sportdrink. Een isotone drank wordt gemakkelijker opgenomen door het lichaam. Sportdranken zijn dus veelal isotoon om een snelle vochtopname te stimuleren. Gemiddeld bevat een isotone sportdrink 6-8 gram koolhydraten per 100 ml.

*Echter, bij langdurig sporten verliest het lichaam zoveel vocht dat die vochtbehoefte niet voldoende aangevuld wordt met een isotone drank. Een hypotone drank is dan passend. Bekend zijn de voorbeelden van marathonlopers die tijdens of bij de finish van een marathon hun maaginhoud met veel niet-opgenomen isotone sportdrink op het asfalt deponeerden. Susan Chepkemei deed dit in de New York marathon van 2005 al lopend! Helaas kostte haar dit vermoedelijk de overwinning: ze finishte als tweede. **Conclusie: tijdens een inspanning liever een hypotone drank!***

Een drank die (veel) meer opgeloste deeltjes bevat wordt hypertoon genoemd. Door deze hoge concentratie opgeloste deeltjes (koolhydraten) blijft de vloeistof langer in de maag en worden de koolhydraten minder snel opgenomen. Tijdens het sporten is dit nadelig als je de drank drinkt met de bedoeling om je vochtbalans te herstellen. Wel kunnen de koolhydraten in hypertone dranken helpen bij het aanvullen van de energievoorraad tijdens en na het sporten. Dit is dan ook de reden dat deze dranken met energiedrank worden aangeduid en niet met sportdrink.

Het tweede product is een voorbeeld van een hypertone drank:

2)^{67 AWR} : vloeibaar product 60 ml per drinkzakje, bevat water, fructose-glucosestroop, dextrose, maltodextrine en vitamines.

Gebruik tijdens prestaties: elke 20-45 minuten 1 zakje.

Een zakje bevat 28,1g koolhydraten (46,8%) waarvan 23,5 g suiker (39,1%).

Volgens belanghebbende: Geconcentreerde koolhydraten oplossing met vitamines voor duursporters, zorgt voor aanvulling van de koolhydraten en is niet bestemd om de dorst te lessen.

Mijn vraag aan jullie is duidelijk denk ik, wel of geen verbruiksbelasting??

met vriendelijke groet

5.1.2e

Douane laboratorium

5.1.2e

Uit het verslag:

In een knijpverpakking zit 100 gram gel. Deze gel is eenvoudig, door de aanwezigheid van een speciale sluiting, direct in de mond in te nemen. Door de afsluitbare sluiting kan dit in meerdere keren gebeuren.

De gel geeft het menselijk lichaam snel meer energie. Het consumeren van de gel gebeurt als volgt:

- eerst wordt wat gel in de mond gebracht; - daarna wordt wat water gedronken.

Het product is onderzocht door het laboratorium. De uitslag is als volgt:

Suikergehalte 67 massa%.

Product bestaat uit een geconcentreerde suikersiroop met aardbeienaroma. Het product dient in eerste instantie onverdund te worden gedronken. Het advies om een slok van deze vloeistof te laten volgen door enkele slokken water doet hier niet aan af.

In de leidraad wordt aangegeven dat ook vloeibare voedingspreparaten als limonade dienen te worden aangemerkt (leidraad 4.1.3. lid 3).

Voor de wet op de verbruiksbelasting van alcoholvrije dranken en van enkele andere producten wordt dit product conform artikel 9 lid 1 aangemerkt als een limonade.

M.b.t. tot dit product zijn de volgende vragen:

1. Is dit product aan te merken als een limonade?
2. Dient hier de factor 3 toegepast te worden omdat er sprake is van een concentraat?

Vraag 1.

Gelet op de uitslag van het laboratorium is hier sprake van een limonade.

Vraag 2.

De gel kan onvermengd gedronken worden, ondanks dat er sprake is van een concentraat. De vermenging met water is niet perse noodzakelijk. Het betreft derhalve ook geen concentraat zoals bedoeld in artikel 9 lid 2 van de wet VB. De factor 3 is derhalve ook niet van toepassing.

Actie: inlichten vragensteller (^{5.1.}_{2e}, reeds gedaan). Opmerkingen:

- In het algemeen dient bij dit soort zaken eerst te worden bekeken of het product valt onder artikel 9, 1e en 2e lid Wet VB, dan kijken of het onder de uitzonderingen valt van lid 3 (melk/melkprodukten/soja) of van de MvT (medicinaal karakter).
- De uitspraak van de Rb. Haarlem (LJN: BM8061, 08/7718) bevat een doelredenering en is in wezen niet juridisch onderbouwd.
- Het wordt heel moeilijk een goed onderscheid tussen de verschillende sportdrinkjes te kunnen maken, welke al dan niet belast zijn met VB. Zo is niet iedere soort gel drinkbaar.

^{5.1.2e} zal een voorstel schrijven voor Wetgeving met onder meer de volgende vraagpunten: definitie aanscherpen, één tarief, tarief verhogen (dit soort drankjes bevat vaak veel suiker en is dus slecht is voor de gezondheid; de heffing van VB is daarom te verdedigen). Actie: ^{5.1.2e}.

Documentnummer 4.

Achterliggende stukken bij 10.10.03.01 Wel of geen VB

Vervolg⁶⁷ : limonade of niet?
15-07-2010 10:09

Zie ook bericht van^{5.1.2} "vraag om advies" van 20 mei op deze discussiegroep de stukken van het geding.

-----

vraag om advies
20-05-2010 12:48

B&B Rotterdam vraagt advies: Hoger beroep of niet?

 5.1.2e r19.pdf

Aanvullende info
vraag om advies
20-05-2010 14:29

Bijgaand van^{5.1.2e} aanvullende info.
Tevens het verzoek om deze zaak op de agenda van volgende week donderdag te plaatsen.

Hoi^{5.1.2e} ,

bijgevoegd nog een stuk voor de discussie site.
Is mijn verweer, ontdaan van overbodige informatie. Om het voor jullie behapbaar te houden.

Onderin heb ik nog een korte opmerking/visie geplaatst.
^{5.1.2e}

discussie stuk WVVB-beroep Haarlem.doc

Samengevat uit verweerschrift

Procedurenummer: ⁶⁷ AWR ⁶⁷ AWR

Geschil

In geschil is de vraag of ik terecht verbruiksbelasting heb geheven op de produkten:
⁶⁷ AWR en
⁶⁷ AWR .

Niet in geschil zijn de feiten dat:

Het produkt ⁶⁷ AWR moet worden ingedeeld onder de goederencode ⁶⁷ AWR
Het produkt ⁶⁷ AWR moet worden ingedeeld onder de goederencode ⁶⁷ AWR

Evenmin in geschil is de samenstelling van de goederen. Tegen de uitslagen van het laboratorium is geen heronderzoek gevraagd.

Standpunt belanghebbende

Belanghebbende stelt¹ dat de produkten door hun samenstelling en gebruik niet zin aan te merken als limonade in de zin van de wet. De samenstelling van de goederen is eiwit, melkvet en melksuiker. De goederen kunnen worden opgelost in melk en water of door fruit of in pannenkoeken worden gemengd. Als aanvullend argument geeft belanghebbende nog dat de produkten niet concurreren met de frisdrankindustrie.

Beschouwing

Inleiding en produktomschrijving

In dit onderdeel van mijn verweerschrift zal ik allereerst ingaan op het produkt en het gebruik. Daarna zal ik onder 5.2. een aantal wettelijke bepalingen vermelden. Ik zal vervolgens een beschouwing geven (5.3.) en tenslotte onder 5.4. nog ingaan op overige argumenten van de belanghebbende.

*Produktomschrijvingen*²

Het produkt ^{67 AWR} wordt ten invoer aangegeven in verpakkingen (plastic emmer) van ongeveer 5 kg. Het produkt ziet eruit als een wit poeder. **Het bestaat uit wei-eiwit, melkvet, zetmeel, suiker, geur- en smaakstoffen. Het melkvet en de lactose zijn afkomstig uit een weiproteïne-concentraat.**

Het produkt ^{67 AWR} wordt ten invoer aangegeven in verpakkingen (plastic emmer) van ongeveer 5 kg. Het produkt ziet eruit als een lichtbruin poeder. **Het bestaat onder andere uit wei-eiwit, melkvet, zetmeel, suiker, geur- en smaakstoffen en cacao. Het melkvet en de lactose zijn afkomstig uit een weiproteïneconcentraat.**

Gebruik

Het produkt wordt volgens de producent voornamelijk geproduceerd voor en gebruikt in de sport. Het wordt verkocht onder de naam ^{67 AWR} en is bestemd voor mensen die meer massa (spieren) willen ontwikkelen. Het produkt is bedoeld ter ondersteuning bij zware musculaire trainingen. Het produkt kan door sporters op eenvoudige wijze thuis worden vermengd met een vloeistof (water of melk) tot een drankje en hoeft niet te worden verwarmd. Ook kan het produkt vaak in sportscholen worden gekocht als een drankje voor of na het sporten. Volgens de producent kan het poeder worden gemengd met water of een andere vloeistof. Dit soort produkten wordt over het algemeen aangeboden in sportscholen of betere voedingswinkels. De verpakkingen lopen uiteen, maar over het algemeen is de minimaal verkrijgbare hoeveelheid ongeveer 1 kg. In bijlage 6 bij dit verweerschrift treft u informatie aan over het produkt. Het is onder andere etiketinformatie en algemene informatie van internet. **(heb ik al aan ^{5.1.} gegeven)** Naast de samenstelling van de produkten wordt informatie gegeven over de wijze waarop ^{2a} de produkten moeten worden gebruikt.

5.2. Van belang zijnde wettelijke bepalingen

In dit onderdeel geef ik enkele van belang zijnde artikelen aan. Het gaat om artikelen uit de Wet op de verbruiksbelastingen van alcoholvrije dranken en van enkele andere produkten (hierna: WVA).

Artikel 1

1. Krachtens deze wet worden de volgende belastingen geheven:

- a. een verbruiksbelasting van alcoholvrije dranken;
- b. een verbruiksbelasting van pruimtabak en snuiftabak.

---

¹ op pagina 3 van haar beroepschrift

² Als bijlage 6 treft u diverse stukken aan die zien op de produkten. Deze zijn afkomstig van het internet en/of overgelegd tijdens de terugbetaling en/of bezwaarprocedure.

2. Onder de naam verbruiksbelasting van alcoholvrije dranken wordt een belasting geheven ter zake van de uitslag en de invoer van alcoholvrije dranken.
3. Onder de naam verbruiksbelasting van pruimtabak en snuiftabak wordt een belasting geheven ter zake van de uitslag en de invoer van pruimtabak en van snuiftabak.

Artikel 6

Onder alcoholvrije dranken worden verstaan vruchten- en groentesap, mineraalwater en limonade, ook indien zij alcohol bevatten, voor zover zij niet worden aangemerkt als bier, wijn, tussenprodukten of overige alcoholhoudende produkten in de zin van de Wet op de Accijns.

Artikel 9

1. Onder limonade worden verstaan met water aangelengd vruchten- of groentesap alsmede gezoete en aromatische dranken en dranken waaraan geurstoffen of smaakstoffen zijn toegevoegd die kennelijk zijn bestemd om onverwarmd te worden gedronken.
2. Als limonade wordt mede aangemerkt de drank, bedoeld in het eerste lid, in vaste vorm of als concentraat in kleinhandelsverpakking of in een verpakking die is bestemd voor afnemers die voor gebruik gerede limonade vervaardigen voor gebruik ter plaatse.
3. Als limonade wordt niet aangemerkt:
  - a. de uit melk of melkprodukten bereide drank met een gehalte aan melkvetten van 0,02% of meer waarin zich melkeiwit en melksuiker bevinden, niet zijnde een uit wei of weiprodukten vervaardigde drank;
  - b. de uit soja bereide drank met een vetgehalte en een eiwitgehalte die vergelijkbaar zijn met het vetgehalte en het eiwitgehalte van melk.

Beschouwing

Naar aanleiding van de invoeraangifte heb ik de beide onderhavige produkten laten onderzoeken door het Douanelaboratorium (hierna: laboratorium). Op basis van de uitslag van het laboratorium ben ik tot de conclusie gekomen dat de beide produkten voldoen aan de omschrijving van het begrip limonade zoals omschreven in artikel 9 WVA. Het gaat hier namelijk om een gezoete en aromatische drank in poedervorm waaraan geur- en of smaakstoffen zijn toegevoegd. De drank kan onverwarmd worden gedronken. Tevens heb ik gekeken of de produkten moeten worden uitgesloten op grond van artikel 9, lid 3 WVA. Dit is niet geval. **Het gaat hier namelijk om produkten op basis van wei en niet op basis van melk.** Tenslotte heb ik ook nog gekeken naar de aanbiedingsvorm van het produkt omdat dit een eis is die wordt gesteld in artikel 9, lid 2 WVA. Het betreft hier een produkt in kleinhandelsverpakking maar ook een produkt waarmee de eindverbruiker ter plekke limonade kan vervaardigen. Het produkt voldoet dus aan de eis die artikel 9, lid 2 WVA stelt.

Op basis van bovenstaand ben ik van mening dat aan alle eisen van artikel 9 WVA wordt voldaan en er sprake is van een limonade. Omdat het produkt hierdoor is aan te merken als alcoholvrije drank en wordt ingevoerd is er sprake van een belastbaar feit op grond van de WVA. Ik ben dan ook van mening dat ik terecht verbruiksbelasting heb vermeld op de uitnodiging tot betaling.

Overige standpunten belanghebbende

Omdat in de stukken uitgebreid wordt ingegaan op het begrip weidranken wil ik in dit onderdeel van mijn verweer daarover eerst een opmerking maken. Weidranken worden voor de WVA als limonade aangemerkt. In de leidraad WVA wordt aangegeven wat onder een weidrank wordt verstaan. Een weidrank is een drank die is verkregen door van melk afkomstige bijprodukten, de zogenaamde wei te vermengen met vruchtensap en andere aromatische stoffen. Een voorbeeld van zo'n weidrank is Rivella. Aanvankelijk werden weidranken niet aangemerkt als limonade, maar zij zijn door middel van een amendement toch onder het begrip limonade gebracht.

De belanghebbende geeft in haar beroepschrift aan dat wei-eiwit zijn oorsprong vindt in melk. Dit is op zich een correcte opmerking. Echter, de WVA maakt een onderscheid tussen dranken op basis van melk

en op basis van wei. **Aangezien de produkten zijn gemaakt op basis van wei-eiwit zijn ze uitgezonderd van de uitzondering van artikel 9, lid 3a.** Daarnaast geeft de belanghebbende aan dat het product soja-ewitten bevat, waardoor er ook geen verbruiksbelasting van toepassing zou zijn. Dat stemt echter niet overeen met de productinformatie.

De belanghebbende beroept zich verder op het arrest van de Hoge Raad van 16 mei 2003, nummer 38 607. Allereerst wil ik hierover opmerken dat dit arrest ziet op een produkt dat is geproduceerd op basis van melk- of melkprodukten. Het is om deze reden niet vergelijkbaar met onderhavige produkten. Daarbij komt dat de belanghebbende hier conclusies trekt over kwantitatieve eisen. Naar mijn mening gaat de belanghebbende echter voorbij aan de allereerste eis van de uitzondering dat het moet gaan om produkten die zijn bereid uit melk- of melkprodukten.

Verder geeft de belanghebbende aan dat de produkten zijn uitgesloten van de WVA omdat zij niet als oogmerk hebben het lessen van dorst. Dit is echter geen wettelijke eis en is naar mijn mening niet relevant. Ook het argument van belanghebbende dat het produkt niet concurreert met de frisdrankindustrie kan haar niet baten. Concurrentie is evenmin een wettelijke eis waaraan moet worden getoetst in het kader van de WVA.

Aanvullende opmerkingen

Tijdens de zitting is door ^{5.1.2e} van het laboratorium uitgebreid ingegaan op het begrip wei en wei-dranken. Daarbij heeft hij de rechters nog eens uitgelegd wat de verschillen zijn. Ook is de wetsgeschiedenis nog besproken en het wei-amendement (Rivella amendement) dat het uiteindelijk niet gehaald heeft.

Als jullie nog nadere produktinformatie willen kan ^{5.1.2e} wellicht nog wat toevoegen/aanvullen.

Visie

Strikt getoetst aan de wet (artikel 9) valt dit produkt naar mijn mening onder de belastbare produkten. Je kan je wel afvragen of het bedoeling van de wetgever is geweest om dit eronder te laten vallen. Wat de rechtbank in 4.4. doet is een douaneredenering gebruiken om onder artikel 9 WVB uit te komen. Ze slaat daar plank volledig mis. De rechtbank heeft weer wel een punt als het gaat om dorstlessen. Daar is dit eigenlijk niet echt voor. Blijkbaar zag de rechtbank geen mogelijkheid om dit laatste juridisch te vertalen en heeft zij op deze gekunstelde wijze uitspraak gedaan.

uitspraak

RECHTBANK HAARLEM

Sector bestuursrecht, meervoudige belastingkamer

Zaaknummer: AWB 08/7718

Uitspraakdatum: 11 mei 2010

Uitspraak in het geding tussen
Reeds openbaar

Reeds openbaar

Reeds openbaar

Reeds openbaar

Reeds openbaar

Ik kreeg onderstaande mail:

5.1.2e formuleert daarin nog wat vragen. Alhoewel we hadden geconcludeerd dat elk product op zich moet worden beoordeeld heeft het Lab toch behoefte aan richtlijnen over de uitleg van het begrip limonade. De vraag is eerst of we daaraan moeten. Mi moeten vervolgens de 3 vragen ontkennend beantwoorden.

Ik voeg ook nog de standpunten uit het KG archief hierover mee.

limonade kennisgroeparchief.doc

04.02.04 Bespreekpunten

Alcohol en dranken

04.02.04.01 Verbruiksbelasting op poeder voor water en melk (002-004-1054)

Door enkele medewerkers van de Douane is een controle ingesteld bij een importeur van voedingssupplementen. Daarbij zijn poedervormige producten aangetroffen die verpakt waren in potten. Deze potten waren allen voorzien van een etiket waarop vermeld stond dat het poeder vermengd moet worden met water. Na het vermengen ontstaat een alcoholvrije drank die bestemd is om onverwarmd te drinken, dus limonade. Over dergelijke met watervermengde dranken die, zoals de Wet op de VB omschrijft, 'kennelijk bestemd zijn om onverwarmd te drinken' is verbruiksbelasting verschuldigd.

De importeur is het niet met deze mening van de Douane eens en verklaart dat het poeder ook vermengd kan worden met melk. Er ontstaat dan een melkdrank met een smaak.

Aangezien melk en dergelijke dranken uitgezonderd zijn van de heffing van verbruiksbelasting heeft de importeur besloten om de etiketten te veranderen. Het poeder is gewoon hetzelfde gebleven, maar uit de etiketten blijkt dat het product met melk vermengd moet worden.

De vraag die voorligt is of het etiket of het gebruik als uitgangspunt dient voor het heffen van de verbruiksbelasting.

De meerderheid van de kennisgroep is van mening dat wanneer een product zelf niet eenduidig uitsluitel geeft over de vraag of het warm of koud gedronken moet worden, er gekeken moet worden naar de verpakking. Als er zoals in voornoemd geval op het etiket staat dat er vermengd moet worden met melk is er geen grond om verbruiksbelasting te heffen. Als het met water of met water én melk vermengd kan worden, kan er wel geheven worden.

Naar aanleiding van dit agendapunt wordt door 5.1.2e aandacht gevraagd voor het opnieuw kijken naar handelsverpakkingen in geval een bedrijf alleen maar VB-vrije goederen produceert.

Actie 5.1.2e oppakken handelsverpakkingen in relatie tot verschuldigheid verbruiksbelasting.

04.02.04.02 Grootwinkelbedrijven

Energymix en verbruiksbelastinggoed

De vraag die voorligt is of het product 5.1.1c drink moet worden aangemerkt als een limonade in poedervorm als bedoeld in artikel 9, lid 2, Wet VB. Het product is een poeder verpakt in een hersluitbaar blik inhoudende 500 gram poeder. Uit de aanbiedingsvorm, etikettering en overige informatie blijkt dat het poeder gemengd kan worden met water, melk, sappen, vloeibare sauzen, koffie, thee en andere vloeibare voedingsmiddelen. Het is vaste jurisprudentie dat producten die ook zijn bestemd om onverwarmd te worden gedronken als limonade in de zin van artikel 9, lid 2, Wet VB worden aangemerkt. Het voldoet ook niet aan de uitzonderingsregels zoals opgenomen in het HAV, onderdeel 10.70.00, paragraaf 2.5.2., omdat het niet uitsluitend met melk of

melkproducten wordt gedronken. ^{67 AWR}

drink wordt gepromoot als ^{67 AWR}

Het product ^{67 AWR}

^{67 AWR} is aan te merken als een alcoholvrije drank. Uit nadere informatie blijkt dat er diverse ^{67 AWR} producten op de markt worden gebracht en ieder product moet op zijn

09.01.04.10 Helpdeskvraag/rechtsvraag ^{67 AWR} producten

5.1.2e heeft de vraag voorgelegd of ^{67 AWR} zijn aan te merken als verbruiksbelastinggoederen. Het gaat hierbij om een hogebloeddrukremmer en een glucoseremmer. De producten zijn verkrijgbaar in de vrije verkoop bij apotheken, drogisterijen en supermarkten. De poeders worden vermengd met een glas water, zijn bestemd om onverwarmd te worden gedronken en hebben een sinaasappel- of een bosvruchtensmaak zoals ook valt af te lezen van de etiketten. Om vast te stellen of de producten als limonade worden aangemerkt heeft het Lab de producten op basis van de op de verpakking vermelde ingrediënten beoordeeld. Het Lab heeft na deze beoordeling geconcludeerd dat beide producten geen melkvetten bevatten en aldus niet onder artikel 9, lid 3a, WVB vallen. Daarbij werd tevens aangegeven: "de hogebloeddrukremmer wordt hoogst waarschijnlijk gezien als een medische claim. Dit houdt in dat het product niet zo maar op de markt mag worden gebracht. De glucoseremmer is in feite een kunstmatig gezoete drank met verder geen bijzondere ingrediënten." De producten voldoen aan het bepaalde in artikel 9, lid 1, WVB: het zijn dranken waaraan smaakstoffen zijn toegevoegd en zijn kennelijk bedoeld om onverwarmd te worden gedronken. Uit de MvT nr 22643, nr 3, blz 20 blijkt dat medicinale dranken zoals hoestdranken en dergelijk niet vallen onder het begrip limonade. De MvT geeft hierbij aan: "deze dranken hebben niet het oogmerk hebben de dorst te lessen maar hebben duidelijk het karakter van een medicijn dat in de vorm van een drank wordt toegediend." Na een uitgebreide discussie waarbij onder meer de arresten met de brooddrank en de bruistabletten, de aanbiedingsvormen (verpakking en etikettering), de plaats in de winkels waar de producten worden getoond, het niet zijn van een dorstlessen en de op de discussiegroep ingenomen standpunten en gedane opmerkingen zijn besproken, neemt de kennisgroep het overigens niet eensluidende standpunt in dat het aanwezig geachte medicinale karakter doorslaggevend is. Conclusie: de ^{67 AWR} vallen niet onder het begrip *limonade* zoals gedefinieerd in artikel 9, lid 1, WVB.

Actie 5.1.2e afdoen als helpdeskvraag

Van: 5.1.2e /Douane/BLD
Aan: 5.1.2e /Douane/BLD@Belastingdienst
Cc: 5.1.2e /Douane/BLD@Belastingdienst
Datum: 30-06-2010 10:08
Onderwerp: Betr: Hoger beroep
Verzonden door: 5.1.2e

Beste 5.1.2e ,

N.a.v. jouw bericht dat hoger beroep niet ingesteld zal worden heb ik nog enkele vragen.

De rechter heeft bij het product ^{67 AWR} als argumenten aangegeven dat het een voedingssupplement in poedervorm betreft, dat voornamelijk gebruikt wordt voor spieropbouw. De samenstelling (o.a. hoog

eiwitgehalte) en gebruik (spieropbouw) is niet te vergelijken met limonade. Het product^{67 AWR} is niet aan te merken als drank in vaste vorm voor de WVB, omdat limonade gebruikt wordt als dorstlesser.

In de dagelijkse praktijk onderzoeken we in het laboratorium diverse poedervormige en vloeibare producten die als voedingssupplement worden aanbevolen. Bij de poedervormige producten zijn dit vaak producten met relatief veel eiwit (bij het product^{67 AWR} was dit ca. 36% in het monster als zodanig), waarbij gezien de uitspraak van de rechter geen VB van toepassing is. Daarnaast onderzoeken we diverse producten die bijvoorbeeld plantenextracten, vitamines en mineralen bevatten en die relatief veel suiker en/of zoetstoffen en smaakstoffen bevatten. Bij de vloeibare producten en de poedervormige producten, na oplossen in water, ontstaat een zoet en vaak "fruitig" drankje. Dergelijke drankjes worden niet direct genuttigd als dorstlesser, maar persoonlijk vind ik dit ook geen objectief begrip. Limonades bevatten vaak veel suiker, zoetstoffen en smaakstoffen en zijn juist door het hoge suikergehalte eigenlijk helemaal niet dorstlessend. Ook worden aan limonades soms vitamines e.d. toegevoegd om een imago van een "gezonde" limonade te creëren. Ook kan gedacht worden aan energiedrankjes (zoals^{67 AWR}) die naast veel suiker ook nog taurine, cafeïne, vitamines en mineralen bevatten, die niet gebruikt worden om het dorstlessende karakter.

Voor de beoordeling van de WVB hebben we behoefte aan aanvullende richtlijnen. Hierbij kan gedacht worden aan de volgende argumenten:

- Is de aanprijzing als voedingssupplement voldoende om VB uit te sluiten?
- Is VB van toepassing bij producten met relatief veel suiker en zoetstoffen, die als drank (eventueel na oplossen in water) een vergelijkbare samenstelling hebben als limonade. Sluit toevoeging van vitamines en mineralen dan VB uit?
- Moet de uitspraak van de rechter alleen gebruikt worden bij producten die bestemd zijn voor de opbouw van spiermassa?

Met vriendelijke groeten,

5.1.2e

Douane Laboratorium
tel. 5.1.2e

Van: 5.1.2e /Douane/BLD
Aan: 5.1.2e /Douane West/BLD@Belastingdienst
Datum: 01-06-2010 15:11
Onderwerp: Hoger beroep

Hoi 5.1.2e

onderstaand bericht spreekt voor zich. Ik heb vandaag het hoger beroep ingetrokken.

Volgende keer beter zal ik maar zeggen.

5.1.2e

Van: 5.1.2e /Douane/BLD
Aan: 5.1.2e /Douane/BLD@Belastingdienst
Datum: 01-06-2010 11:29
Onderwerp: VB op^{67 AWR} ?

Hoi 5.1.2e

Vorige week in ons technisch cluster overleg hebben we je zaak besproken en met name of er redenen zijn om hoger beroep in te stellen tegen de uitspraak van de Rechtbank. Het cluster was eigenlijk unaniem van mening dat er geen redenen zijn om hoger beroep in te stellen.

In de afgelopen jaren heeft de KG accijns zich diverse malen over producten in poedervorm gebogen. Alhoewel we in 2004 nog van mening waren dat dit product nog was aan te merken als limonade blijkt dat de bedoeling van de wetgever "dat het product ook een oogmerk moet hebben om dorst te lessen" toch wel doorslaggevend. Met de uitspraak van de Rb kunnen we dan ook wel leven.

Per product zal dat dus bepaald moeten worden.

Ik zend je hierbij nog een aantal in het verleden in de KG ingenomen standpunten met betrekking tot de beoordeling of een goed als limonade moet worden aangemerkt toe.

[bijlage "limonade kennisgroeparchief.doc" is verwijderd door 5.1.2e /Douane West/BLD]
Met vriendelijke groet,

5.1.2e

Douane Landelijk Kantoor/ Team IV/ cluster accijns

=====

Uit het verslag:

10.10.03.01 Wel of geen VB

In de ⁶⁷ AWR , uitspraak rb. Haarlem 08/7718, concludeerde de rechter dat de voedingssupplementen enerzijds door hun samenstelling (hoge eiwitgehalte) en anderzijds hun wezenlijke kenmerk en gebruik (hoge voedingswaarde voor spieropbouw door beoefenaars van krachtsport) niet te vergelijken zijn met limonade. Het wezenlijke kenmerk en gebruik van limonade is immers dorstlessen. Tijdens onze vergadering van 27 mei 2010 hebben wij de beroepsbehandelaar geadviseerd niet in hoger beroep te gaan.

Echter ten aanzien van de ⁶⁷ AWR hebben wij in de vorige vergadering (agendapunt

10.09.03.03.01 ⁶⁷ AWR en ⁶⁷ AWR) geconcludeerd dat beide producten onder de wet VB vallen (betrof een poeder en een gel). Een van de redenen was dat het dorstlessende karakter geen zelfstandig criterium is dat voortvloeit uit de wet. Hiermee leggen wij in feite de uitspraak van de rechter naast ons neer. Het Lab en wellicht de regiokantoren raken hierdoor in verwarring. Een werkgroep bestaande uit ^{5.1.2e} en ^{5.1.2e} maken een notitie waarin alle aspecten die onduidelijkheid opleveren worden behandeld. Ook het diksapverhaal wordt hierin meegenomen.

Met betrekking tot de uitspraak van de rb. Haarlem zullen ^{5.1.2e} en ^{5.1.2e} een helpdeskvraag formuleren waarin ons standpunt duidelijk wordt.

Overigens blijft het uitgangspunt van kracht dat niet het Lab maar de inspecteur degene is die de indeling in het tarief moet bepalen, dan wel of iets VB-goed is of niet. Dit zullen de uitvoeringscoördinatoren wederom bij de regio's onder de aandacht moeten brengen.

10.11.03.01^{67 AWR}

67 AWR

27-10-2010 09:11

67 AWR

Vanuit het team bezwaar & beroep in Hoofddorp krijg ik de vraag voorgelegd of voor het produkt^{67 AWR} verbruiksbelasting moet worden geheven.

Gegevens van de site

^{67 AWR} is een voedingssupplement van fabrikant^{67 AWR} informatie van hun site blijkt het volgende.

. Uit

Reeds openbaar

De fabrikant beweert dat de L-carnitine zorgt voor omzetting van vet in universele lichaamsenergie. Voor een deel maakt het lichaam deze stof zelf, maar met stijgende leeftijd neemt de capaciteit af. De^{67 AWR} is dus in de eerste plaats te gebruiken bij vermoeidheid.

Daarnaast zou L-carnitine fungeren als anti-oxidant, waarmee het tegen schadelijke processen beschermt. Tevens zouden er positieve effecten zijn op de geheugenfunctie bij ouderen, bij Alzheimer en bij kanker.

Argumenten in bezwaar

De marketing manager van⁶⁷ beweert in bezwaar dat '^{67 AWR} in eerste instantie is bedoeld voor bejaarden (70+) met vermoeidheid. Omdat heel oude mensen vaak slikproblemen krijgen is gekozen voor een bruissachet. Energine staat in de Z-index als zelfzorggeneesmiddel. Verkoopprijs is € 43. Het is dus zeker een serieus zelfzorggeneesmiddel en geen limonade. De smaakstoffen zitten erbij omdat L-carnitine erg vies is en je er dus behoorlijk wat smaak tegenaan moet zetten. De verkoop is alleen via de website en de apotheek. De verpakking heeft een bijsluiter.

Labonderzoek

De douane heeft in het kader van de controle van de aangifte monsters genomen voor onderzoek door het Douane Laboratorium. Uit het onderzoek bleek niet dat het produkt bestemd is voor therapeutische of profylactisch gebruik. Niet is gebleken dat het een geneesmiddel van post⁶⁷ betreft. Overeenkomstig artikel 9, lid 2, van de Wet op de verbruiksbelasting van alcoholvrije dranken en van enkele andere produkten (Wet Vb) zijn de goederen aangemerkt als een limonade in vaste vorm of als concentraat in een kleinhandelsverpakking, met een herleidingsfactor van 3.

Voorlopig standpunt bezwaarbehandelaar

De behandelaar deelt de goederen in bij goederencode^{67 AWR} met als aanvullende codes⁶⁷ en⁶⁷. De relevante overwegingen zijn:

In de verklaring van de firma⁶⁷ van 24 juni 2010 wordt aangegeven dat het product^{67 AWR} gezien moet worden als een voedingssupplement, waarvoor geen medische claims neergelegd mogen worden. Hiermee wordt in feite bevestigd dat het een voedingssupplement betreft.

Het bestanddeel L-Carnitine in Nederland niet geregistreerd als bestanddeel met een therapeutische of profylactische werking (bron: Informatorium Medicamentorum 2009), maar wordt het aangemerkt als een voedingsstof.

Opmerkingen

Uit de verklaring van de aangever blijkt dat het product^{67 AWR}, in de vorm van een bruissachet, alleen verkocht wordt via de site en de apotheek en dat het product een relatief hoge prijs heeft. De prijs op internet € 24,95 verschilt nogal van de bewering in bezwaar: € 43,00.

Bij de producten^{67 AWR} en '^{67 AWR}' is er geen verwijzing naar een therapeutische of profylactische werking. Deze producten worden zowel op de verpakking als in de bijsluiter aangeprezen als voedingssupplement. Op de site wordt niet alleen maar verwezen naar oudere mensen, maar wordt gesproken over vermoeidheid, en hoe weer fit te worden met dit produkt. Het wordt aanbevolen vanaf 12 jaar.

=====

Reactie

05-11-2010 12:11

Zowel in de MvT als in het Handboek Accijns en verbruiksbelastingen wordt vermeld dat medicinale dranken, zoals hoestdranken en dergelijke niet onder het begrip limonade vallen, omdat deze dranken anders dan de limonades niet het oogmerk hebben de dorst te lessen maar duidelijk het karakter van een medicijn hebben dat in de vorm van een drank wordt toegediend.

In het huidige Handboek accijns en verbruiksbelastingen wordt dit nog aangevuld met: "Dit geldt bijvoorbeeld ook voor bruistabletten met een verhoogd gehalte aan vitamines en mineralen." Deze aanvulling is gebaseerd op een uitspraak van het Hof den Haag, d.d. 08-03-2002, BK-01/00714.

De vraag is dus of dit produkt een medicinaal karakter heeft.

Als ik Google op de werkzame stof l-carnitine, dan zou deze stof de volgende positieven eigenschappen hebben voor de volgende personen of situaties:

Ouderen, diabetes, sport, angina pectoris, hartfalen, seks, vermoeidheid na chemo, vermindering bijwerking cisplatina, ADHD, verjongingskuur bij ratten, pijn in de kuit.

Eenzijds is er de uitspraak van het Hof Arnhem, d.d. 3 juli 2007, nr. 05/00114: het is aannemelijk dat het product de algehele gezondheid beoogt te verbeteren, hetgeen onvoldoende is om daaraan het duidelijke karakter van een medicijn toe te dichten;

Zie in dit kader de uitspraak van het Hof den Haag, d.d. 08-03-2002, BK-01/00714 (zie kennisgroep Accijns 02.03.03.08): het medicinale karakter van vitamine C bruistablet is overheersend.

Zie ook de uitspraak van het Hof Arnhem, d.d. 3 juli 2007, nr. 05/00114: een product dat beoogt de algehele gezondheid te verbeteren, is onvoldoende om daaraan het duidelijke karakter van een medicijn toe te dichten.

Als ik lees waar de werkzame stof allemaal goed voor kan zijn, dan lijkt het sterk op een produkt dat de algehele gezondheid beoogt te verbeteren. Het zou daarom geen medicinaal karakter hebben zoals bedoeld in de MvT.

Navraag bij het Lab (^{5.1.2e}) bevestigde het beeld dat van dit spul zeker geen medische wonderen mogen worden verwacht.

Je kunt dan als volgt redeneren:

Het is een (kunstmatig) gezoete drank zoals genoemd in artikel 9 lid 1 Wet VB. Het heeft geen medicinale werking en het voldoet evenmin aan de criteria zoals de Rb. Haarlem die heeft vastgesteld: Het produkt is dan aan te merken als een limonade.

Aan de andere kant kan ik mij niet voorstellen dat iemand dit spulletje voor zijn of haar lol gaat innemen. De citroensmaak zou alleen zijn toegevoegd om de vieze smaak van het werkzame bestanddeel te verdoezelen. Tevens de verkrijgbaarheid via internet en apotheek duidt niet op een gezelligheidsdrankje.

Wellicht is er meer onderzoek nodig of het produkt inderdaad beperkt verkrijgbaar is, dus hoe het wordt gepresenteerd.

Reactie

05-11-2010 15:58

Tja, het blijft een lastig verhaal.

Ik ga me even baseren op de 2 hofuitspraken. De uitspraak van het hof van 3 juli 2007 geeft aan dat producten die de algehele gezondheid verbeteren nog geen medicijn zijn. Eigenlijk helemaal niet zo vreemd. Een medicijn zie ik ook meer als een product dat een ziekte of lichamelijk en misschien ook wel geestelijk probleem oplost. Het moet genezend werken. Producten die een probleem, zoals bijvoorbeeld vermoeidheid, even opzij zetten zijn niet genezend. De vermoeidheid komt bij een ongewijzigde situatie gewoon weer terug. Als de vermoeidheid een gevolg is van bijvoorbeeld bloedarmoede, en een bepaald product heft de bloedarmoede op, dan is het wel een geneesmiddel. Bij ongewijzigde situatie is men dan niet meer vermoeid.

Uiteraard kan men dan zeggen dat de uitspraak van het hof Den Haag m.b.t. de bruistabletten vreemd is. Toch is dit niet zo. De vitamine C in de bruistablet kan genezend werken. Als je een virus in je lichaam hebt (griep) en het ascorbinezuur in de vitamine C nekt dat virus, dan werkt het product genezend. Kortom: de bruistabletten werden terecht niet aangemerkt als limonade.

De conclusie van het op die manier naast elkaar zetten van deze 2 uitspraken is dat er pas sprake is van medicinaal karakter als het product genezend werkt. Dan is er geen sprake van een alcoholvrije drank waarover de verbruiksbelasting verschuldigd is.

Voor de duidelijkheid hier even de tekst zoals opgenomen is in de MvT:

Ook medicinale dranken zoals hoestdranken en dergelijke vallen niet onder het begrip limonade. Deze dranken hebben anders dan de limonades niet het oogmerk de dorst te lessen maar hebben duidelijk het karakter van een medicijn dat in de vorm van een drank wordt toegediend.'

MvT, Kamerstukken II 1992/93, 22 843, nr. 3, blz. 20.

Uit deze passage blijkt m.i. overduidelijk dat het dorstlessen wel een criterium is, dit in tegenstelling tot wat wel wordt beweerd. Maar let op:

2. Wat betreft het granulaat, niet valt in te zien dat de wetgever niet alle dranken bedoeld in art. 9, eerste lid, Wet verbruiksbelastingen, die koud gedronken kunnen worden en kennelijk bestemd zijn om ook koud gedronken te worden, in de heffing heeft willen betrekken. Het granulaat is dus terecht belast.

Dit is de tekst uit het arrest van HOGE RAAD 13 juni 2003 (Nr. 37 223). Daaruit blijkt dat de wetgever wel (2 x niet) alle dranken die koud kunnen worden gedronken in de heffing wil betrekken.

Voeg ik deze 2 criteria samen dan kom ik tot de conclusie dat alle dranken die koud gedronken kunnen worden aangemerkt worden als een alcoholvrije drank, met uitzondering van onder meer dranken voor medicinale doeleinden. Daarnaast ook bijvoorbeeld niet de zakjes voor ijslollys en de slushijs.

Dan naar de casussen, want we hebben er 2.

De 67 AWR . dit product heeft een aantal hele interessante eigenschappen. Het is bijna overal goed voor.

Maar.....laat ik al die goede eigenschappen eens onder elkaar zetten:

- ouderdom: wordt je er jonger van? Is ouderdom een ziekte?
- diabetes: gaat diabetes voorbij?
- sport: is geen ziekte.
- ADHD: gaat dit voorbij?
- pijn in de kuit: is dit een ziekte.

En ga zo maar door. Dus heel simpel: dit is GEEN medicijn. Geen enkele ziekte wordt er door genezen. Dat er ongemakken worden weggenomen, dat zal best wel waar zijn. ^{5.1.} maakt de opmerking dat je het product niet drinkt voor je lol. En dat de citroensmaak is toegevoegd om de andere² vieze smaak te verdoezelen. Allemaal heel leuk, maar ik blijf bij mijn basis: het is geen medicijn dus voldoet niet aan de uitzondering.

In de MvT zijn naast de zakjes voor ijslollys en slushijs en de medicijnen geen andere uitzonderingen genoemd. En ongetwijfeld is ook dat bewust gebeurd, dus moeten we er maar geen bij gaan verzinnen. Of moeten we de wetgever gaan vertellen dat de reikwijdte van de wet aangepast moet worden? Misschien wel, maar dat heeft dan nu nog geen werking.

Dan de ⁶⁷AWR. Ik vindt al die verhalen of hypothese en zo geweldig. Heeft allemaal te maken hoe snel een drank ik de bloedbaan komt. Leuk maar boeit mij voorlopig helemaal niet. Want ook hier ga ik naar de wetgeving en de MvT. En dan geldt hetzelfde verhaal. Al die geweldige eigenschappen van de snelheid van vochtopname zijn leuk, maar die geven geen medicinaal karakter aan het product. Dus de ⁶⁷AWR is gewoon een alcoholvrije drank.

Dan nog de ⁶⁷AWR. Ook die drank heeft geweldige eigenschappen. Ik ken belangrijke medewerkers van de douane die wel eens een blikje naar binnen gooiden om nog beter te kunnen presteren. En het lukte ook nog. Maar is het niet superpresteren een ziekte? En is ⁶⁷AWR dan een medicijn? Nee hoor. Het is geen ziekte en het is geen medicijn, dus gewoon VB betalen.

Dan mijn persoonlijke mening, zonder de wet erbij te pakken. Die is anders. Er zijn mega veel producten op de markt die je aan water, melk en weet ik wat nog niet meer kunt toevoegen zodat je prestaties van wereldformaat kunt verrichten. En die producten koop je niet met het doel om een ander product (water etc) drinkbaar te maken. Ik denk dat we al dat soort producten maar moeten uitzonderen van de heffing van de VB. Maar dan hebben we absoluut geen probleem minder, maar er gewoon eentje bij. Maar dat is voor een volgende discussie.

Reactie

08-11-2010 16:08

Helaas heb ik de discussie tijdens ons vorig werkoverleg gemist, dus ik weet niet wat hierover gezegd is.

Als ik het Lab onderzoek lees, dan lijkt zij aan te sluiten bij de indeling van een geneesmiddel van post ⁶⁷AWR. "Uit het onderzoek bleek niet dat het produkt bestemd is voor therapeutische of profylactisch gebruik. Niet is gebleken dat het een geneesmiddel van post ⁶⁷AWR betreft."

Wellicht kunnen wij hier iets mee (d.w.z. voor wat betreft het medicinale karakter aansluiten bij geneesmiddel van post 30.04 (karakter van een medicijn = geneesmiddel)).

Ik vond twee uitspraken van het Hof van Justitie.

- Zaak C-328/97: waarbij bruistabletten vitamine C onder post 30.04 worden ingedeeld.

N.B. Zo vreemd is die uitspraak van het Hof den Haag m.b.t. bruistabletten dus niet.

HvJ C-328-97 vitamine C.doc

- Zaak C-270/96 waarbij bepaalde producten niet onder post ⁶⁷AWR worden ingedeeld.

HvJ C-270-96 vitamine.doc

Voor de energine zou dat betekenen: geen geneesmiddel, wel verbruiksbelasting verschuldigd.

Avis juridique important

61997J0328

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 10 december 1998. - Glob-Sped AG tegen Hauptzollamt Lörrach. - Verzoek om een prejudiciële beslissing: Bundesfinanzhof - Duitsland. - Gecombineerde nomenclatuur - Posten 3004 en 2106 - Preparaten op basis van vitamine C. - Zaak C-328/97.

Reeds openbaar

Reeds openbaar

Reeds openbaar

Reeds openbaar

Reeds openbaar

Reeds openbaar

Reeds openbaar

Avis juridique important

61997J0328

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 10 december 1998. - Glob-Sped AG tegen Hauptzollamt Lörrach. - Verzoek om een prejudiciële beslissing: Bundesfinanzhof - Duitsland. - Gecombineerde nomenclatuur - Posten 3004 en 2106 - Preparaten op basis van vitamine C. - Zaak C-328/97.

Jurisprudentie 1998 bladzijde I-08357

Reeds openbaar

Reeds openbaar

Reeds openbaar

Reeds openbaar

Reeds openbaar

Reeds openbaar

Reactie

18-11-2010 12:34

Kunnen wij als wij kijken naar de volgende producten het volgende concluderen?

- 67 AWR producten (een gezoete drank met een quasi-gezondheidsclaim),
- 67 AWR producten (hoog suikergehalte met een sportclaim) en
- 67 AWR (hoog eiwitgehalte met een claim voor opbouw spiermassa)

1. Valt het product onder artikel 9, 1^e en 2^e lid Wet VB: met water aangelengde vruchten/groentesap alsmede gezoete en aromatische dranken, in vaste vorm of concentraat: **VB-plichtig**.

2. Uitzonderingen

- lid 3 (melk/melkproducten/soja)
- MvT (medicinaal karakter).
- rb. Haarlem:
  - De **samenstelling** van het product: hoog eiwitgehalte, daardoor hoge voedingswaarde
  - Het **wezenlijke kenmerk**: een voedingssupplement ter bevordering opbouw spiermassa.
  - De **wijze van consumeren**: kan zowel in poedervorm worden toegevoegd aan voedsel als worden opgelost in water.

3. Conclusie is dan dat

- *67 AWR vallen onder artikel 9 lid 1 of 2 en dus onderhevig zijn aan de heffing van VB.
- *67 AWR (hoog eiwitgehalte voor spieropbouw) vallen niet onder artikel 9 lid 1 of 2: geen heffing van VB.

Op deze manier brengen wij een verfijning aan tussen de met name **gezoete** dranken die **wel** onder de heffing vallen en de **eiwitrijke** producten, bedoeld voor spieropbouw, die **niet** onder de heffing vallen. Wij doen dan recht aan de uitspraak rb. Haarlem zonder direct het dorstlessende karakter als criterium te nemen maar meer op de samenstelling te letten.

=====

Reactie

03-01-2011 13:40

Beste collega's,

Na ons ingenomen standpunt op 25-11 over met name ^{67 AWR} heb ik het Lab en het team bezwaar te Hoofddorp hierover geïnformeerd. Later heeft de afdeling bezwaar in Hoofddorp nog een nader bericht ontvangen van het Lab. In dit bericht leek het erop dat het eerdere standpunt van het Lab over het werkzame bestanddeel in ^{67 AWR}, te weten carnitine, werd gewijzigd. De wijziging bestond eruit dat het Lab aan ^{67 AWR} toch een medische claim kon toekennen. Het team bezwaar heeft vervolgens op 31 december het bezwaar toegewezen.

Echter, het Lab heeft na lezing van die uitspraak op bezwaar haar nadere bericht verduidelijkt en gewijzigd en komt tot de uiteindelijke conclusie dat de medische claim **niet** kan worden toegekend aan het product ^{67 AWR}.

Voor het betreffende bezwaarschrift kan de inspecteur niet meer op zijn standpunt terugkomen, maar in volgende gevallen zal het door ons ingenomen standpunt gevolg moeten worden. Ik heb de bezwaarbehandelaar ingelicht.

Groeten,

5.1.

2a

Van: 5.1.2e /Douane/BLD
Aan: 5.1.2e /Douane/BLD@Belastingdienst
Cc: 5.1.2e /Douane/BLD@Belastingdienst, 5.1.2e
5.1.2e /Douane/BLD@Belastingdienst
Datum: 03-01-2011 10:59
Onderwerp: Betr: concept uitspraak (10/447/1504SO)

Beste 5.1.2e

Dank voor het concept. Ik ben wel verbaasd over het nieuwe standpunt dat ^{67 AWR} onder 3004 kan worden ingedeeld. Ik heb zojuist mijn mail aan jou nog eens doorgelezen en opgemerkt dat ik mijn standpunt niet erg duidelijk verwoord heb. Ik ben namelijk nog steeds van mening dat het ^{67 AWR} **niet** onder ⁶⁷ ^{AWR} kan worden ingedeeld omdat het **niet** voldoet aan aanvullende aantekening 1 op H30 en dan met name punt a (medische claim). Ik heb met mijn betoog over ^{67 AWR} al dan niet als een aminozuur kan worden gezien onnodige verwarring gezaaid, sorry hiervoor. Ik denk niet dat het verstandig is om dit onderdeel op te nemen in je antwoord aan belanghebbende. Ik heb hieronder je relaas overgenomen uit de brief, wellicht zou je de aangegeven wijzigingen kunnen aanbrengen (als je het met me eens bent tenminste).

Mijn excuses voor de onduidelijkheid van mijn kant, dat krijg je als je voor je vakantie snel nog wat klusjes af wilt werken. Geen excuus natuurlijk, maar wel fijn dat je me het concept nog even hebt gestuurd.

Graag hoor ik nog even of het standpunt nog gewijzigd gaat worden.

Met vriendelijke groet,

5.1.2e

Douane Laboratorium

Documentnummer 6.

14.02.03.04.05^{67 AWR} : VB of niet?

7 nov. 2013

Datum: 28-10-2013 20:32

Onderwerp: Fw: beoordelen bezwaar aangever n.a.v. uitslag monsteronderzoek

Beste^{5.1.}_{2e},

Hierbij een vraag van mijn collega.

Kan je hier wat mee ?

Met vriendelijke groet,

5.1.2e

Scheikundige

.....
Douane Laboratorium

Datum: 28-10-2013 16:02

Onderwerp: Fw: beoordelen bezwaar aangever n.a.v. uitslag monsteronderzoek

Hoi^{5.1.2e},

Hierbij een bezwaar m.b.t. verbruiksbelasting. Kun je dit doorsturen als vraag naar de accijns groep.

Bijgevoegd is ook een afschrift van de website van^{67 AWR} waarbij aangegeven wordt dat het product^{67 AWR} na verdunning met water een "heerlijke drank" oplevert. De vraag aan de accijns groep is of bij het product^{67 AWR} sprake is van vrijstelling o.b.v. artikel 28 van de verbruiksbelasting.

67 AWR .doc

Met vriendelijke groeten,

5.1.2e

5.1.2e

5.1.2e

.....

Belastingdienst/Douane Laboratorium

Van: ^{5.1.2e} /Douane/BLD

Aan: ^{5.1.2e} /Douane/BLD@Belastingdienst

Datum: 08-10-2013 13:16

Onderwerp: beoordelen bezwaar aangever n.a.v. uitslag monsteronderzoek

Hallo ^{5.1.2e} ,

Het afgelopen jaar hebben wij een aantal uitslagen monsteronderzoek van jou ontvangen waarbij de uitslag afweek van de aangegeven goederencode.

Het gaat hier om ^{67 AWR} waarbij het product ^{67 AWR} door aangever is aangegeven onder goederencode ^{67 AWR}

Bij ^{67 AWR} monsteronderzoek heb jij de advies goederencode ^{67 AWR} gegeven met de accijnscode ^{67 AW}

^{67 AWR}

Daarom wil ik jou vragen het bijgaande bezwaar (PDF-file) van de aangever te lezen en te beoordelen en mij van jouw oordeel op de hoogte te brengen.

Bij voorbaat dank en met vriendelijke groet,

Douane Nederland

Kantoor Schiphol Cargo

Handelskade 1 | 1118 DA | Luchthaven Schiphol

=====

Van: ^{5.1.2e} @sils.nl>

Aan: ^{5.1.2e} @belastingdienst.nl,

Datum: 24-09-2013 14:45

Onderwerp: Re: ^{67 AWR} verzoek om verlenging termijn voor correctie aangifte

Geachte heer ^{5.1.2e} ,

Bij deze doen wij onze reactie toekomen met betrekking tot de voorgenomen correctie van de goederencode op het product^{67 AWR} .

Met vriendelijke groet,

5.1.2e

67 AWR

Bijlagen

-

- o 67 AWR [.doc](#)

- o 445 kB

-

- o 67 AWR [verzoek om correctie goederencode](#)^{67 AWR} [.pdf](#)

- o 1.3 MB

=====

Datum: 28-02-2014 16:01

Onderwerp: Betr: Betr: Fw: beoordelen bezwaar aangever n.a.v. uitslag monsteronderzoek

Beste^{5.1.}_{2e} ,

Ik heb ondertussen al mijn advies teruggestuurd, maar als je hier nog een keer naar wilt kijken dan zou ik dat op prijs stellen. Ik heb ondertussen al een nieuwe vraag ontvangen over de verbruiksbelasting bij het product^{67 AWR} n.a.v. een CNI. Ik zal als voorbeeld één van de monsteruitslagen als bijlage meesturen, de andere uitslagen zijn vergelijkbaar.

7514D13^{67 AWR} .pdf

Met vriendelijke groeten,

5.1.2e

.....

Belastingdienst/Douane Laboratorium

=====

Datum: 28-02-2014 14:55

Onderwerp: Betr: Fw: beoordelen bezwaar aangever n.a.v. uitslag monsteronderzoek

Hoi ^{5.1.2e} ,

Door een misverstand is deze vraag blijven liggen, waarvoor excuses!

Ik ben er vandaag ingedoken maar mis nog stukken om de zaak goed te kunnen beoordelen. Ik doel met name op de uitslagen van het monsteronderzoek. Kun je die nog toesturen? Of is de zaak al achterhaald?

met vriendelijke groet,

Afdeling Vaktechniek & Internationaal/cluster accijns
Douane/Landelijk kantoor
Belastingdienst

Bijlagen

0

- 67 AWR [.pdf](#)
- 37 kB

28 feb. 2014

67 AWR

Uit het monsteronderzoek blijkt dat het hier een glazen fles betreft met een heldere vloeistof, 200 ml. Volgens opgave van belanghebbende bevat het product: gefermenteerde melkweiconcentraat.

Sacharose/invertsuiker/isoglucose EU Vo. 900/2008 <1.5

Lactose EU Vo. 900/2008 <0.5

Melkzuur HPLC 7.1

Op de website van ⁶⁷_{AWR} wordt het volgende aangegeven:

Reeds openbaar

Beoordeling

- Het product voldoet aan de omschrijving van artikel 9, 2e lid Wet VB.
- Aangezien het een drank is op wei-basis, valt het niet onder de uitzondering van het 3^e lid.
- Vervolgens moet het vermeende medicinale karakter worden beoordeeld.

Uit de MvT op artikel 9 WVB blijkt dat medicinale dranken zoals hoestdranken en dergelijke niet vallen onder het begrip limonade. De MvT geeft hierbij aan: "*deze dranken hebben niet het oogmerk hebben de dorst te lessen maar hebben duidelijk het karakter van een medicijn dat in de vorm van een drank wordt toegediend.*"

Gezien de gebruiksaanwijzing en de recepten wordt de lekkere smaak en de gezonde eigenschappen van het product benadrukt.

Noch uit het monsteronderzoek, noch uit de gegevens van de fabrikant blijkt van een eventuele medicinale werking.

Conclusie

Het product dient met verbruiksbelasting te worden belast.

Betreft: ^{67 AWR} : VB of niet?

3 mrt. 2014

Ik deel de mening van ^{5.1.2e} dat het Lab moet toetsen of sprake is van uit melk of melkproducten bereide drank. Dat criterium is beslissend en niet of het een weidrank is.

Verder blijkt uit de door ^{5.1.2e} bijgevoegde correspondentie dat er nogal wat verwarring is over artikel 28 WVAD. Dit artikel is alleen van toepassing op vruchten- en groentesappen. M.b.t limonade wordt in de MvT op artikel 9 WVAD vermeld dat medicinale dranken, zoals hoestdranken en dergelijke niet onder het begrip limonade vallen, omdat deze dranken anders dan de limonades niet het oogmerk hebben de dorst te lessen maar duidelijk het karakter van een medicijn hebben dat in de vorm van een drank wordt toegediend.

Op zich is het vreemd dat de wetgever met betrekking tot vruchten- en groentesappen heeft voorzien in een vrijstelling indien zij zijn bestemd voor medicinale doeleinden (artikel 28 WVAD), terwijl bij limonade er voor is gekozen om dit uit te sluiten van het begrip limonade.

Overigens deel ik de conclusie dat ^{67 AWR} niet het karakter van een medicijn heeft. (Zie o.a. Hof Arnhem 3 juli 2007, 05/00114: als een drank de algehele gezondheid beoogt te verbeteren, is dat volgens het hof onvoldoende om daaraan het duidelijke karakter van een medicijn toe te dichten).

=====

3 mrt. 2014

Jij stelt dat het gaat om een weidrank. De fabrikant stelt dat ook. In de brief van het Douanelab staat echter: "*Beschouwing ten aanzien van de indeling in de Gecombineerde Nomenclatuur: Het onderzochte product heeft een fermentatieproces doorgaan, waarbij de lactose volledig omgezet is in melkzuur. Door deze behandeling is het karakter van een weiproduct verloren gegaan, waardoor indeling onder post 0404 niet mogelijk is.*"

Het Douanelab vindt dus kennelijk dat het géén weidrank is (en kennelijk is het ook geen uit melk of melkproducten bereide drank, zodat de uitzondering van artikel 9, derde lid, WVAD niet van toepassing is). Wel van belang om dit even duidelijk te krijgen.

Wat de eventuele medicinale werking betreft: sinds 1 januari 2014 is art. 28 gewijzigd. De vrijstelling is alleen van toepassing als het product **uitsluitend** wordt gebruikt voor medicinale doeleinden. Dat lijkt hier niet het geval. Overigens geldt de vrijstelling van art. 28 alleen voor vruchten- en groentesappen.^{67 AWR} is geen vruchten- of groentesap.

Reeds openbaar

Douane

Laboratorium

67 AWR

onderwerp VB sportdrank - supplement

8 dec. 2014

Datum: 08-12-2014 06:15

Onderwerp: Fw: verbruiksbelasting sportvoeding/supplement

Collega's,

Ik heb het met jullie al eens mondeling in Rotterdam over de casus van ^{5.1.2}_e gehad. Ik heb toen ook aangegeven dat we niet bepaald een consequent beleid hebben. Ik was in de gedachte dat ik het op Connect People gezet heb, maar ik kan dit niet nagaan omdat op dit moment (6 uur in de morgen) CP nog in onderhoud is.

Ik weet dat we eens een standpunt over bloeddrukverlagende producten hebben ingenomen als zijnde geen VB-goed. Was een vraag van ^{5.1.2e}.

En volgens mij heeft ^{5.1.2e} eens een verhandeling geschreven die een andere kant op ging n.a.v. een casus.

Ik wil eigenlijk ^{5.1.}_{2e}, gelet op de doorlooptijden, deze week een antwoord geven. Dus als jullie even meedenken.

Met vriendelijke groeten,

Datum: 27-11-2014 10:31

Onderwerp: Fw: verbruiksbelasting sportvoeding/supplement

Hallo ^{5.1.2e},

Ben je al toegekomen aan mijn vraag van 12-11-2014? Zo niet, dan zou ik, in verband met de termijnen waaraan ik mij moet houden, graag van je weten wanneer je denkt een antwoord te kunnen formuleren?

Met vriendelijke groet,

^{5.1.2e} medewerker team terugbetaling, bezwaar en beroep

Datum: 12-11-2014 16:29

Onderwerp: verbruiksbelasting sportvoeding/supplement

=====

Hallo ^{5.1.2e},

Ik belde je over de volgende producten:

67 AWR

De producten worden gefabriceerd in USA, door ⁶⁷ AWR

B/CPP, Keten Douane , Team onderhoud.

67 AWR wordt door de fabrikant aanbevolen als een product voor maximale groei en herstel van het lichaam (aimed to produce maximum growth and recovery). Ik zal een PDF-je naar je sturen met wat meer gegevens over dit product.

67 AWR

Ik stuur je in PDF ook nog de laboratoriumuitslagen, want de producten zijn onderzocht op ons laboratorium.

De vraag is dus: bij invoer wel of geen verbruiksbelasting verschuldigd. Daarbij de uitspraak van de Rb Haarlem van 11-5-2010 in zaaknr ^{67 AWR} in acht nemend.

Met vriendelijke groet,

5.1.2e

medewerker team terugbetaling, bezwaar en beroep

Douane Rotterdam Rijnmond

=====

Datum: 08-12-2014 06:23

Onderwerp: Fw: Scan van een Xerox WorkCentre

Collega's,

In navolging van mijn mail van zojuist de laboratoriumuitslagen en een etiket.

In het verleden is ook (volgens mij door het Hof Arnhem) een uitspraak gedaan over een drank met een verhoogd vitamine C-gehalte. Hierover was geen VB verschuldigd.

Hoe kijk ik er tegenaan:

- de drankjes van de vraag van ^{5.1}_{2e} zijn geen geneesmiddelen of met geneeskrachtige werking. Maar ze verbeteren, na een grote inspanning, wel weer de werking van het lichaam. Dus te vergelijken met een drank met een verhoogd vitamine-C.
- de drank is zeker niet bedoeld om dorst te lessen. Dan neem je wel een wat goedkopere variant.

Mijn voorlopige conclusie zou zijn: geen VB. Ik ben benieuwd naar jullie mening. Helaas werkt CP niet, daarom via de mail.

Met vriendelijke groeten,

=====

Onderwerp: Fw: Scan van een Xerox WorkCentre

Hallo^{5.1.2e},

Hierbij de beloofde PDF van de sportvoeding/supplement.

met vriendelijke groet,

5.1.2e

Datum: 12-11-2014 16:35

Onderwerp: Scan van een Xerox WorkCentre

Verzonden door: 5.1.2e 5.1.2e @belastingdienst.nl]

Bestandstype bijlage: PDF/A, Multi-Page

Bijlagen

VB^{67 AWR} .PDF 393 kB

Datum: 08-12-2014 09:25

Onderwerp: Betr: Fw: verbruiksbelasting sportvoeding/supplement

Hoi^{5.1.2e},

Ik heb vanuit de verslagen wat standpunten in een document gezet en het laatste 'standpunt' op CP van^{5.1.2e}. Door de loop van de jaren heen wat verschillende standpunten. Ik ben het met jou eens dat dit geen limonade is.

met vriendelijke groet,

5.1.2e

=====

Datum: 08-12-2014 13:57

Onderwerp: Betr: Betr: Fw: verbruiksbelasting sportvoeding/supplement

Hoi,

Heb het rapport van het Lab niet. Maar gelet op de internet info en de uitspraak van de Rb Haarlem is dit product niet aan te merken als een limonade.

Met vriendelijke groet,,

5.1.2e

=====

In het verleden hebben wij eerder energiedranken beoordeeld, zie 10.09.03.03.01^{67 AWR}
^{67 AWR} en 10.11.03.01^{67 AWR} (zie onderaan).

We hebben toen een onderscheid gemaakt tussen dranken met een hoog suikergehalte en dranken met een hoog eiwitgehalte. Dit onderscheid was hoofdzakelijk toe te schrijven aan de uitspraak van de rechtbank Haarlem, nr. 08/7718. Daarin werd geconcludeerd dat producten, met name voedingssupplementen, waarvan de samenstelling zich kenmerkt door een hoog eiwitgehalte en daardoor een hoge voedingswaarde hebben, ter bevordering van de opbouw van de spiermassa, die zowel in poedervorm worden toegevoegd aan voedsel, als worden opgelost in water, geen VB-goed zijn.

Later hebben wij gezegd dat dit geen juridische onderbouwing heeft en maar meer een doelredenering is.

In dit geval voldoen de producten aan art. 9 lid 2 Wet VB. Vervolgens kunnen wij kijken of er een uitzondering van toepassing is.

Uit de MvT nr. 22643, nr. 3, blz. 20 blijkt dat medicinale dranken zoals hoestdranken en dergelijk niet vallen onder het begrip limonade. De MvT geeft hierbij aan: "deze dranken hebben niet het oogmerk hebben de dorst te lessen maar hebben duidelijk het karakter van een medicijn dat in de vorm van een drank wordt toegediend."

Dranken met voornamelijk een medicinaal karakter vallen dus niet onder het begrip limonade. Dat kan dus gaan om een hoestdrank, maar ook om een vitaminepreparaat.

5.1.2^e verwijst in dat kader naar de uitspraak van het Hof Den Haag (8 maart 2002 nummer BK 0 1100714, bruistabletten met verhoogd vitaminegehalte), waarin als volgt werd geconcludeerd:

Reeds openbaar

Bij het product⁶⁷ AWR is blijkens het etiket wel vitamine B6 toegevoegd, maar in de presentatie (etiket en site) komt dit niet duidelijk naar voren, alleen achterop het etiket in het overzicht van de samenstelling (1,35 mg. = 68% van de dagelijks benodigde hoeveelheid). Is het medicinale karakter vanwege de toegevoegde vitamine hiermee overheersend genoeg om tot een niet-VB-product te kwalificeren?

De andere hier te beoordelen producten bevatten volgens opgave van belanghebbende ook vitaminen, maar onduidelijk is hoeveel of welke. De site geeft die info niet.

Als we er voor kiezen vanwege de aanwezigheid van vitaminen geen VB te heffen, zullen wij dat criterium aan de collega's kenbaar moeten maken. Moeten wij tevens een ondergrens aangeven? De hier besproken producten worden niet echt als een vitaminepreparaat geafficheerd, maar eerder als een spierherstellend middel.

Overigens zou je een spierherstellend middel ook een medicinaal karakter kunnen toedichten. Een hoog eiwitgehalte helpt namelijk het spierherstel na een inspanning. Dus als een sportdrink een hoog eiwitgehalte heeft zou je kunnen spreken van een medicinaal karakter. Heeft het product dat niet, maar bevat het wel veel suiker, dan is het product erop gericht om snel energie te leveren. Over dit soort producten hebben wij het standpunt ingenomen dat zij VB-plichtig zijn. Het neigt dan eerder naar het karakter van een gezoete, dorstlessende drank dan een drank met een medicinaal karakter. Denk aan^{67 AWR}.

Dan de producten waar het hier om gaat.

67 AWR		zetmeel/glucose 47,1 %, sacharose 6%
67 AWR	:	zetmeel/glucose 45,5%, sacharose < 5%
67 AWR		zetmeel/glucose 46,5%, suikergehalte < 5%

In de Labuitslagen staan voor de^{67 AWR} en de^{67 AWR} geen eiwitpercentages genoemd, dus ga ik er vanuit dat die er niet zijn. Vandaag waren zowel 5.1.2e als^{5.1.2e} afwezig om eea na te vragen.

Wat wel is bevonden is zetmeel en suiker. De gebruiksaanwijzing adviseert het product 15 minuten voor of tijdens de inspanning te gebruiken. Uit deze 2 zaken concludeer ik dat de producten meer als energieboost zijn bedoeld. Net zoals de andere suikerhoudende drankjes zoals^{67 AWR}. In dat licht zou het wel onder de heffing van VB vallen, afgezien van het aspect van de vitaminen.

Welke kant wij ook uitgaan: we zullen voor zowel het lab als de andere collega's met een duidelijke onderbouwing moeten komen.

Dubbel documentnummer 1.

Dubbel documentnummer 1.

Dubbel documentnummer 3.

Dubbel documentnummer 3.

Uit de Uitspraak Rb. Haarlem 08/7718:

Reeds openbaar

Datum: 08-12-2014 13:57

Onderwerp: Betr: Betr: Fw: verbruiksbelasting sportvoeding/supplement

Hoi,

Heb het rapport van het Lab niet. Maar gelet op de internet info en de uitspraak van de Rb Haarlem is dit product niet aan te merken als een limonade.

Met vriendelijke groet,,

5.1.2e

Beleidsmedewerker

=====

5.1.2e en 5.1.2e zijn van oordeel dat de producten ^{67 AWR} en ^{67 AWR} niet onder de heffing van VB vallen. 5.1.2e verwijst naar het standpunt dat de Kennisgroep tav het ^{67 AWR} bloeddrukverlagende middel heeft ingenomen (09.01.04.10).

De KG heeft toen geconcludeerd dat de ^{67 AWR} producten niet vallen onder het begrip limonade zoals gedefinieerd in artikel 9, lid 1, WVB.

Daarbij zijn onder meer de arresten met de brooddrank en de bruistabletten, de aanbiedingsvormen (verpakking en etikettering), de plaats in de winkels waar de producten worden getoond, het niet zijn van een dorstlesser en de op de discussiegroep ingenomen standpunten en gedane opmerkingen besproken. De kennisgroep heeft toen het overigens niet eensluidende standpunt ingenomen dat het aanwezig geachte medicinale karakter doorslaggevend is.

Als we de nu te beoordelen producten vergelijken met de ^{67 AWR} bloeddrukverlager is de vraag wat het medicinale karakter van ^{67 AWR} is.

Zoals ik al eerder zei zou je spierherstelling ook als een medicinale claim kunnen zien. Maar als dat al een juist argument is, dan moet die spierherstelling nog wel blijken uit de samenstelling van het product. Wij hebben tav^{67 AWR} (10.11.03.01) gezegd dat vanwege het hoge eiwitgehalte en het lage suikergehalte gezegd dat dit meer een spierherstellend product is, en daarom buiten de VB-heffing valt.

Maar als ik de Lab-uitslagen van^{67 AWR} bekijk bevatten zij geen eiwitten en hebben zij een vrij hoog suikergehalte. Daarbij wordt aanbevolen het middel 15 minuten voor of tijdens de inspanning in te nemen. Dat wijst meer een zoete, suikerhoudende drank die direct energie geeft dan op een spierhersteller. En dan maak ik de vergelijking met^{67 AWR} (ook 10.11.03.01), waarvan wij hebben geconcludeerd dat het onder de heffing van VB valt.

Evenmin bevatten de producten^{67 AWR}
^{67 AWR} een duidelijke vitamineclaim, niet op het etiket, noch op de site van de importeur, waardoor zij niet te vergelijken zijn met de zaak van de bruistabletten, waarvan het Hof oordeelde dat het medicinale karakter overheersend was.

Het dorstlessende karakter is geen op zichzelf staand criterium, maar wordt in de MvT alleen genoemd als onderscheid met het medicinale karakter van een hoestdrank. Dat de hier te beoordelen producten wellicht geen dorstlessend karakter hebben is dus geen argument om ze niet als VB-goed aan te merken. Zeker nu van een medicinaal karakter niet duidelijk is gebleken.

Conclusie: er is een duidelijk verschil met de^{67 AWR} producten, waardoor^{67 AWR} niet daarmee zijn gelijk te stellen.

10 dec. 2014

De voorlopige conclusie van^{5.1.2e} is dat bij deze producten geen sprake is van limonade. Hij noemt de volgende argumenten:

- de drankjes van de vraag van^{5.1.2e} zijn geen geneesmiddelen of met geneeskrachtige werking. Maar ze verbeteren, na een grote inspanning, wel weer de werking van het lichaam. Dus te vergelijken met een drank met een verhoogd vitamine-C.

- de drank is zeker niet bedoeld om dorst te lessen. Dan neem je wel een wat goedkopere variant.

^{5.1.2e} merkt ook nog op dat ik eens een verhandeling heb geschreven die een andere kant op ging n.a.v. een casus. Ik kan mij dit niet herinneren.

Het Lab is bij alle drie de producten van mening zij o.g.v. artikel 9, tweede lid, WVAD als een limonade in vaste vorm of als concentraat moeten worden aangemerkt.

De producten kunnen niet als geneesmiddel o.i.d. worden aangemerkt.^{5.1.2e} stelt: de dranken zijn niet bedoeld om de dorst te lessen. Maar is dat het criterium? Artikel 9, eerste lid, stelt: "kennelijk zijn bestemd om onverwarmd te worden gedronken".

5.1.
2e merkt het volgende op:

"In de Labuitslagen staan voor de ^{67 AWR} geen
eiwitpercentages genoemd, dus ga ik er vanuit dat die er niet zijn. Vandaag waren zowel
5.1.2e als ^{5.1.2e} afwezig om eea na te vragen.

Wat wel is bevonden is zetmeel en suiker. De gebruiksaanwijzing adviseert het product 15 minuten voor of tijdens de inspanning te gebruiken. Uit deze 2 zaken concludeer ik dat de producten meer als energieboost zijn bedoeld. Net zoals de andere suikerhoudende drankjes zoals ^{67 AWR} In dat licht zou het wel onder de heffing van VB vallen, afgezien van het aspect van de vitaminen."

is inmiddels al navraag gedaan bij het Lab?

Ik ben geneigd het standpunt van ^{5.1.}
^{2e} te volgen.

is onderstaande uitspraak ook in de beschouwingen betrokken?

Reeds openbaar

11 dec. 2014

Datum: 11-12-2014 16:17

Onderwerp: vragen over Lab-uitslag

Hoi^{5.1.2e},

We krijgen weer een aantal vragen over VB-goederen, dus ik heb een paar simpele vragen voor je. De beantwoording is van belang voor een volledige beoordeling van het product en als vastlegging in het bezwaardossier.

1. ^{67 AWR} van 1-8-2014

Vraag:

Heeft het onderzochte product een fermentatieproces doorgaan, waarbij de lactose volledig is omgezet in melkzuur, en waardoor het karakter van een wei-product verloren is gegaan, waardoor indeling onder post^{67 AWR} niet mogelijk is?^{5.1.2e} : betreft het hier geen melkdrank zoals bedoeld in art. 9 lid 3 Wet VB ?

2. ^{67 AWR}, ^{67 AWR} van 24-06-2014

Vraag:

a. Is er geen eiwit aangetroffen? Bij eiwitrijke samenstellingen kan geoordeeld worden dat gezien de samenstelling het product eerder voor het spierherstel is dan als dorstlesser, waardoor het buiten de heffing van VB valt.

b. Kun je zeggen dat het suikergehalte 53,1% is? (zetmeel/glucose = 47,1 % + sacharose/ivertsuiker 6%).

Een hoog suikergehalt eduidt eerder op een limonade-achtige drank: inname vóór het sporten geeft een energieboost, waardoor het te vergelijken is met een drank als^{67 AWR} en dus onder de heffing van VB valt.

Zo nee, wat is het suikergehalte dan?

3. ^{67 AWR}, ^{67 AWR} van 24-6-14

Idem als bij 2

4. ^{67 AWR}, ^{67 AWR} van 24-6-14

idem

Bij voorbaat dank voor je toelichting.

met vriendelijke groet,

5.1.2e

Beleidsmedewerker

=====

Datum: 12-12-2014 16:03

Onderwerp: Betr: vragen over Lab-uitslag

Beste^{5.1.}_{2e},

Hierbij de antwoorden op jouw vragen:

1. Zie mijn eerdere email van 8-4-2014. Het product is zodanig behandeld dat het niet meer de natuurlijke bestanddelen van wei bevat. N.m.m. is^{67 AWR} geen weidrank en is VB van toepassing.

2. 3. en 4. Deze producten bevatten volgens opgave (internet) geen eiwit, maar wel aminozuren. Aminozuren zijn de "bouwstenen" van eiwitten, maar chemisch gezien zijn dit twee verschillende producten. Ook in het douanetarief is er onderscheid (hoofdstuk 29 versus 35). Het is voor mij niet duidelijk of voor eiwitten en aminozuren voor de VB wel dezelfde eisen gelden.

In de drie genoemde producten hebben wij geen eiwitgehalte vastgesteld. Het product^{67 AWR} bevat volgens internet 69% aminozuren, bij de andere twee producten kan het gehalte aan aminozuren niet berekend worden.

Suikers (sacharose/invertsuiker/isoglucose) en zetmeel zijn chemisch gezien en ook voor het douanetarief niet hetzelfde. Zetmeel is niet zoetend, i.t.t. sacharose. Het lijkt mij niet logisch om suiker en zetmeel bij elkaar op te tellen, ook voor de tariefindeling zijn dit twee aparte componenten. Alle drie genoemde producten hebben een laag suikergehalte (< 5%), maar bevatten wel kunstmatige zoetstoffen en de dranken die hieruit bereid worden zijn dus naar verwachting zoet. Omdat kunstmatige zoetstoffen (zoals sucralose) veel zoeter zijn dan sacharose, heeft een laag gehalte aan zoetstoffen al een duidelijk effect op de smaak (zoetheid).

Kun je nog terugkoppelen wat jouw conclusie is voor de VB, want vergelijkbare producten worden vrij vaak onderzocht in het lab.

Met vriendelijke groeten,

5.1.2e

5.1.2e

5.1.2e

=====

12 dec. 2014

5.1.2e van het Lab zegt in zijn mail van 12-12-14 dat^{67 AWR} voor 69 % uit aminozuren bestaat. Als ik op Wikipedia kijk wat aminozuren zijn kom ik niet veel verder. Onderstaande info komt van www.aminozuur.com.

Daaruit blijkt dat aminozuren dienst doen voor een heleboel lichaamsfuncties, waaronder spierherstelling.^{67 AWR} is dus eerder een middel om de algehele gezondheid te verbeteren. Echter, producten die de algehele gezondheid beogen te verbeteren hebben

niet het karakter van een medicijn; dit is onvoldoende om daaraan het duidelijke karakter van een medicijn toe te dichten (Hof Arnhem, 3 juli 2007, nr. 05/00114).

www.aminozuur.com.:

Aminozuren en hun toepassingsgebieden

Aminozuren zijn de basis van alle levensprocessen, aangezien ze absoluut essentieel voor elk stofwisselingsproces zijn. De belangrijkste opgave is

- het optimale vervoer en
- de opslag van alle voedingsstoffen (d.w.z. water, vetten, koolhydraten, proteïne, mineralen en vitaminen).

De meeste welvaartsziekten zoals overgewicht, hoge cholesterol, diabetes, slaapstoornissen, erectiestoornissen of artrose zijn in feite het gevolg van stofwisselingsstoornissen. Hetzelfde geldt voor haaruitval en rimpelvorming.

Daarom is het belangrijk deze problemen bij de kern aan te pakken en ervoor te zorgen dat de essentiële aminozuren in het lichaam in voldoende hoeveelheid aanwezig zijn. Helaas wordt dit door de slechter wordende kwaliteit van onze voedingsmiddelen niet altijd gewaarborgd. Daarom wordt een aanvulling met aminozuren aanbevolen.

U kunt op de volgende pagina's de samenvatting van een aantal universitaire studies over de positieve effecten van aminozuren lezen:

Anti-Aging, • Artrose en osteoporose • Cholesterol • Diabetes • Vetverbranding • Haren
• Immuunsysteem • Overgang (Menopauze) • Potentie • Slaap, stemming & prestatievermogen

Wat zijn aminozuren?

Het menselijk lichaam bestaat voor 20 procent uit proteïnen. Proteïnen, ook wel eiwitten genoemd spelen een sleutelrol in bijna alle biologische processen. Aminozuren zijn de bouwstenen van de proteïnen.

Aangezien een groot deel van onze cellen, spieren en weefsel uit aminozuren bestaat nemen ze veel belangrijke functies in ons lichaam waar: Aminozuren geven de cellen niet alleen structuur, maar zijn ook voor het vervoer en de opslag van alle voedingsstoffen van cruciaal belang. Aminozuren beïnvloeden de functies van organen, klieren, pezen of aders. Zij zijn essentieel bij wondgenezing en herstel van weefsel (vooral spieren, botten, huid en haren) en tevens voor het tegengaan van de negatieve gevolgen die in samenhang met stofwisselingsstoornissen staan.

11 dec. 2014

Bijgevoegd een memo van 2010 waar^{5.1.2e} wellicht naar verwijst?

Bijlagen

Memo DLK Verbruiksbelastingen.doc 100 kB

=====

15 dec. 2014 als antwoord op ^{5.1.2e}

Hallo ^{5.1.2e},

Naar aanleiding van je telefoontje afgelopen vrijdag, laat ik je hierbij weten dat ik de uitspraak op het bezwaarschrift heb verdaagd. De termijn is echter eindig, dus ik zou het zeer waarderen als DLK uiterlijk 30 januari 2015 een antwoord op de vraag zou hebben geformuleerd. Indien die termijn voor DLK niet haalbaar is, dan verzoek ik je mij daarover te informeren.

Met vriendelijke groet,

5.1.2e

medewerker team terugbetaling, bezwaar en beroep

---

67 AWR

Betreft: VB: Eiwitgehalte in limonade

11 nov. 2013

Datum: 11-11-2013 14:04

Onderwerp: Betr: Vraag over verbruiksbelasting voor Limonade met bepaald eiwitgehalte versus advies Lab

Hoi,

Ik heb er ff naar gekeken en heb wat gevonden, dit betrof (naast 2 andere producten) het product^{67 AWR} : een voedingssupplement met een hoog eiwitgehalte en een relatief laag suikergehalte. Uit het product kwam naar voren dat dit voor de opbouw van spiermassa bedoeld is.

Veel producten zeggen ook dat doel te hebben, maar bevatten alleen veel suiker: dat geeft wel snel energie, maar zonder eiwitten helpt het niet voor spieropbouw.

^{67 AWR} De vraag ligt voor hoe de producten^{67 AWR} zich met elkaar verhouden qua heffing van verbruiksbelasting.

_ ^{67 AWR} producten: dit betreft een gezoete drank met een gezondheidsclaim.

_ ^{67 AWR} producten: dit is een product, vloeibaar of in vaste vorm, met een hoog suikergehalte waaraan vaak een sportclaim wordt gegeven.

_ ^{67 AWR} : dit betreft een voedingssupplement met een hoog eiwitgehalte ter bevordering van de spiermassa.

Het cluster stelt zich op het volgende standpunt. Om te bepalen of een product is onderworpen aan de heffing van verbruiksbelasting dient het volgende te worden nagegaan.

1. Valt het product onder artikel 9, 1e en 2e lid Wet VB: met water aangelengde vruchten/groentensap alsmede gezoete en aromatische dranken, in vaste vorm of concentraat, dan is het VB-plichtig. Uit de Memorie van Toelichting bij artikel 9 Wet VB blijkt dat onder limonade ook de dranken vallen die als alternatief voor limonade worden gedronken.

Vervolgens moet gekeken worden of het product onder de uitzonderingen van artikel 9 Wet VB valt:

2. Geen limonade:

a. De uit melk, melkproducten of soja bereide drank zoals genoemd in artikel 9 lid 3 van de Wet VB.

b. Dranken met een medicinaal karakter, zoals hoestdrank, die het karakter van een medicijn hebben dat in de vorm van een drank wordt toegediend (zie Memorie van Toelichting). Echter, producten die de algehele gezondheid beogen te verbeteren vallen hier buiten; dit is onvoldoende om daaraan het duidelijke karakter van een medicijn toe te dichten (Hof Arnhem, 3 juli 2007, nr. 05/00114).

c. Producten, met name voedingssupplementen, waarvan de samenstelling zich kenmerkt door een hoog eiwitgehalte en daardoor een hoge voedingswaarde hebben, ter bevordering van de opbouw van de spiermassa, die zowel in poedervorm worden toegevoegd aan voedsel, als worden opgelost in water (zie uitspraak Rechtbank Haarlem, 21 juni 2010, nr. 08/7718).

3. Uit de bovengenoemde beoordelingsaspecten kan het volgende worden geconcludeerd.

* 67 AWR : een gezoete, aromatische drank die de algehele gezondheid beoogt te verbeteren. Het product voldoet wel aan artikel 9 lid 1 of 2, en heeft gezien punt 2b geen medicinaal karakter: VB-plichtig.

* 67 AWR : gezoete dranken die vallen onder artikel 9 lid 1 of 2 en niet voldoen aan punt 2: VB-plichtig.

* 67 AWR (hoog eiwitgehalte voor spieropbouw) kunnen wellicht voldoen aan de omschrijving van artikel 9 lid 1 of 2, maar voldoen (tevens) aan punt 2c: geen heffing van VB.'

Als ik dit vergelijk met de 2 labuitslagen en de uitspraak van de Rb concludeer ik het volgende:

1. 67 AWR : zetmeel/glucose: 9%, sacharose 0,9%, eiwit 45,3 %, dus een laag suikergehalte en een hoog eiwitgehalte: Conclusie: geen VB

2. 67 AWR :zetmeel/glucose: 35%, sacharose < 5%, eiwit 27,1%

Ik heb het Lab gebeld ^{5.1.2e}). Zij gaan uit van een eiwitgehalte van > ongeveer 50% voordat zij concluderen dat het niet bedoeld is als dorstlessen, zoals een gezoete drank. Dit percentage is door ervaring zo vastgesteld en is een indicatie.

Bij 1. is het suikergehalte laag: nog geen 10 %, en het eiwitgehalte hoog: 45,3 %, dus is de conclusie van het lab te verdedigen dat het niet bestemd is om een gezoete, dorstlessende drank van te maken.

Bij 2. is het suikergehalte hoog: tegen de 40%, en het eiwitgehalte flink lager: 27,1%, dus is ook die conclusie te verdedigen.

Een vraag is hoe de producten worden gepresenteerd: voor spieropbouw of ?

Ik hoop dat je hiermee verder kunt.

met vriendelijke groet,

Beleidsmedewerker

09.01.04.10 Helpdeskvraag/rechtsvraag^{67 AWR} producten

5.1.2e heeft de vraag voorgelegd of^{67 AWR} poeders zijn aan te merken als verbruiksbelastinggoederen. Het gaat hierbij om een hogebloeddrukremmer en een glucoseremmer. De producten zijn verkrijgbaar in de vrije verkoop bij apotheken, drogisterijen en supermarkten. De poeders worden vermengd met een glas water, zijn bestemd om onverwarmd te worden gedronken en hebben een sinaasappel- of een bosvruchtensmaak zoals ook valt afte lezen van de etiketten. Om vast te stellen of de producten als limonade worden aangemerkt heeft het Lab de producten op basis van de op de verpakking vermelde ingrediënten beoordeeld. Het Lab heeft na deze beoordeling geconcludeerd dat beide producten geen melkvetten bevatten en aldus niet onder artikel 9, lid 3 letter a, WVB vallen. Daarbij werd tevens aangegeven: “de hogebloeddrukremmer wordt hoogst waarschijnlijk gezien als een medische claim. Dit houdt in dat het product niet zo maar op de markt mag worden gebracht. De glucoseremmer is in feite een kunstmatig gezoete drank met verder geen bijzondere ingrediënten.” De producten voldoen aan het bepaalde in artikel 9, lid 1, WVB: het zijn dranken waaraan smaakstoffen zijn toegevoegd en zijn kennelijk bedoeld om onverwarmd te worden gedronken. Uit de MvT nr 22643, nr 3, blz 20 blijkt dat medicinale dranken zoals hoestdranken en dergelijk niet vallen onder het begrip limonade. De MvT geeft hierbij aan: “deze dranken hebben niet het oogmerk hebben de dorst te lessen maar hebben duidelijk het karakter van een medicijn dat in de vorm van een drank wordt toegediend.” Na een uitgebreide discussie waarbij onder meer de arresten met de brooddrank en de bruistabletten, de aanbiedingsvormen (verpakking en etikettering), de plaats in de winkels waar de producten worden getoond, het niet zijn van een dorstlesser en de op de discussiegroep ingenomen standpunten en gedane opmerkingen zijn besproken, neemt de kennisgroep het overigens niet eensluidende standpunt in dat het aanwezig geachte medicinale karakter doorslaggevend is. Conclusie: de^{67 AWR} producten vallen niet onder het begrip limonade zoals gedefinieerd in artikel 9, lid 1, WVB.

08.05.04.15^{67 AWR} en verbruiksbelastinggoed De vraag die voorligt is of het product^{67 AWR} moet worden aangemerkt als een limonade in poedervorm als bedoeld in artikel 9, lid 2, Wet VB. Het product is een poeder verpakt in een hersluitbaar blik inhoudende 500 gram poeder. Uit de aanbiedingsvorm, etikettering en overige informatie blijkt dat het poeder gemengd kan worden met water, melk, sappen, vloeibare sauzen, koffie, thee en andere vloeibare voedingsmiddelen. Het is vaste jurisprudentie dat

producten die ook zijn bestemd om onverwarmd te worden gedronken als limonade in de zin van artikel 9, lid 2, Wet VB worden aangemerkt. Het voldoet ook niet aan de uitzonderingsregels zoals opgenomen in het HAV, onderdeel 10.70.00, paragraaf 2.5.2., omdat het niet uitsluitend met melk of melkproducten wordt gedronken.^{67 AWR}

wordt gepromoot als a powder product which gives a refreshing sports drink, when mixed with water. Het product^{67 AWR} is aan te merken als een alcoholvrije drank. Uit nadere informatie blijkt dat er diverse^{67 AWR} producten op de markt worden gebracht en ieder product moet op zijn eigen meritis worden beoordeeld.

01.03.06 Rondvraag

Door een sportschool wordt een product in poedervorm aangeboden waarmee na vermenging met water een energydrink gemaakt kan worden. Op de vraag of dit een limonade is, is de kennisgroep van mening dat dit inderdaad het geval is. Het poeder is echter zowel met water als met melk te vermengen. Blijft het dan limonade. De kennisgroep is hierbij ook van mening dat er dan nog steeds sprake is van een limonade omdat het ook met water vermengd kan worden.

Het poeder wordt aangeboden in potten van 1,5 kg. De vraag of dit een kleinhandelsverpakking is zal op verzoek van de voorzitter schriftelijk ingediend worden.

Betreft: VB sportdrank - supplement

11 dec. 2014

Bijgevoegd een memo van 2010 waar^{5.1.2e} wellicht naar verwijst?

Bijlagen

Memo DLK Verbruiksbelastingen.doc 100 kB

Memo

Artikel 9 Wet op de verbruiksbelastingen
van alcoholvrije dranken en van enkele
andere producten

Aan

Cluster accijns

Van

Datum

14 oktober 2010

Kenmerk

Kopieën aan

1. Inleiding

Als actiepoint op de helpdeskvraag of over de producten ^{67 AWR} en ^{67 AWR} verbruiksbelasting verschuldigd is, heb ik de parlementaire behandeling, het beleid en de jurisprudentie m.b.t. artikel 9 WVB op een rijtje gezet (zie bijlage).

Naar aanleiding van de uitspraak van de rechtbank Haarlem, d.d. 21-06-2010, nr. 08/7718, kwam de vraag naar voren of “dorstlessen” kan worden aangemerkt als een wezenlijk karakter van limonade.

2. Overzicht van wettelijke bepalingen, jurisprudentie, etc.

Zowel in de MvT als in het Handboek Accijns en verbruiksbelastingen wordt vermeld dat medicinale dranken, zoals hoestdranken en dergelijke niet onder het begrip limonade vallen, omdat deze dranken anders dan de limonades niet het oogmerk hebben de dorst te lessen maar duidelijk het karakter van een medicijn hebben dat in de vorm van een drank wordt toegediend.

In het huidige Handboek accijns en verbruiksbelastingen wordt dit nog aangevuld met: “Dit geldt bijvoorbeeld ook voor bruistabletten met een verhoogd gehalte aan vitamines en mineralen.” Deze aanvulling is gebaseerd op een uitspraak van het Hof den Haag, d.d. 08-03-2002, BK-01/00714.

Op zich is het vreemd dat de wetgever met betrekking tot vruchten- en groentesappen heeft voorzien in een vrijstelling indien zij kennelijk zijn bestemd voor medicinale doeleinden (artikel 28 WVB), terwijl bij limonade er voor is gekozen om dit uit te sluiten van het begrip limonade.

De jurisprudentie is niet geheel eenduidig.

Enerzijds is er de uitspraak van het Hof Arnhem, d.d. 3 juli 2007, nr. 05/00114: het is aannemelijk dat het product de algehele gezondheid beoogt te verbeteren, hetgeen onvoldoende is om daaraan het duidelijke karakter van een medicijn toe te dichten; voorts is het dorstlessend karakter geen zelfstandig criterium.

Anderzijds is er de recente uitspraak van de rechtbank Haarlem, nr. 08/7718, d.d. 21-06-2010: wezenlijk kenmerk van limonade is dorstlessen.

Laatstgenoemde uitspraak lijkt mij wat kort door de bocht, ik ben van mening dat het dorstlessend karakter in samenhang met het begrip medicinale drank moet worden beoordeeld. De laatste zin van de MvT verwijst naar de voorafgaande zin (deze dranken) en is een toelichting daarop.

Het Hof van Justitie, 26 maart 1981, nr. 114/80 heeft in 1981 een uitspraak gedaan over het begrip drank:

“8 De inhoud van dit begrip moet worden bepaald aan de hand van objectieve en voor toetsing vatbare criteria. De draagwijdte ervan mag dan ook niet afhankelijk worden gemaakt van zuiver subjectieve en variabele factoren, zoals de wijze waarop of het doel waarmee een produkt wordt ingenomen, bij voorbeeld om de dorst te lessen, de gezondheid te bevorderen dan wel een ander resultaat te bereiken. Onder dranken in de zin van deze post zijn derhalve alle voor menselijke consumptie geschikte en bestemde vloeistoffen te verstaan, ongeacht de ingenomen hoeveelheid of het bijzondere doel waarvoor de verschillende soorten voor

consumptie geschikte vloeistoffen kunnen dienen.”

Gezien deze uitspraak zou het dorstlessend karakter geen criterium moeten zijn bij de beoordeling of iets een limonade is.

Naar mijn mening is het zuiverder indien ook bij limonade zou worden voorzien in een vrijstelling voor medicinale doeleinden. Het dorstlessend karakter is dan geen criterium meer, het is een limonade indien het voor menselijke consumptie geschikt is, maar voor de toepassing van de vrijstelling wordt de vraag: wat moet worden verstaan onder medicinale doeleinden?

Het begrip medicinale doeleinden moet in dit kader ruimer worden opgevat dan het begrip geneesmiddel als bedoeld in artikel 64, lid 1, letter c, WA.

Zie in dit kader de uitspraak van het Hof den Haag, d.d. 08-03-2002, BK-01/00714 (zie kennisgroep Accijns 02.03.03.08): het medicinale karakter van vitamine C bruistablet is overheersend.

Zie ook de uitspraak van het Hof Arnhem, d.d. 3 juli 2007, nr. 05/00114: een product dat beoogt de algehele gezondheid te verbeteren, is onvoldoende om daaraan het duidelijke karakter van een medicijn toe te dichten.

Voorstel: problematiek op de knelpuntenlijst zetten. Voorstellen dat bij limonade wordt voorzien in een vrijstelling voor medicinale doeleinden.

N.B. Op de knelpuntenlijst staat al als wens de aanpassing van art. 10 WVB: voorkeur voor 1 tarief, second best 1 tarief voor mineraal water en 1 tarief voor sap/limonade (zie knelpunt 13).

BIJLAGE

Artikel 9 Wet op de verbruiksbelastingen van alcoholvrije dranken en van enkele andere producten

Op grond van art. 9 WVB wordt onder limonade verstaan met water aangelengd vruchten- of groentesap alsmede gezoete en aromatische dranken en dranken waaraan geurstoffen of smaakstoffen zijn toegevoegd die kennelijk zijn bestemd om onverwarmd te worden gedronken.

Met water aangelengd vruchten- of groentesap alsmede gezoete en aromatische dranken en dranken waaraan geurstoffen of smaakstoffen zijn toegevoegd, in vaste vorm of als concentraat in kleinhandelsverpakking of in een verpakking die is bestemd voor afnemers die voor gebruik gerede limonade vervaardigen voor gebruik ter plaatse, wordt op grond van art. 9, tweede lid, WVB mede als limonade aangemerkt.

Parlementaire behandeling Wet op de verbruiksbelastingen van alcoholvrije dranken en van enkele andere producten

'Onder het begrip limonade valt niet het vloeibare produkt, bestaande uit water, suiker en aromatische stoffen, dat in kleine zakjes is verpakt en kennelijk is bestemd om daarvan thuis zogenoemde ijslollies te maken. Dit produkt is niet bestemd om te worden gedronken. **Ook medicinale dranken zoals hoestdranken en dergelijke vallen niet onder het begrip limonade. Deze dranken hebben anders dan de limonades niet het oogmerk de dorst te lessen maar hebben duidelijk het karakter van een medicijn dat in de vorm van een drank wordt toegediend.'**

MvT, Kamerstukken II 1992/93, 22 843, nr. 3, blz. 20.

'Het spijt mij dat de leden van de fractie van D66 niet door mij zijn overtuigd dat de zogenoemde C-siropen in de heffing dienen te worden betrokken. Naar het oordeel van deze leden dient aan dergelijke producten veeleer een voedings- en vitamine-element worden toegekend.

Zoals ik in het vervolg van deze nota naar aanleiding van een vraag van de leden van de fractie van de PvdA bij artikel 28 heb uiteengezet, worden C-siropen aangemerkt als een vruchtenlimonadesiroop. Deze siropen worden wel degelijk ook gebruikt voor het maken van limonade en als zodanig concurreren zij dan ook met de overige limonade-siropen. Zij worden ook in advertenties en dergelijke als zodanig aangeprezen. Uit het oogpunt van een gelijke behandeling van gelijkwaardige producten acht ik het dan ook redelijk de C-siropen in de heffing te betrekken.'

NEV, Kamerstukken II 1992/93, 22 843, nr. 7, blz. 10.

Leidraad Verbruiksbelastingen (geldend tot 21 maart 2008)

'Op grond van artikel 9, derde lid, onderdeel a, van de wet zijn bepaalde uit melk of melkproducten bereide dranken uitgezonderd van het begrip limonade. Chocolademelk, maar ook diverse yoghurt- en karnemelkdrinks blijven derhalve, gezien het zuivelkarakter ervan, buiten de heffing. Het criterium daarbij is een melkvetgehalte van ten minste 0,02% mas en de aanwezigheid van melkeiwitten en melksuiker (lactose).

Weidranken zijn dranken die zijn verkregen door de van melk afkomstige wei te vermengen met vruchtesap en andere aromatische stoffen. Deze dranken worden, gelet op het gestelde in artikel 9, derde lid, onderdeel a, van de wet, wel aangemerkt als limonade. De drank 'Rivella' bevat geen van melk afkomstige vetstoffen en is derhalve als limonade aan te merken.

5

Op grond van het derde lid, onderdeel b, van artikel 9, van de wet, worden soja-dranken die wat vet- en eiwitgehalte betreft overeenkomen met melkproducten niet als limonade aangemerkt. Ook hier is het criterium een melkvetgehalte van ten minste 0,02% mas en de aanwezigheid van melkeiwitten en melksuiker (lactose).

6

Als limonade worden eveneens niet aangemerkt:

a

melk, karnemelk en dergelijke dranken omdat het geen gezoete en gearomatiseerde dranken zijn;

b

dranken die zijn bestemd om warm te worden gedronken, zoals koffie, thee en soep;

c

het vloeibare produkt, bestaande uit water, suiker en aromatische stoffen, dat in kleine zakjes met een inhoud van niet meer dan 65 ml is verpakt en kennelijk is bestemd om daarvan thuis zogenaamde ijslollies te maken. Dit produkt is namelijk niet bestemd om te worden gedronken;

d

medicinale dranken zoals hoestdranken en dergelijke. Deze dranken hebben anders dan de limonades **niet het oogmerk de dorst te lessen** maar hebben duidelijk het karakter van een medicijn dat in de vorm van een drank wordt toegediend;

e

zogenaamd slush-ijs, zijnde ijs vervaardigd uit water, siroop en suiker en aangeboden in de vorm van ijschaafsel.'

Handboek Accijns en verbruiksbelastingen, onderdeel 10.70.00**2.5.2. Producten niet aangemerkt als limonade**

Niet als limonade worden aangemerkt:

- de uit melk of melkproducten bereide drank met een gehalte aan melkvetten van 0,02% mas of meer, waarin zich melkeiwit en melksuiker bevinden, die niet uit wei of weiprodukten vervaardigde dranken zijn. Ook concentraten die blijkens hun presentatie en/of verpakking alleen aangelengd kunnen worden met melk of melkproducten, worden niet aangemerkt als limonade.
- de uit soja bereide drank met een vetgehalte en een eiwitgehalte die vergelijkbaar zijn met het vet- en eiwitgehalte van melk
- melk, karnemelk en dergelijke dranken, omdat deze geen gezoete of gearomatiseerde dranken zijn
- dranken die zijn bestemd om warm te worden gedronken, zoals koffie, thee en soep. Als dranken zowel warm als koud gedronken kunnen worden (zoals thee), speelt de presentatie en/of verpakking een rol bij de vraag of er sprake is van een limonade. Dat geldt ook als het dranken in geconcentreerde vorm betreft, zoals theepoeder.
- het basisproduct voor de thuisvervaardiging van ijslolly's, bestaande uit water, suiker en aromatische stoffen in kleine zakjes van niet meer dan 65 ml
- medicinale dranken, zoals hoestdranken. **Deze zijn niet bedoeld om de dorst te lessen, maar hebben het karakter van een medicijn** dat in de vorm van een drank wordt aangeboden. Dit geldt bijvoorbeeld ook voor bruistabletten met een verhoogd gehalte aan vitamines en mineralen.
- slush-ijs: een ijs vervaardigd uit water, siroop en suiker, aangeboden in de vorm van ijsschaafsel

Jurisprudentie

Reeds openbaar

Reeds openbaar

Hof Arnhem 3 juli 2007, nr. 05/00114, www.rechtspraak.nl/ljn.asp?ljn=BB 1495

Reeds openbaar

Reeds openbaar

HOF Leeuwarden, Tweede Meerv. belastingk., 1 juni 2001 (Nr. 00/0031)

Reeds openbaar

HR 19 juni 2009, nr. 44029

Conclusie Advocaat-Generaal mr. IJssink: HOGE RAAD 13 juni 2003 (Nr. 37 223)

Reeds openbaar

Conclusie Advocaat-Generaal M van Hilten HOGE RAAD 19 juni 2009 (Nr. 44 029)

Reeds openbaar

Reeds openbaar

[Avis juridique important](#)

ARREST VAN HET HOF (TWEEDE KAMER) VAN 26 MAART 1981. - DR. RITTER GMBH & CO. TEGEN OBERFINANZDIREKTION HAMBURG. - ("GEMEENSCHAPPELIJK DOUANETARIEF - VERSTERKEND MIDDEL OP BASIS VAN BIERGIST "). - (VERZOEK OM EEN PREJUDICIELE BESLISSING, INGEDIEND DOOR HET BUNDESFINANZHOF). - ZAAK NO. 114/80.

Jurisprudentie 1981 bladzijde 00895

Reeds openbaar

Reeds openbaar

Reeds openbaar

17.02.03.02.02 Voedingssupplementen

17 nov. 2016

Een product dat al jaren via de GPA wordt aangegeven als voedingssupplement. De vraag die hierbij is gerezen is of voor dit product terecht in de voorbije jaren t/m heden, geen verbruiksbelasting is geheven. Het blijkt in grote hoeveelheden te zijn binnengebracht in de afgelopen jaren.

In het kader van de eenheid van beleid op dit forum gezet omdat het wellicht ook elders, door andere bedrijven wordt ingevoerd/binnengebracht.

Het betreft het product met de naam:^{67 AWR} Uit de afgegeven BTI (GN^{67 AWR} blijkt het volgende :

Omschrijving: Een voedingssupplement in de vorm van wit poeder met (volgens opgave) onder andere de volgende ingrediënten en kenmerken: Arabische gom, Oplosbare maisvezel, Oplosbare maisdextrine, Fructooligosachariden.

Het product is oplosbaar in water en andere dranken. Het product is opgemaakt voor de verkoop in het klein in een doosje met 30 zakjes van elk 6,1 gram poeder. Het betreft een product, geschikt voor menselijke consumptie, elders genoemd noch elders onder begrepen, met een melkvetgehalte < 26% en een sacharosegehalte (gehalte aan invertsuiker berekend als sacharose daaronder begrepen) van minder dan 60%.

Bij analyse door ons DouaneLab is bevonden:

67 AWR

Op internet staat m.b.t. dit product nog het navolgende vermeld:
Reeds openbaar

Tot zover de beschrijving/gegevens van het product.

In eerste instantie wordt een zakje met wit poeder van 6,1 gram dat moet worden aangelengd met een glas water en vervolgens onder andere ook bestemd is om onverwarmd te worden gedronken, snel aangemerkt als limonade zoals beschreven in artikel 9 van de Wet VB. Dat het veelal op sportscholen zou worden gebruikt doet daaraan in principe niet af.

De laatst bekende uitspraak op dit item die ik heb gevonden dateert van 2010 van de Rechtbank Haarlem (van 11-05-2010, nr 08/7718)

Ook daar ging het om voedingssupplementen in poedervorm die voornamelijk bestemd waren voor gebruik in sportscholen en dan met name t.b.v. de krachtsport. Het toen beoordeelde poeder was als volgt geanalyseerd:

Uit de BTI van het product^{67 AWR} meer specifiek uit de analyse van ons Douanelab, blijkt geen (hoog) gehalte aan eiwitten te zijn bevonden en ook een specifiek melkvet % wordt niet genoemd.

Wat dat betreft zou je mogelijk kunnen oordelen dat het product wel als een limonade is te beschouwen.

De prijs die je voor het product op internet tegenkomt € 23,32 voor 30 sachets van 6,1gram lijkt veel maar moet je natuurlijk in proporties zien. 1 sachet is bestemd voor 1 glas water of een vermenging met een andere drank zoals in de gebruiksaanwijzing is aangegeven. Dat betekent per glas $23,32/30 = € 0,78$. Als er VB betaald zou moeten worden zou dat voor zo'n doos van 30 sachets ad 6,1 gram m.i.v. art 10, lid 2, van de Wet VB, zijn: $30 \times 6,1\text{ml} \times (\text{factor}) 4 = 732 \text{ ml}$. Voor zo'n doosje van 30 sachets zou dan € 0,0646356 aan VB verschuldigd zijn. Dit is natuurlijk niet veel maar er zijn er de afgelopen jaren wel behoorlijk wat ingevoerd.

Met inachtneming van de genoemde uitspraak van Rechtbank Haarlem zou ik in beginsel concluderen dat uit de aanbiedingsvorm/gebruiksaanwijzing van dit product blijkt dat het niet in eerste aanleg is bestemd om de dorst te lessen. Je kunt het mengen met water of een andere drank maar blijktbaar ook over het eten strooien. Het lessen van de dorst is volgens de uitspraak het wezenlijk kenmerk en gebruik van limonade. Daarom zou ik op basis hiervan zeggen dat er geen VB verschuldigd zou zijn. Het dorstlessen is echter uitsluitend in deze uitspraak als (aanvullend?) criterium genoemd. Twijfel is er dus wat mij betreft wel.

Ook de analysegegevens van het product^{67 AWR} zijn natuurlijk geheel anders, zeker qua eiwitten, dan het product waarop de uitspraak betrekking heeft.

De uitspraak en de BTI heb ik bijgevoegd.

Bijlage

- o [Rechtbank haarlem 11-05-2010 nr 08-7718.pdf](#)

Reeds openbaar

22 feb. 2017

Onder verwijzing naar het verslag van ^{5.1.2e} m.b.t. het overleg van het 'tafeltje, hierbij
bijgevoegd de uitwerking van de bovengenoemde casus 'voedingssupplementen':

Bijlagen

0

- [Voedingssupplementen reactie voor CP.docx](#) ‘

Onder verwijzing naar het verslag van 5.1.2e onder punt 4 van het 'Tafeltje Dranken'.

Voedingssupplement: wel of geen verbruiksbelasting

algemeen

Als je internet 'afstruint' kom je vaak producten tegen waarvan je je afvraagt of daar nu wel of geen verbruiksbelasting over verschuldigd is. Dit geldt in het bijzonder voor allerlei zogenoemde sport- en gezondheidsdrankjes die veel gebruikt worden in fitness accommodaties en sportscholen maar ook b.v. in supermarkten of reformwinkels te koop zijn. De vraag is altijd of die genoemde drankjes/supplementen, die ook nogal regelmatig als 'voedingssupplement' worden aangeduid, in veel gevallen nou zo heel erg veel verschillen van de standaard energiedrankjes en daarom ook niet gewoon aan de heffing van verbruiksbelasting moeten worden onderworpen. Een nadere analyse van ons Lab van dat soort producten lijkt veelal dan ook wel noodzakelijk. Maar waar leggen we nu eigenlijk de grens om een product als limonade te beschouwen? De definitie van artikel 9 van de Wet VB lijkt duidelijk maar is hierbij bijvoorbeeld het 'dorstlessend karakter' van een product nog van belang of het gehalte van b.v. de aanwezige vetten en/of eiwitten in het product, niet zijnde van een melk(product) of van een uit soja bereide drank?

Casus en beoordeling

Het omschreven "voedingssupplement" dat een tijd geleden al op ons CG forum was gezet maar waarop geen reacties zijn geplaatst, hebben we binnen 'het tafeltje' proberen zelf nader te analyseren uiteraard m.i.v. de bepalingen in de wetgeving en de bestaande jurisprudentie. De hierbij betrokken jurisprudentie: Rechtbank Haarlem, van 11-05-2010 nr. 08/7718; Hof Arnhem van 3 juli 2007 nr. 05/00114 en Hoge Raad 37223 van 13 juni 2003.

Het begrip limonade op basis van (artikel 9 van) de Wet VB en het Handboek VB:

Op basis van artikel 9 van de Wet VB verstaan we onder limonade: "met water aangelengd vruchten- of groentesap alsmede gezoete en aromatische dranken en dranken waaraan geurstoffen of smaakstoffen zijn toegevoegd die kennelijk zijn bestemd om onverwarmd te worden gedronken"

Ook indien dit in vaste vorm of als concentraat in kleinhandelsvorm wordt aangeboden of in een verpakking dat is bestemd voor afnemers die voor gebruik gereede limonade vervaardigen voor gebruik ter plaatse (postmix).

Vervolgens is in het derde lid van artikel 9 Wet VB vermeld dat niet als limonade wordt aangemerkt:

- de uit melk of melkproducten bereide drank met een gehalte aan melkvetten van 0,02% mas of meer waarin zich melkeiwit en melksuiker bevinden, niet zijnde een uit wei of weiprodukten vervaardigde drank;
- de uit soja bereide drank met een vetgehalte en eiwitgehalte die vergelijkbaar zijn met deze gehalten van melk.

In het Handboek VB (onderdeel 10.10.00) is met het oog op de casus "voedingssupplementen" onder meer bepaald dat: '*bepaalde alcoholvrije vloeibare voedingspreparaten*', voor zover die als zodanig gereed zijn om als dranken te worden gebruikt mits ze geen van melk afkomstige vetstoffen bevatten, als limonade moeten worden aangemerkt.

Voorts zijn in het handboek VB ook een aantal dranken vermeld die niet als limonade zijn aan te merken waaronder de medicinale dranken waaronder men voedingssupplementen ook regelmatig tracht te rangschikken. In het handboek geeft men aan dat de medicinale dranken niet zijn bestemd om de dorst te lessen maar het karakter hebben van een medicijn dat in de vorm van een drank (of poedervorm of tablet) wordt aangeboden. Uiteraard is de vraag hierbij wanneer merken we iets aan als medicijn? Wat verstaan we hieronder? en moeten we dit vervolgens dan zien als 'begunstigend beleid' omdat niet sec uit de wetgeving blijkt dat over koud drinkbare medicijnen, niet zijnde dranken (medicijnen) van melk of soja, geen verbruiksbelasting zou zijn verschuldigd? Uiteraard wel begrijpelijk maar als zodanig niet genoemd bij de uitzonderingen in artikel 9 lid 3 van de Wet VB!

Hierop aansluitend werd in de uitspraak van de Rechtbank Haarlem van 11 mei 2010 waarbij een product met de benaming "*voedingssupplementen in poedervorm*" aan de orde kwam, het dorstlessen en het eiwit-/vetgehalte in het product (de drank) van wezenlijk belang geacht.

Het ging in die kwestie om een product dat voornamelijk werd gebruikt door beoefenaars van krachtsport en om de opbouw van spiermassa te bevorderen hetgeen bleek uit een

hoge concentratie eiwitten. Het hoge eiwitgehalte brengt met zich mee dat die producten een hoge (eiwitrijke) voedingswaarde hebben. Dit bracht volgens de rechtbank met zich mee dat die producten daarom enerzijds vanwege hun samenstelling en anderzijds vanwege hun wezenlijke kenmerk en gebruik niet te vergelijken waren met limonade. Het wezenlijke kenmerk en gebruik van limonade was volgens deze rechtbank immers, dorstlessen. Dit voedingssupplement werd om die reden dan ook niet als limonade aangemerkt.

Je kunt je afvragen of deze uitleg, gelet op de regelgeving, de juiste is/was. Immers is het eiwitgehalte en/of vetgehalte voor zover dat/die afkomstig is/zijn uit andere producten dan van soja of melk(producten) daadwerkelijk van belang voor de beoordeling of een drank als limonade moet worden aangemerkt? Uit de wetgeving, met name artikel 9 lid 3 Wet VB, blijkt dit immers van niet.

Ook kun je de vraag stellen of het genoemde 'dorstlessen' wel een bepalend criterium is voor de beoordeling of een drank wel of niet als limonade moet worden aangemerkt. In de wetgeving kom je ook dit verder niet tegen. Je komt dat begrip 'dorstlessen' enkel tegen in het Handboek VB bij het onderdeel "niet als limonade aan te merken" dranken in relatie tot een als medicijn aan te merken product. Dat over een als medicijn aan te merken drank geen verbruiksbelasting verschuldigd is blijkt evenmin uit de wet (zie artikel 9, lid 3 Wet VB) maar enkel uit het Handboek. Zie hiervoor.

In dat kader is in het Handboek VB bij de medicinale dranken vermeld dat deze niet als limonade zijn aan te merken omdat ze niet bestemd zijn om de dorst te lessen maar bestemd zijn als medicijn. Of enkel daardoor het 'dorstlessen' als een bepalend criterium moet worden gezien om een product als limonade aan te kunnen merken, lijkt mij, op zijn minst twijfelachtig.

Die zienswijze wordt versterkt door een 'oudere' uitspraak van het Gerechtshof Arnhem, immers

in de uitspraak van dit Hof van 3 juli 2007 nr. 05/00114 zijn de bekende brood- en rijstdranken aan de orde geweest. Ook een tweetal producten die voornamelijk in reformwinkels werden verkocht.

In deze uitspraak worden zowel de brood- als rijstdranken als limonade beschouwd. Deze uitspraak sluit naar mijn idee prima aan bij de wettelijke regels:

Ondanks dat aan de brooddrank diverse kenmerken en eigenschappen werden toegedicht werd deze door het Hof gewoon als limonade aangemerkt. De brooddrank werd aangeduid als o.a. vitaliteitsdrank; actieve werking op darmflora en stofwisseling; verhoging weerstand; voor afslanken; verhoging uithoudingsvermogen bij sport; reinigende en ontgiftende werking; stimulering spijsvertering; verlaging bloedsuikerspiegels en verbetering in de dagelijkse schommelingen hiervan; verbetering van de gemiddelde variatie van de glucosewaardewisseling.

Complicaties van diabetes zouden door dit product met name door de dalingen in de schommelingen van de bloedsuikerwaarden worden verminderd.

Met betrekking tot die brooddrank dat volgens belanghebbende het karakter van medicijn zou hebben vond het Hof dat met dit product meer was beoogd om de algemene gezondheid te verbeteren, hetgeen onvoldoende is om het dan als medicijn te bestempelen. Dergelijke gezondheids bevorderende dranken zijn dan ook niet uitgesloten van de heffing van verbruiksbelasting aldus het Hof.

De rijstdrank werd gezien als vervanger van melk en sojamelk en was bestemd voor o.a. mensen die geen melkproducten konden verdragen of daarvoor bijvoorbeeld allergisch waren. Het eiwitgehalte van deze drank bedroeg 0,1 g per 100 ml en kwam daardoor overeen met een eiwitgehalte van max 0,7%. Het eiwitgehalte van melk en sojamelk ligt blijkbaar op ongeveer 3,4 à 3,5%. Omdat de rijstdrank geen uit melk, melkproducten of soja bereide drank was oordeelde het Hof dat het niet onder de uitzonderingen van artikel 9, lid 3 van de Wet VB was te rangschikken en over die drank dus verbruiksbelasting verschuldigd was.

Wat in deze uitspraak van het Hof Arnhem opvalt en afwijkt van de uitspraak van de Rechtbank Haarlem is dat het Hof hier aangeeft dat nergens is af te leiden, ook niet in samenhang met de in het Handboek VB genoemde voorbeelden (gedoeld wordt hierbij op de 'dorstlessende tekst die is vermeld bij de hoestdranken') dat het dorstlessend karakter een zelfstandig criterium is voor de vaststelling of sprake is van limonade. Volgens dit Hof zou dat evenmin uit de memorie van toelichting kunnen worden afgeleid.

Ook zou je uit deze uitspraak van Hof Arnhem wellicht nog de conclusie kunnen trekken dat als het eiwitgehalte min of meer overeenkomt met dat van melk of van een uit soja

bereide drank, er dan in beginsel geen sprake zou zijn van een limonade. Het Hof vergelijkt immers het eiwitgehalte van de rijstdrank met het eiwitgehalte van melk en sojamelk en constateert dat dit van de rijstdrank vele malen lager is. Als je de beoordeling enkel op een dergelijke basis zou doen (vergelijking van eiwitgehalte met het eiwitgehalte van melk of sojaproducten) dan zou dit feitelijk onder het 'begunstigend beleid' zijn te rangschikken omdat immers niet uit de wetgeving als zodanig (zie art 9 lid 3 Wet VB) blijkt dat een drank (niet zijnde een drank van melk of soja) met een eiwitgehalte dat overeenkomt met het eiwitgehalte van een uit melk of soja bereide drank, niet als limonade zou moeten worden aangemerkt.

Van de andere kant leek het in deze uitspraak dat het Hof haar eigen vergelijking feitelijk weer terzijde schoof door te oordelen dat de rijstdrank een niet uit melk, melkproducten of soja bereide drank was en daarom volgens de letterlijke tekst ook niet onder de uitzonderingsbepalingen van artikel 9, lid 3 van de Wet kan worden begrepen. Voor het Hof was het daarom duidelijk dat erover verbruiksbelasting verschuldigd was.

Met deze achtergrond informatie hebben we de voorliggende casus (voedingssupplement) beoordeeld:

Kenmerken van het 'voedingssupplement':

- Wit poeder met o.a. de ingrediënten en kenmerken: Arabische gom, oplosbare maisvezel, oplosbare maisdextrine, fructooligosachariden
- Het poeder oplosbaar in water en andere dranken
- Door Lab bevonden: zetmeelgehalte 5,3% en sacharose, invertsuiker, isoglucose <5%
- Het betreft een koud drinkbare drank indien vermengt met water of andere drank
- Ook te gebruiken door het product over het eten te strooien

Door simpelweg art 9 Wet VB op dit 'voedingssupplement' toe te passen ontcom je er naar ons idee niet aan om het product als een 'limonade' aan te merken. Het poeder is immers door het aanlengen met water aan te merken als een gezoete of gearomatiseerde drank waaraan geur en/of smaakstoffen zijn toegevoegd en is bovendien onder andere ook bestemd om onverwarmd te worden gedronken.

Dat het product (de poeder) ook over het eten kan worden gestrooid is daarbij niet van wezenlijk belang. Je kunt bv ook een siroop als Karvan Cevitam uitsluitend in je yoghurt gebruiken maar dat maakt het product nog niet onbelast. Ook uit de Conclusie op het arrest van de Hoge Raad 37223 en uit het arrest zelf, HR 37223 van 13 juni 2003, is onder andere bepaald dat dranken die zowel koud als warm kunnen worden gedronken ongeacht de mate waarin dat plaatsvindt, als limonade moeten worden aangemerkt.

In dat kader is het met betrekking tot dit voorliggende 'voedingssupplement' ook niet van belang of het product nu koud wordt gedronken of over het eten wordt gestrooid.

Met inachtneming van onder andere de uitspraak van het Hof Arnhem van 3 juli 2007 waarin duidelijk is vermeld dat het 'dorstlessen' geen zelfstandig criterium is voor de beoordeling van de definitie van limonade alsmede gelet op de analyseresultaten van dit product waarbij geen noemenswaardige aanwezige eiwitten zijn aangetroffen, als dat al überhaupt als een criterium zou gelden, dient dit voorliggende 'voedingssupplement' als een limonade te worden aangemerkt.

12 jun. 2017

Bijgaand de vervolgactie van de klant die het door ons beoordeelde product^{67 AWR} in zijn pakket heeft. Naast dit product zijn nog andere producten waarvan wij (DRo) hebben aangegeven dat dit alcoholvrije dranken zijn.^{67 AWR} is op elk product ingegaan in een memo (Let wel: dit is nog geen bezwaarschrift). Ik denk dat een nadere beschouwing op de opmerkingen van^{67 AWR} gewenst is.

De foto's van de etiketten zijn bijgevoegd in twee delen.

Bijlagen

o

- [Memo verbruiksbelasting](#)^{67 AWR}

[.pdf](#)

67 AWR

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

0

=====

12 jun. 2017

Het gaat mij op dit moment te ver om elk product (bijgevoegde foto's) uitgebreid te gaan beoordelen.

Als ik snel kijk wordt door^{67 AWR} bij de meeste producten het zgn heilzame karakter genoemd en dat ze dus bevorderend zouden zijn voor allerlei kwaaltjes, Die werking zal niet wetenschappelijk bewezen zijn lijkt me noch zullen er waarschijnlijk medische claims gelden en daarom zijn ze veelal te rangschikken onder de algemene gezondheidsbevorderende producten/dranken. Als ze dan vervolgens ook nog eens onverwarmd (kunnen) worden geconsumeerd vallen ze nmm gewoon onder de VB. Dat is toch duidelijk in de "brood- en rijstdranken' uitspraak (Hof Arnhem 05/00114 van 3-7-2007) aangegeven. Dat ze volgens Deloitte allemaal bestemd zijn voor een of andere heilzame werking doet daaraan niet af omdat we immers al eerder hebben bepaald dat het 'dorstlessen' geen zelfstandig criterium is voor de belastbaarheid van de VB en dat dus ook geen argument kan zijn.

We hebben volgens mij eerder min of meer de volgende 'lijn' vastgesteld: dat we e.e.a. wat strikter moeten toepassen en als beste de uitspraak van het Hof Arnhem (brood- en rijstdranken) als leidraad daarbij kunnen nemen en uiteraard de Wet AVDR. In de Wet is er immers niet zo heel veel uitgezonderd van het begrip limonade (art 9 lid 3). We hebben eerder al vastgesteld dat dorstlessen geen zelfstandig criterium voor het belastbaar feit is zoals Hof Arnhem in 2007 al vaststelde (de uitspraak RB Haarlem 08/7718 dd 11-5-10 die dat dorstlessen wel bepalend vond schuiven we in de praktijk dus terzijde). Hof Arnhem stelt ook dat allerlei gezondheidsclaims of melk en/of soja vervangende producten, dat product dan nog niet ontheft van verschuldigdheid van VB. Dus allerlei vitaminepreparaten en/of eiwitpreparaten die onverwarmd met water genuttigd worden, ook al zijn ze bestemd voor spiermassa of wat voor gezondheidsbevordering dan ook, belasten we nmm met VB. Het dorstlessen is immers geen zelfstandig criterium dus dat kun je in zo'n geval dan ook niet gebruiken. Die producten moeten o.a gewoon ook veelal onverwarmd worden gedronken/ingenomen en als gevolg daarvan is er naar mijn idee dan geen mogelijkheid voor niet heffen van de VB. Ze vallen dan immers niet onder 9 lid 3 WVB. Mochten er aan producten medische claims vastzitten dan zouden we het kunnen rangschikken onder de op de MvT gebaseerde en in het Handboek genoemde medicinale dranken zoals bv hoestdranken en niet als VB-goed kunnen/moeten aanmerken (MvT, [Kamerstukken II1992/93, 22 843, nr. 3](#) p. 20). Mij lijkt dat dat ook de bedoeling is ondanks dat het niet sec in de huidige wetgeving (behalve dus in de MvT van 1992-1993) is opgenomen.

67 AWR

67 AWR een ' instant limonade' en ons inziens is dan ook geen sprake van een limonade in de zin van de WVAD. Het product is immers een voedingssupplement in vaste vorm en is kennelijk bestemd om te worden gebruikt voor de gezondheid en voor de bevordering van de spijsvertering. Derhalve is het product door de wezenlijke kenmerken en samenstelling niet te vergelijken met een drank zoals limonade.

Wordt ingenomen met water of over eten gestrooid: zie mijn eerder conclusie van dit product: VB verschuldigd. Zie o.a. r.o 4.7 en 4.8 Hof Arnhem 05/00114

67 AWR

67 AWR :^{67 AWR} kan daarnaast worden aangelengd met water, maar dit is slechts één van de manieren waarop het product geconsumeerd kan worden. Het kan namelijk ook worden opgelost in enige andere drank naar keuze (bijvoorbeeld^{67 AWR}). Het is op zich ons inziens geen drank in vaste vorm en ook geen concentraat.

Gezondheidsbevorderend drankje. Kan worden ingenomen met water of blijkbaar enkel bijgemengd. Kan dus op verschillende manieren worden gebruikt. Dit hebben we eerder ook al eens gehad bij producten die b.v. zowel warm als koud konden worden gedronken (granulaat van HR 37223 van 13-6-2003). Ook dan gewoon belast met VB.

67 AWR

67 AWR : 67 AWR kan daarnaast worden aangelengd met water, maar dit is slechts één van de manieren waarop het product geconsumeerd kan worden, het kan namelijk ook worden opgelost in enige andere drank naar keuze (zoals 67 AWR).

Het gaat dus in essentie om een voedingssupplement in (vaste) poedervorm die voornamelijk bestemd is voor cardiovasculaire gezondheid welke kan worden toegevoegd aan een drank om het te consumeren.

Idem als 67 AWR

5.1.2e

67 AWR : geen aanvullende informatie ontvangen van 5.1.2e Dit voedingssupplement kan in kleine hoeveelheden worden toegevoegd aan een drank naar keuze, zoals 67 AWR , om het een zoete fruitsmaak te geven. Daarnaast zijn vitamines toegevoegd aan het product om het een voedingswaarde te geven.

Niet duidelijk is of dit product enkel aangelengd kan worden met water om zodoende onverwarmd te worden gedronken.

Indien het uitsluitend een smaakstof zou zijn verwijs ik naar ons eerder ingenomen standpunt onder discussie Buiten reikwijdte

Indien het ook, aangelengd met water, koud kan worden gedronken, dan idem als vorige producten en belasten met VB.

---

5 jul. 2017

Eens met 5.1.2e

De producten, muv 5.1.2e , hebben zo te zien allemaal hetzelfde karakter en gebruiksdoel, en zijn voorzien van een algemene gezondheidsclaim, die niet kan leiden tot het predikaat medicijn. Het Hof Arnhem heeft in haar uitspraak van 3 juli 2007, 05/00114, bepaald dat als een drank de algehele gezondheid beoogt te verbeteren, dat onvoldoende is om daaraan het duidelijke karakter van een medicijn toe te dichten. De conclusie is dat aan deze producten geen medicinaal karakter kan worden toegekend.

5.1.2e lijkt van de rest af te wijken en zou inderdaad meer het karakter van een aroma kunnen hebben, dat wordt toegevoegd aan een drank. De informatie schiet voor een definitief oordeel nog tekort.

- =====

14 jun. 2017

Deel de mening van 5.1.2e

Vraag: worden de teams die de GPA's in Nederland controleren aangestuurd om te controleren op voedingssupplementen?

=====

Bijlage

[Memo toekomst Handhavingsstrategie GPA versie 1.0 dd 30 jun.docx](#)

[Memo niet bijgevoegd vanwege uitsluitingsgrond controlestrategie]

=====

18 aug. 2017

Hoi^{5.1.2e}

Dank voor de informatie. Ik leer heel veel van jou. Maar ik begrijp nu ook dat we een risico-gerichte organisatie zijn en waar de risico's zitten: bij ons zelf. Dit wordt natuurlijk regelmatig vergeten. Maar komt helemaal goed.

=====

6 jul. 2017

Je begint er onderhand aan te denken. Mijn eerdere stuk op onze community had ook als aanleiding de info die ik van^{5.1.2e} had gekregen n.a.v. GPA controle. Het is mij toen niet gebleken dat hieraan een specifieke aansturing aan ten grondslag lag. Hij had die kwestie toen blijkbaar doorgekregen van Roosendaal en vervolgens bij mij aangekaart.

---

10 jul. 2017

Dan de volgende vraag. Als wij zulke zaken hier behandelen, neemt HHR dit zelfstandig mee of moeten we een melding maken in de ricisodatabase?

---

17 jul. 2017

Ik wil graag ook, namens ons proces AB, ook een vraag aan jullie voorleggen
m.b.t.^{67 AWR}

Recentelijk (labuitslag 8-3-2017) is door Rotterdam Rijnmond een adviesindeling gevraagd aan ons laboratorium voor^{67 AWR}. Qua samenstelling komt dit overeen met de hiervoor genoemde twee produkten. Volgens de collega bij AB worden de produktnamen vaak gewijzigd.

Advies goederencode^{67 AWR} met daarbij de volgende accijns/VB-code^{67 AWR} (limonade).

Getwijfeld wordt of dit advies wel/niet moet worden gevolgd, aangezien de collega bij AB dit zelf meer ziet als een voedingssupplement van post 21.06 en ook niet als een limonade die voldoet aan artikel 9, lid 1 Wet verbruiksbelasting van alcoholvrije dranken. Reden: Men moet een aantal druppels (0,7ml of 2ml) nemen voor het ontbijt/slappen gaan.

De vraag over de indeling in het Tarief (22.02 of 21.06) wordt bekeken door onze Vaco Heffing binnen DSC.

De vraag m.b.t. wel/geen limonade (wel/geen VB) wil ik aan jullie voorleggen, aangezien ik het nemen van een aantal druppels voor het ontbijt/slappen gaan zelf niet zie als zijnde aan te merken als een limonade.

Bijlagen

[Indeling](#)^{67 AWR} [.pdf](#)

Betreft uitslag monsteronderzoek

67 AWR

17 jul. 2017

5.1.
2^e er staan morgen nog wel meer zaken m.b.t. de VB op de agenda die een soortgelijke strekking hebben. We moeten eens wat meer duidelijkheid scheppen in dit soort zaken en volgens mij gewoon de Wet hanteren en niet de ene keer wel heffen en bij de volgende keer voor een soortgelijk maar iets anders omschreven product weer niet. Ik heb dat in de notitie 'voedingssupplementen' die in onze CG vergadering van 14 maart (ook) al aan de orde is geweest duidelijk proberen te maken.

Dat de collega's van AB het meer zien als voedingssupplement zegt natuurlijk niets. Dat zegt immers nog niets over de belastbaarheid van VB. Als het voedingssupplement kennelijk is

bestemd om onverwarmd te worden gedronken is het naar mijn idee gewoon belast hoe vreemd dat wellicht in sommige situaties ook kan zijn. Nu zijn het bij het bijgevoegde product 10 druppels, morgen 30 en volgende maand 200 druppels. Op zich ben ik het daarom wel met de adviezen op de bijgevoegde uitslagen van het Lab eens. Het Lab past naar mijn idee strikt de wetgeving toe, kijkt of het onder de uitzondering van art 9 lid 3 te rangschikken is en zo nee dan is het mits kennelijk bestemd om onverwarmd te worden gedronken, belast. Helder, duidelijk en naar mijn idee correct.

---

11 aug. 2017

Na overleg, vanmiddag met ^{5.1.2e} voeg ik een aantal bijlagen bij, welke door het proces AB zijn ontvangen n.a.v. van berichtgeving richting de klant over een aantal uitslagen van het lab. Hierbij wil ik vragen of ^{5.1.2e} in hun afstemmingsoverleg ook expliciet naar deze drie produkten willen kijken en een uitspraak te doen of ons proces AB dit nu wel/niet als limonade moet aanmerken, inclusief onderbouwing. Dit onderwerp komt, naar ik van ^{5.1.2e} heb begrepen opnieuw op de agenda van ons coördinatieoverleg eind augustus, aangezien dit discussie blijft geven. Ik ben hier niet bij aanwezig, omdat ik dan op vakantie ben. Wij hopen de klant medio september duidelijkheid te geven. Het proces AB heeft aangegeven dat de belastingadviseur zeker in bezwaar zal gaan als wij vinden dat dit als limonade moet worden aangemerkt. Duidelijkheid is gewenst.

De brieven zijn opgesteld namens de klant door ^{5.1.1c} en het gaat om de volgende drie soorten produkten:

67 AWR

Bijlagen

Reeds openbaar

Douane

Laboratorium

Betreft uitslag monsteronderzoek Laboratoriumnummer

67 AWR

5.1.2e

www.fisconti.nl

6164 3114

Buiten reikwijdte

Buiten reikwijdte

Buiten reikwijdte

Douane

Laboratorium

Betreft uitslag monsteronderzoek

67 AWR

=====

Buiten reikwijdte

Buiten reikwijdte

Buiten reikwijdte

Buiten reikwijdte

Buiten reikwijdte

15 aug. 2017 als antwoord op ^{5.1.2e}

Dan de producten.

Allereerst: wat hebben we aan informatie? Allereerst natuurlijk de wetgeving zelf, maar daar took de Memorie van Toelichting (MvT) bij. Dan hebben we een uitspraak van het Hof Arnhem (brooddrank) en een uitspraak van de Rechtbank Haarlem. De nummers etc van deze uitspraken zijn, denk ik, wel bekend.

De tekst van de wetgeving is duidelijk. Als er sprake is van een drank die bestemd is om onverwarmd te worden gedronken en die gezoet is of geur— en smaakstoffen aan zijn toegevoegd dan is er sprake van een limonade. De producten die genoemd zijn voldoen m.i. daar aan, mede door de informatie bij de BTI's die zijn afgegeven.

Dan de MvT. Die lijkt het wat lastiger te maken omdat daar de woorden "niet het oogmerkt de dorst te lessen". Maar die woorden moeten m.i. gelezen worden in relatie met de hoestdranken etc. Er is wel iets vreemds aan de tekst in de MvT. Als de woorden "anders dan de limonades" tussen "komma's" had gestaan was er duidelijk sprake van een onderscheid tussen de hoestdranken etc en de limonades. Maar de komma's staan daar niet. Dat maakt de zin anders, namelijk dat wordt aangegeven dat hoestdranken niet het oogmerk zijn om de dorst te lessen en dat hoestdranken anders zijn dan een limonade. Uiteraard is dit voor discussie vatbaar. Daarom is het goed dat we rechters hebben.

We hebben 2 uitspraken: eentje van de Rechtbank Haarlem en eentje van het Gerechtshof Arnhem. Beide uitspraken verschillen van elkaar. De Rb Haarlem geeft aan dat dorstlessen wel een criterium is en het Hof Arnhem geeft letterlijk aan dat dorstlessen geen zelfstandig criterium is. Wat moeten we ermee?

Het enkel volgen van de uitspraak van de Rechtbank zou vreemd zijn. Daarmee wordt de uitspraak van het Hof Arnhem genegeerd. Dat kan nooit de bedoeling zijn. Het zou immers heel vreemd zijn als een hogere rechter genegeerd wordt. De uitspraak van de Rechtbank Haarlem negeren. Dat hoeft ook niet. Ik denk dat de oplossing zit in het opnieuw laten beoordelen door een rechter. Daarmee doe je recht aan beide bestaande uitspraken en kan de rechter beide bestaande uitspraken meenemen in zijn/haar beslissing.

Mijn conclusie:

Gelet op de tekst van de WVAD en gelet op de uitspraak van het Hof Arnhem (brooddrank) de goederen aanmerken als limonade in de zin van artikel 9 WVAD.

Naschrift. Belastingheffen kent geen gevoel. Dat wil niet zeggen dat we geen gevoel zouden hebben. Je kunt je natuurlijk afvragen of we over de producten waar Bea haar bijdrage over gaat de verbruiksbelasting willen heffen. Maar ^{5.1.2e} verwoordt dat in een van zijn bijdragen n.m.m. juist: vandaag zijn het 10 druppels, morgen 30 en vervolgens 100. Ofwel: het loslaten van de wettekst levert altijd gedoe op. Als we niet willen heffen over dit soort producten zal de wetgeving bijgestuurd moeten worden.

=====

15 aug. 2017

Ik ga 2 reacties geven. Deze (de eerste) is meer algemeen, de ander (die later komt) meer inhoudelijk.

Allereerst heb ik wederom met verbazing de brieven gelezen van de adviseur. Hoe kan de adviseur nu weten wat onze interne adviezen zijn? Sturen we de uitslagen monsteronderzoek nog steeds gewoon door naar de klanten?

Dan het 3e bestandje dat ^{5.1.}_{2e} toegevoegd heeft (Drop-to-drop_reactie klant op afgegeven BTI). Volgens mij is dat geen reactie op de BTI, maar de reactie op een douaneaangifte. Maar in die reactie wordt wel verwezen naar een BTI. Gelukkig zit de afgegeven BTI er bij, met de aanbiedingsbrief van die BTI. En in die aanbiedingsbrief staan "accijns codes" vermeld. O.a. 40 (overige alcoholhoudende producten) en 89 (alcoholvrije dranken). Kennelijk is belanghebbende niet in bezwaar gegaan tegen deze BTI (of eigenlijk tegen de aanbiedingsbrief). Dus is belanghebbende het kennelijk eens met de "accijns codes" en dus eens met de heffing van verbruiksbelasting.

Hoe zien trouwens de andere aanbiedingsbrieven eruit?

V.w.b. de accijns codes heb ik die proberen te vinden. en eigenlijk bestaan die niet meer. Dat zijn de nationale aanvullende codes (nac) geworden. toch wel vreemd dat we de oude codes nog gewoon blijven gebruiken.

=====

15 aug. 2017

We worden als Douane doorlopend geconfronteerd met de uitspraak van de Rechtbank Haarlem. Met name de volgende tekst wordt dan aangehaald:

4.3. Artikel 9, eerste en tweede lid, van de WVB luidt als volgt:

“1. Onder limonade worden verstaan met water aangelengd vruchte- of groentesap alsmede gezoete en aromatische dranken en dranken waaraan geurstoffen of smaakstoffen zijn toegevoegd die kennelijk zijn bestemd om onverwarmd te worden gedronken.

2. Als limonade wordt mede aangemerkt de drank, bedoeld in het eerste lid, in vaste vorm of als concentraat in kleinhandelsverpakking of in een verpakking die is bestemd voor afnemers die voor gebruik gereede limonade vervaardigen voor gebruik ter plaatse.”

4.4. Tussen partijen staat vast dat de producten voedingssupplementen in poedervorm zijn, die voornamelijk bestemd zijn om te worden gebruikt door beoefenaars van krachtssport om de opbouw van spiermassa te bevorderen. Daartoe bevatten de producten een hoge concentratie eiwitten. Het hoge eiwitgehalte brengt mee dat de producten een hoge - eiwitrijke - voedingswaarde hebben. De producten zijn derhalve door enerzijds hun samenstelling en anderzijds hun wezenlijke kenmerk en gebruik niet te vergelijken met limonade. Het wezenlijke kenmerk en gebruik van limonade is immers dorstlessen.

De producten zijn daarom niet aan te merken als drank in vaste vorm als bedoeld in artikel 9, tweede lid, van de WVB. Dat er geur- en smaakstoffen aan de producten zijn toegevoegd en dat zij onder andere kunnen worden aangelengd met water maakt dat niet anders. Oplossen in water is gelet op de hiervoor onder 2.3. weergegeven productinformatie slechts één van de manieren waarop de producten voor consumptie geschikt kunnen worden gemaakt. Gezien de verschillende manieren waarop de producten kunnen worden geconsumeerd in combinatie met het gegeven dat ze bestemd zijn om de opbouw van de spiermassa te bevorderen, zijn de producten niet te beschouwen als limonade.

Er wordt aangegeven dat er veel eiwitten in het product zitten. Dat zal ongetwijfeld juist zijn, maar er is in de definitie geen criterium m.b.t. eiwitten opgenomen.

Dan de zin: *De producten zijn derhalve door enerzijds hun samenstelling en anderzijds hun wezenlijke kenmerk en gebruik niet te vergelijken met limonade.* In deze zin wordt een **vergelijking** gemaakt. In die zin wordt niet gezegd dat het geen limonade **is**, maar dat je het niet kunt **vergelijken** met limonade. De term "limonade" die hier gebruikt wordt, is niet de definitie van artikel 9, eerste lid WVAD, maar is het begrip limonade in algemene zin. En dat ben ik helemaal met de Rechtbank eens. Want ij algemeen spraakgebruik wordt limonade inderdaad gebruikt voor dorstlessen. Maar omdat we een strak omliggende definitie van het begrip limonade hebben in de WVAD gaat die eigen definitie van de WVAD voor op het algemene begrip van limonade.

Doordat in de uitspraak niet de limonade van artikel 9, eerste lid WVAD word bedoeld is ook de volgende zin juist: *De producten zijn derhalve door enerzijds hun samenstelling en anderzijds hun wezenlijke kenmerk en gebruik niet te vergelijken met limonade. Het wezenlijke kenmerk en gebruik van limonade is immers dorstlessen.*

De 2e alinea van r.o. 4.4 is uiteraard wel te begrijpen. Als het product al niet als alcoholvrije drank van artikel 9, eerste lid WVAD gezien wordt dan kom je ook nooit aan het 2e lid van artikel 9 WVAD toe.

De Rechtbank schijnt echter nog een nieuw criterium te willen toevoegen, namelijk het wel of niet oplossen in water. Dat is misschien logisch, maar de wetgeving vermeld daar niets van. Dat het opbouwen van spiermassa geen medicinale werking is, daar zijn we het denk ik wel over eens.

Mijn conclusie is tweeledig:

- de uitspraak wordt m.i. niet altijd juist gelezen/geïnterpreteerd
- de inspecteur had wellicht in hoger beroep moeten gaan, maar er zijn ongetwijfeld redenen waarom dat niet gedaan is.

=====

16 aug. 2017

Ik heb nog even in het verleden zitten spitten (discussiegroep VT accijns) en kwam de reden tegen waarom de toenmalige Kennisgroep accijns de inspecteur heeft geadviseerd niet in hoger beroep te gaan tegen de uitspraak Rb Haarlem uit 2010. Tevens een notitie van ^{5.1.2e} en een standpunt mbt 3 producten uit die tijd.

=====

16 aug. 2017

In het memo DLK verbruiksbelastingen 2010 wordt voor het begrip 'dranken' verwezen naar het arrest van het Hof van Justitie, 26 maart 1981, nr. 114/80, zie bijlage.

Overweging 8: *"De inhoud van dit begrip moet worden bepaald aan de hand van objectieve en voor toetsing vatbare criteria. De draagwijdte ervan mag dan ook niet afhankelijk worden gemaakt van zuiver subjectieve en variabele factoren, zoals de wijze waarop of het doel waarmee een produkt wordt ingenomen, bij voorbeeld om de dorst te lessen, de gezondheid*

te bevorderen dan wel een ander resultaat te bereiken. Onder dranken in de zin van deze post zijn derhalve alle voor menselijke consumptie geschikte en bestemde vloeistoffen te verstaan, ongeacht de ingenomen hoeveelheid of het bijzondere doel waarvoor de verschillende soorten voor consumptie geschikte vloeistoffen kunnen dienen.”

Als je die omschrijving volgt, dan ben je gauw klaar met het product^{67 AWR} van^{5.1. 2e} (de druppels). Alleen ziet dat arrest op een indelingskwestie, terwijl de onderhavige kwestie een VB-zaak is en dus geen indelvraagstuk is. Ik weet niet of je de betekenis die het HvJ geeft aan het begrip dranken onverkort van toepassing kunt verklaren op een nationale verbruiksbelasting.

Bijlagen

[arrest HvJ 114-80 van 26-03-1981 indeling avd.docx](#)

Reeds openbaar

29 aug. 2017

Uitspraak Hof Den Haag van 8 maart 2002, BK01/00714 toegevoegd mbt de bruistabletten

Bijlagen

[Uitspraak Gerechtshof Den Haag BK01-00417 m.b.t. bruistablet.doc](#)

Reeds openbaar

Reeds openbaar

Buiten reikwijdte

Buiten reikwijdte

Buiten reikwijdte

29 aug. 2017

Volledigheidshalve ook nog bijgevoegd het standpunt dat wij in 2010 hebben ingenomen en dat wij hebben voorgelegd aan MinFin destijds (zie Memo DLK Verbruiksbelastingen).^{5.1.2e}

heeft daarop vervolgens de notitie: Mogelijke vereenvoudigingen Verbruiksbelasting geschreven tbv het Belastingplan. Toen werd echter besloten om de verbruiksbelasting af te schaffen. Pas bij Belastingplan 2016 is dit vervolgens weer opgepakt.

Bijlagen

[Memo DLK Verbruiksbelastingen V2.doc](#)

Memo

Mogelijke vereenvoudigingen en
aanpassingen verbruiksbelastingen

Aan

Cluster accijns

Van

5.1.2e

Datum

3 maart 2011

Kenmerk

Kopieën aan

Inleiding

Ten behoeve van aanpassing van de wetgeving inzake verbruiksbelastingen (VB) wordt in dit memo een voorlopige inventarisatie van knelpunten gegeven. Een aantal punten moeten door het DLK nog nader worden bekeken.

1. Invoering van 1 tarief

Mogelijke vereenvoudiging door invoering van 1 tarief voor alle alcoholvrije dranken. De discussie gaat steeds over de vraag is het limonade of sap.

Het kan wat gevoelig liggen om water hetzelfde te belasten als limonade, vandaar: Second best: 1 tarief voor mineraal water en tarief voor sap/limonade.

Uit het technisch werkoverleg punt 10.03.05.09 (zie bijlage 1):

“Uit de MvT blijkt dat het de bedoeling is geweest om zowel vruchtensappen als groentesappen gelijkwaardig te belasten. Nu een mengsel van groentesap en water als limonade wordt belast, en dus hoger dan vruchtensap, is van gelijke belasting geen sprake. Actie: Voorstel om de tarieven gelijk te schakelen, dan wel een apart tarief voor mineraalwater/vruchten-groentesap op de wensenlijst plaatsen (lage prioriteit).”

N.B. Huidige belasting (artikel 10 Wet VB) per hectoliter bij een temperatuur van 20°C voor:

- vruchtensap groentesap en mineraalwater € 4,13;
- limonade € 5,50.

2. Aanpassen van artikel 28 Wet VB

Het zou duidelijker zijn voor welke producten de vrijstelling geldt wanneer het eerste lid van artikel 28 Wet VB zou worden aangepast.....die kennelijk zijn bestemd om **uitsluitend** te worden gebruikt als aanvulling op kindervoeding, voor medicinale doeleinden of anders dan om te worden gedronken.

Uit het technisch werkoverleg punt 11.01.03.03.01 (zie bijlage 2):

Nu moet je uit de MvT halen dat het “specifiek” als kindervoeding moet worden aangeboden. Als je het voor twee zaken kunt gebruiken is het niet meer specifiek voor een van hen beiden.

3. Belasten van poeders c.q. energiedrankjes e.d.

Artikel 28 Wet VB voorziet in een vrijstelling voor vruchte- en groentesappen die bestemd zijn voor medicinale doeleinden.

Een dergelijke vrijstelling geldt niet voor limonade. In de MvT op artikel 9 Wet VB wordt vermeld dat medicinale dranken niet onder het begrip limonade vallen. Hier is dus niet gekozen voor een vrijstelling maar via de MvT een uitsluiting van de definitiebepaling.

Over deze zin in de MvT is in de praktijk een niet eenduidige jurisprudentie ontstaan over de uitleg van wat onder medicinale doeleinden moet worden verstaan.

Uit het technisch werkoverleg punt 10.11.03.01 (zie bijlage 3):

10.11.03.01^{67 AWR}

De vraag ligt voor hoe de producten ^{67 AWR} zich met elkaar verhouden qua heffing van verbruiksbelasting.

- ^{67 AWR} producten: dit betreft een gezoete drank met een gezondheidsclaim.

- ^{67 AWR} producten: dit is een product, vloeibaar of in vaste vorm, met een hoog suikergehalte waaraan vaak een sportclaim wordt gegeven.

- ^{67 AWR} : dit betreft een voedingssupplement met een hoog eiwitgehalte ter bevordering van de spiermassa.

Het cluster stelt zich op het volgende standpunt.

Om te bepalen of een product is onderworpen aan de heffing van verbruiksbelasting dient het volgende te worden nagegaan.

1. Valt het product onder artikel 9, 1^e en 2^e lid Wet VB: met water aangelengde vruchten/groentesap alsmede gezoete en aromatische dranken, in vaste vorm of concentraat, dan is het VB-plichtig. Uit de Memorie van Toelichting bij artikel 9 Wet VB blijkt dat onder limonade ook de dranken vallen die als alternatief voor limonade worden gedronken.

Vervolgens moet gekeken worden of het product onder de uitzonderingen van artikel 9 Wet VB

valt:

2. Geen limonade:

a. De uit melk, melkproducten of soja bereide drank zoals genoemd in artikel 9 lid 3 van de Wet VB.

b. Dranken met een medicinaal karakter, zoals hoestdrank, die het karakter van een medicijn hebben dat in de vorm van een drank wordt toegediend (zie Memorie van Toelichting). Echter, producten die de algehele gezondheid beogen te verbeteren vallen hier buiten; dit is onvoldoende om daaraan het duidelijke karakter van een medicijn toe te dichten (Hof Arnhem, 3 juli 2007, nr. 05/00114).

c. Producten, met name voedingssupplementen, waarvan de samenstelling zich kenmerkt door een hoog eiwitgehalte en daardoor een hoge voedingswaarde hebben, ter bevordering van de opbouw van de spiermassa, die zowel in poedervorm worden toegevoegd aan voedsel, als worden opgelost in water (zie uitspraak Rechtbank Haarlem, 21 juni 2010, nr. 08/7718).

3. Uit de bovengenoemde beoordelingsaspecten kan het volgende worden geconcludeerd.

*67 AWR : een gezoete, aromatische drank die de algehele gezondheid beoogt te verbeteren. Het product voldoet wel aan artikel 9 lid 1 of 2, en heeft gezien punt 2b geen medicinaal karakter: VB-plichtig.

*67 AWR : gezoete dranken die vallen onder artikel 9 lid 1 of 2 en niet voldoen aan punt 2: VB-plichtig.

*67 AWR (hoog eiwitgehalte voor spieropbouw) kunnen wellicht voldoen aan de omschrijving van artikel 9 lid 1 of 2, maar voldoen (tevens) aan punt 2c: geen heffing van VB.

N.B. Dit punt moet nog nader worden uitgewerkt met een voorstel.

4. Zelfvervaardiging van sappen en de gouden knop

In de kennisgroep Accijns is afgesproken om niet meer te heffen op de zgn. gouden knop/zelfpersers. Omdat deze landelijk afspraak niet gelegaliseerd is, is deze afspraak contra legem.

Probleem is dat een vergunning IVV niet kan worden verleend, omdat rechtstreeks aan de gebruiker wordt afgeleverd (artikel 40, lid 2 WA) . Artikel 14 Wet VB verklaart artikel 40 WA van overeenkomstige toepassing.

De administratieve lasten van de betrokken ondernemer en de inspanningen door de Belastingdienst/Douane die gepaard gaan met de vergunningverlening, de aangifte- en betalingsverwerking en de controle, wegen in het algemeen niet op tegen het fiscale belang. In het verleden heeft B/CPP twee beleidsbesluiten geconcipeerd resp. Mededeling 51 en Mededeling 58. In Mededeling 58 is de gouden knop niet meegenomen omdat – zo gaat het verhaal – het ministerie daarom de Mededeling 51 niet goedkeurde. Men wilde niet meewerken aan consumentenbedrog als water waar bubbeltjes aan toegevoegd worden als mineraalwater verkocht wordt (zie bijlage 4).

N.B. Dit punt moet nog nader worden uitgewerkt met een voorstel.

5. Definitie derde land

De definitie derde land is aangepast per 1 april 2010. Daarvoor werd aangesloten bij de accijnswetgeving. Bij die aansluiting was er bij bijvoorbeeld het overbrengen naar een niet-fiscaal gebied sprake van uitvoer. Door het nieuwe begrip derde land is er bij het overbrengen naar een niet-fiscaal gebied geen sprake meer van uitvoer maar van het overbrengen naar een andere lidstaat. In die situatie zou aangesloten moeten worden bij de BTW-wetgeving. Maar dat kan hier niet aangezien de niet-fiscale gebieden niet meedoen met de Europese OB-wetgeving. (Bijvoorbeeld de Canarische Eilanden zijn opgenomen in artikel 299 EEG Verdrag, voor de accijns valt dit onder het begrip derdelandsgebied).

Voorstel: definitie derde land aanpassen: derdelandsgebied opnemen.

Door de wijziging van het begrip derde land is ook de reikwijdte van het begrip invoer gewijzigd. Dit begrip kan zo blijven als het begrip derde land wordt aangepast.

6. Mineraalwater

Deze definitie levert al jarenlang vragen op. Met name komen steeds weer apparaten op de markt die iets doen met leidingwater. Dit zou duidelijker kunnen, bijvoorbeeld:

a. water verpakt in kleinhandelsverpakking

- b. water kennelijk bestemd voor inwendig gebruik door de mens in een verpakking die is bestemd voor afnemers die daaruit water voor gebruik ter plaatse afleveren
- c. water dat vanuit een apparaat wordt afgeleverd voor gebruik ter plaatse, waarbij het apparaat het water gereinigt heeft of waar aan het water koolzuur, mineralen of zouten worden toegevoegd.

N.B. Nog iets toevoegen want een tankwagen met mineraalwater moet er ook onder kunnen vallen.

N.B. Dit punt moet nog nader worden uitgewerkt met een voorstel.

7. Melkproducten

In artikel 9 lid 3 WVB zijn melkproducten uitgezonderd van het begrip limonade. In de wet staat nog de term "uit melk of melkproducten vervaardigde drank" terwijl we in de praktijk (en volgens mij na een uitspraak) ons niet afvragen of de drank met melk etc. vervaardigd is maar dat de aanwezigheid van de zuivelproducten al voldoende is.

Voorstel: de tekst van de wet aan de jurisprudentie en de praktijk aanpassen.

8. Verwerken van beleidsregels in de wetgeving

Beleidsregel 1.1: Tijdelijk buiten de inrichting brengen van alcoholhoudende dranken.

Dit vergt ofwel aanpassing van artikel 36 Wet VB ofwel aanpassing van artikel 81 WA (in het Beleidsbesluit accijns is onder 1.1 een vergelijkbare beleidsregel onder punt 1.1 opgenomen).

Beleidsregel 3.1: Deze beleidsregel kan vervallen, omdat er nauwelijks gebruik van wordt gemaakt. De beleidsregel wordt o.a. gebruikt i.v.m. het ontbreken in de URVB van een vergelijkbare bepaling als artikel 17, lid 2 URA. Voorstel: uitbreiden van artikel 9 URVB met een lid 2 (vergelijkbaar met art. 17 lid 2 URVB).

Beleidsregel 3.2: Achterwege laten van een verzoek tot het doen van weekaangifte. Artikel 21, lid 2 Wet VB aanpassen conform het Beleidsbesluit.

9. Vereenvoudigen artikel 17 UBVB en artikel 18 URVB

Er is waarschijnlijk geen vergunning verleend (1 vergunning voor de accijns artikel 68 WA jo. artikel 23 UBA) bekend. Artikel 18 URVB stelt uitgebreide eisen. Kan in het kader van vereenvoudiging deze vergunning worden vervangen door een toestemming van de inspecteur?

10. Aanpassingen in wetgeving

Uitvoeringsbesluit verbruiksbelastingen

art. 22 UBVB 3^e regel: op moet of zijn

Uitvoeringsregeling verbruiksbelastingen

Artikel 26 en 27 URVB: lintzegel schrappen.

Artikel 28 lid 1 URVB: staat accijnszegels i.p.v. belastingzegels. Dit lid schrappen bij het vervallen van de lintzegel.

Artikel 28 lid 2 URVB: aanduiding lid 2 schrappen, accijnszegels wijzigen in belastingzegels.

Artikel 28a URVB: lintzegels schrappen.

Artikel 29 lid 3 URVB: accijnszegels wijzigen in belastingzegels, laatse zin lintzegel schrappen.

Artikel 30 lid 1 URVB: eerste twee zinnen m.b.t. lintzegels schrappen.

Artikel 30 lid 2 URVB: beperken tot 1 kleur? Ja, gelijk aan de te kiezen kleur voor de accijnszegels. Dit wordt waarschijnlijk de kleur van C2. Bedrijfsvoering onderzoekt nog het kostenaspect.^{5.1.2} vraagt het na.

Als de lintzegels vervallen kan art. 31 ook vervallen. Tevens hoeven wij na het noemen in art. 27 lid 1 de sluitzegel niet meer met name te noemen, want dat is de enige soort. We kunnen dan volstaan met belastingzegel.

Artikel 32, lid 1 URVB zodanig aanpassen dat een zegel bij het openen van de verpakking niet meer behoeft te worden doorgescheurd: zie voorstel artikel 45 lid 1 URA.

Artikel 32 lid 3 URVB: schrappen bij vervallen van lintzegels.

Artikel 33 URVB verwerken in artikel 32 lid 1 URVB, gelijk aan 45 lid 1 URA, —

Wat doen wij met art 34: op 2 plaatsen kunnen worden geopend, wijzigen wij 47 lid 1 URA WA ook? (in huidige voorstel namelijk niet).

Mogelijke vereenvoudigingen verbruiksbelasting

Voor 2011 is de opbrengst van de frisdrankbelasting geraamd op € 164 miljoen. Dit bedrag wordt opgebracht door een kleine 200 belastingplichtigen. De administratieve lasten en uitvoeringskosten van de frisdrankenbelasting zijn verwaarloosbaar door de nauwe samenhang met de accijns en worden op ongeveer € 1 miljoen geschat. In de fiscale agenda 2011 wordt voor afschaffing van de frisdrankenbelasting gepleit. Indien de belasting toch niet wordt afgeschaft, zouden enkele vereenvoudigingen kunnen worden doorgevoerd waardoor de uitvoeringskosten naar bijna nul teruggebracht kunnen worden. Hieronder worden de mogelijke vereenvoudigingen behandeld:

1. Eén tarief

De belasting op alcoholvrije dranken bedraagt per hectoliter voor:

a. vruchtensap, groentesap en mineraalwater	€4,13
b. limonade	€ 5,50

Het is soms moeilijk om te bepalen of iets onder de categorie limonade valt, denk bijvoorbeeld aan alle verschillende sportdrankjes. Verder ontstaat discussie bij mengsels van vruchten- en/of groentesap met water. Op grond van de wet wordt een mengsel van groentesap en water altijd belast als limonade. Bij een mengsel van vruchtensap en water hangt dit echter af van het percentage vruchtensap. Uit de memorie van toelichting volgt dat zowel groente- als vruchtensap gelijk dienen worden te behandeld. Nu een mengsel van groentesap en water als limonade belast wordt, en dus (in het algemeen) hoger dan vruchtensap, is van gelijke belasting geen sprake.

Bovenstaande problemen zouden grotendeels worden opgelost door de categorisering te wijzigen: 1 tarief voor water en 1 tarief voor vruchtensap, groentesap en limonade. Uit oogpunt van negatieve gezondheidseffecten zou kunnen worden beredeneerd dat vruchtensap, groentesap en limonade gelijke behandeling verdienen. Al deze dranken bevatten veel suikers en zorgen voor tandrot, overgewicht, etc.

Eigenlijk zouden wij nog verder willen gaan door 1 tarief voor limonade, vruchten en groentesap te hanteren en het tarief voor mineraalwater te laten vervallen. De vraag kan worden gesteld waarom mineraalwater überhaupt wordt belast. Er wordt al reeds een belasting geheven op grond- en leidingwater en de verpakking wordt al middels de verpakkingenbelasting in de heffing betrokken. Water is gezond en broodnodig voor de mens. Eén tarief alleen voor groentesap, vruchtensap en limonade zou alle bovenstaande uitvoeringsproblemen doen vervallen.

Voorstel

Optie 1

Het tarief voor mineraalwater laten vervallen en 1 tarief hanteren voor zowel vruchtensap, groentesap en limonade

Optie 2

Wijzigen van de categorisering: 1 (hoger) tarief voor vruchtensap, groentesap en limonade en 1 (lager)tarief voor mineraalwater

2. Aanpassing vrijstelling artikel 28

Artikel 28, eerste lid, luidt als volgt:

‘... wordt vrijstelling van belasting verleend ter zake van de uitslag en de invoer van vruchten en groentesappen die kennelijk zijn bestemd om te worden gebruikt als aanvulling op kindervoeding, voor medicinale doeleinden....’

Bovenstaande twee vrijstellingen (kindervoeding en medicinaal gebruik) leiden tot nogal wat uitvoeringsproblemen.

Kindervoeding:

Een product valt onder de kindervoedingvrijstelling indien aan twee eisen wordt voldaan: de bestemming moet blijken uit de kleinhandelsverpakking en daarnaast moet uit de presentatie ook blijken dat de vruchtensap bedoeld is als aanvulling op kindervoeding.

Indien een fabrikant op het productlabel een kinderhoofdje afdrukt en aangeeft dat het product mogelijk als kindervoeding kan worden gebruikt dan is de vrijstelling al van toepassing. Het is dus voor een fabrikant makkelijk om aan de eisen van de vrijstelling te voldoen. Is het echter nog wel gerechtvaardigd om een vrijstelling voor kindervoeding te hebben? Tegenwoordig zijn bijna alle etenswaren geschikt voor kindervoeding. Daarom lijkt de vrijstelling niet meer van deze tijd

Voorstel:

Het laten vervallen van de vrijstelling voor kindervoeding.

Medicinale doeleinden:

Het is voor de Douane moeilijk om te bepalen of een product daadwerkelijk bestemd is voor medicinale doeleinden. Uit de memorie van toelichting volgt dat onder medicijnen vallen ‘dranken met een medicinaal karakter, zoals hoestdrank, die in de vorm van een drank wordt toegediend.’ Hof Arnhem heeft beslist dat ‘een product dat beoogt de algehele gezondheid te verbeteren, onvoldoende is om daaraan het duidelijke karakter van een medicijn toe te dichten’. Kortom de scheidslijn is heel dun. Neem bijvoorbeeld de volgende producten:

_ 67 AWR producten: bevat L-carnitine en volgens de fabrikant zorgt dat voor omzetting van vet in universele lichaamsenergie en werkt als anti-oxidant.

_ 67 AWR producten: bevat een hoog suikergehalte waaraan vaak een sportclaim wordt gegeven.

_ 67 AWR dit betreft een voedingssupplement met een hoog eiwitgehalte ter bevordering van de spiermassa.

67 AWR worden gezien als verbetering van algehele gezondheid en daarom belast met verbruiksbelasting. ^{67 AWR} producten worden gezien als medicijn en vallen onder de vrijstelling. Over de eerlijkheid van dit onderscheid kan worden getwijfeld. Eigenlijk is het niet de taak van de belastingdienst om te bepalen of iets een medicijn of niet is. Daarom dient nader te worden gezien of deze problemen niet kunnen worden opgelost door aan te sluiten bij bijvoorbeeld een geneesmiddelen richtlijn of bulletin. Dit dient nader te worden uitgezocht.

Voorstel:

De bepaling of iets een medicijn is, afleiden uit een geneesmiddelenrichtlijn of bulletin.

3. Indexatiebepaling

De tarieven zijn vanaf 1993 niet geïndexeerd. (De tarieven zijn in 2002 aangepast en zijn toen verlaagd van € 6,81 naar € 4,13 en van € 9,08 naar € 5,50). Extra inkomsten kunnen worden gecreëerd door de tarieven te corrigeren voor de inflatie van de afgelopen jaren en verder jaarlijks te indexeren

Voorstel:

De tarieven corrigeren voor de inflatie en deze verder jaarlijks indexeren middels de tabelcorrectiefactor.

4. Zelfpersers

Er is op dit moment een uitvoeringsprobleem bij de heffing op vruchtensappen die in horeca en detailhandel ter plaatse worden geperst. Dit is feitelijk niet toegestaan tenzij er een vergunning is verkregen en de belasting is betaald. De vergunning mag echter niet verleend worden omdat hier sprake is van direct aflevering aan de gebruiker. Er kan dus geen uitvoering aan de wet worden gegeven en daarom controleert de belastingdienst hier niet op. Omdat deze landelijk afspraak niet gelegaliseerd is, is deze afspraak contra legem. Een oplossing zou zijn om dergelijke ondernemers met bijvoorbeeld een productie op jaarbasis van onder 22.000 liter bij wet uit te zonderen van belastingplicht.

Voorstel:

Invoeren van een uitzondering van de belastingplicht wanneer men onder bepaalde grens sappen produceert.

5. Pruim en snuiftabak

De tarieven zijn vanaf 1993 niet geïndexeerd. Extra inkomsten kunnen worden gecreëerd door de tarieven te corrigeren voor de inflatie van de afgelopen jaren en verder jaarlijks te indexeren

Voorstel:

De tarieven corrigeren voor de inflatie en deze verder jaarlijks indexeren middels de tabelcorrectiefactor.

Verder zijn er nog enkele technische aanpassingen nodig:

- definitie derde land
- melkproducten
- verwerken van beleidsregels in de wetgeving
- vereenvoudigen artikel 17 UBVB en artikel 18 URVB

---

18 dec. 2017

Wellicht een uitspraak van de Rechtbank Haarlem die te gebruiken is.

Bijlagen

- [Uitspraak Rechtbank Haarlem](#)^{67 AWR} [.pdf](#)

Reeds openbaar

Reeds openbaar

Betreft: voedingssupplementen

18 dec. 2017

Eindelijk, na de uitspraak van Rechtbank Noord Holland van 11 mei 2010 nr 08/7718 , weer een uitspraak waarbij de rechtbank aangeeft dat het dorstlessend karakter geen zelfstandig criterium is om vast te stellen dat sprake is van limonade. Ook het feit dat de indeling van het GN niet bepalend is of een product onderworpen is aan VB wordt nu nogmaals duidelijk aangegeven. Verder vind ik het een erg logische uitspraak.

11 jan. 2019

De uitspraak van Rechtbank Noord-Holland is pas vandaag gepubliceerd op www.rechtspraak.nl.

Bijlagen

0

- [ECLI_NL_RBNHO_2017_10088 Limonade Wet VB.pdf](#)

14 jan. 2019

Helder. Ik mag aannemen dat er geen hoger beroep is ingesteld door belanghebbende.

16 jan. 2019

De CG is op 9 oktober 2018 akkoord gegaan met de Notitie limonade van het Tafeltje Alcohol/VB, agendnummer 18.07.03.02.02. De discussie voor dit forumonderwerp is hiermee afgedaan.

Uitleg begrip limonade, reacties vóór 1-10

22 aug. 2018

Beste collega's,

Zoals gisteren afgesproken plaats ik hierbij het memo Beschrijving limonade van het Tafeltje Alcohol/AVD, en de reactie van het cluster accijns op de uitleg van het begrip limonade.

S.v.p. reacties vóór 1 oktober, zodat wij met de CG van 9 oktober dit kunnen agenderen ter beslissing.

BVD

- - o [18.06.03.02.03-1 memo beschrijving limonade - 19jun18.docx](#)

Memo

Beschrijving van limonade volgens artikel 9 WVAD

Van: tafeltje dranken

Aan: coördinatiegroep accijns

Datum: 19 juni 2018

Aanleiding

Al enig tijd is er discussie over de producten die limonade, zoals bedoeld in artikel 9 WVAD, behoren. Deze discussie is met regelmaat gevoed door nieuwe producten die op de markt zijn verschenen, bezwaren van belanghebbenden, rechtszaken, en dergelijken

Het Tafeltje dranken van de coördinatiegroep Accijns heeft daarom als doel gesteld dat er een duidelijke, voor iedereen begrijpelijke beschrijving moet worden opgesteld. Deze zal vervolgens in het handboek verbruiksbelasting geplaatst worden.

Uitgangspunt is dat er een voor iedereen duidelijke beschrijving komt van het begrip limonade. Deze beschrijving moet 99% van de producten dekken. Het kan altijd voorkomen dat er een product op de markt verschijnt die voor twijfel zorgt bij het bepalen van een standpunt. In die gevallen kan het Douanelab adviseren.

Voorstel voor definitie limonade zoals bedoeld in artikel 9 WVAD

Het tafeltje dranken komt na het bestuderen van de casussen, memo's, nota's en jurisprudentie tot de volgende conclusie over het begrip limonade zoals bedoeld in artikel 9 WVAD:

- Het is kennelijk bestemd om onverwarmd te worden gedronken;
- In het product zijn geur- en/of smaakstoffen aanwezig, of is gezoet of gearomatiseerd;
- Het dorstlessend argument is achterhaald en is dus geen zelfstandig criterium;
- Dranken ten behoeve van de bevordering van de algemene gezondheid (geen medicijn/geneesmiddel) zijn belast, tenzij art 9 lid 3 van toepassing is;
- Energie- en/of spierversterkende drankjes zijn belast, tenzij 9 lid 3 van toepassing of het is een erkend geneesmiddel;
- Drinkbare voedingssupplementen zijn belast, tenzij 9 lid 3 of het is een erkend geneesmiddel;
- Als uit verpakking en/of etikettering blijkt dat product kan worden gedronken dan is het product belast, tenzij art 9 lid 3 of het is een erkend geneesmiddel.

Voorstel van het tafeltje dranken is dat volgende beschrijving van limonade, zoals bedoeld in artikel 9 WVAD, wordt gehanteerd:

“Alle dranken waaraan geur- of smaakstoffen zijn toegevoegd en kennelijk bestemd zijn om onverwarmd te worden gedronken”.

Uitzonderingen hierop zijn:

- De uit melk of melkproducten bereide drank met een gehalte aan melkvetten van 0,02% mas of meer waarin zich melkeiwit en melksuiker bevinden, niet zijnde een uit wei of weiprodukten vervaardigde drank (WVAD art. 9 lid 3 – a).
- De uit soja bereide drank met een vetgehalte en een eiwitgehalte die vergelijkbaar zijn met het vetgehalte en het eiwitgehalte van melk (WVAD art. 9 lid 3 – b).
- Geneesmiddelen, mits deze voldoen aan Richtlijn 2001/83/EG (geneesmiddelen voor menselijk gebruik)”.

Medicinale dranken en hoestdranken zullen beoordeeld moeten worden of deze wel of niet in de heffing vallen. Dit hangt af van eventuele werkzame stoffen in het product en de aanbestedingsvorm hiervan. Dit zal per product beoordeeld moeten worden.

Toelichting

Het tafeltje heeft uitgebreid gediscussieerd over andere mogelijke uitzonderingen, zoals vitaminedranken d.m.v. bruistabletten, producten met eiwitgehalte boven de 30% en slush-ijs. Besloten is deze niet expliciet te noemen omdat deze al duidelijk worden onder één van de drie genoemde uitzonderingen of dat het al duidelijk is dat het geen limonade is (zoals slush-ijs). Deze producten worden wel als voorbeeld opgenomen in het handboek.

Voor wat betreft de oude uitspraken waarnaar vaak wordt verwezen (o.a. m.b.t. de vitaminedrankjes en energiedrankjes e.a. voedingspreparaten), is regelmatig uitspraak gedaan die we nu (m.n. door de laatste 67 AWR uitspraak, RB NH 15/5250 van 05-12-2017) niet zo maar meer kunnen toepassen. Zo is destijds het spierversterkende drankje (met hoog eiwitgehalte) niet als VB-goed aangemerkt (RB Haarlem 08/7718 van 11 mei 2010) omdat het geen dorstlessend karakter zou hebben. Het dorstlessend karakter is echter geen criterium (zie laatste Molkosan uitspraak bij 10.2), dus merken we dergelijke producten aan als VB-goed omdat ze (veelal) voldoen aan de definitie en ook niet onder de uitzonderingen vallen. Er is dus geen reden om dergelijke producten niet met VB te belasten.

Voor wat betreft de uitspraak van de bruistabletten (Hof Den Haag BK-01100714 van 8 maart 2002) vond de rechter het medicinale karakter van vitaminepil volstrekt overheersend alsmede vond zij niet dat deze tabletten geserveerd werden om de dorst te lessen.

Als het bruistablet waaraan zoet- en smaakstoffen zijn toegevoegd enkel in water kan worden opgelost en zo dient te worden gedronken is het product in beginsel belast tenzij het onder het begrip medicijn/geneesmiddel zou kunnen worden gerangschikt. In dat laatste geval heffen we dan niet. Zie hiervoor bij ons voorstel tot het opnemen in het Handboek v.w.b. het niet belasten). Het in die uitspraak genoemde argument dat de tabletten niet dienden om de dorst te lessen is achterhaald en dus geen criterium voor de belastbaarheid.

De uitspraak m.b.t. de brood- en rijstdranken (Hof Arnhem 05/00114 van 03-07-2007) bevat daarnaast nog een duidelijke uitleg dat dranken die de algemene gezondheid beogen te verbeteren niet het karakter van medicijn hebben en daarom gewoon met VB belast zijn.

Voorstel

Het voorstel aan de coördinatiegroep Accijns is om akkoord te gaan met deze versimpelde beschrijving van het begrip limonade, zoals bedoeld is in artikel 9 WVAD.

De beschrijving wordt geplaatst in H.10.10 - 6 van handboek verbruiksbelasting ter vervanging van de huidige beschrijving. Ook zal duidelijk worden aangegeven dat: “dorstlessend karakter geen zelfstandig criterium is voor bepaling van de definitie van limonade (uitspraak rechtbank Haarlem – 5 december 2017).

Naast de beschrijving en uitzonderingen worden veel bekende voorbeelden van casussen beschreven, zoals vitamine-bruistabletten, voedingssupplementen, hoestdrink, etc.

- o 20 kB
-
- o [18.06.03.02.03-2 Uitleg begrip limonade.docx](#)

Datum: 03-08-2018 15:38
Onderwerp: memo limonade, reactie cluster accijns

Beste collega's,

Wij hebben jullie voorstel 'Memo Beschrijving van limonade volgens artikel 9 WVAD' van 19 juni bekeken en zijn het grotendeels eens. We hebben de uitleg (in rood) aangevuld en de tekst ingekort door te verwijzen naar de wetgeving om het wat beter leesbaar te houden.

Wij horen graag wat jullie ervan vinden.

Als jullie akkoord zijn kan het in de komende CG-vergadering van 21-8 besproken worden.

Uitleg begrip limonade.docx

Limonade

Uitleg begrip limonade

Als limonade wordt aangemerkt:

- * met water aangelengd vruchten- of groentesap;)
  - * gezoete en aromatische dranken;) Ook indien in vaste of geconcentreerde
  - * dranken waaraan geur- of smaakstoffen zijn) vorm (zie WVAD art. 9, 2^e lid) .
- toegevoegd die kennelijk bestemd zijn om
onverwarmd te worden gedronken;

Uitzonderingen hierop zijn:

- De uit melk, melkproducten of soja bereide drank (zie WVAD, art. 9 derde lid 3).
- Geneesmiddelen, mits deze voldoen aan Richtlijn 2001/83/EG (geneesmiddelen voor menselijk gebruik). Met link verwijzen naar de Geneesmiddeleninformatiebank van het College ter Beoordeling van Geneesmiddelen <https://www.geneesmiddeleninformatiebank.nl/nl/>
- Dranken met een medicinaal karakter, zoals hoestdranken. Dranken die alleen de algehele gezondheid beogen te verbeteren vallen hier niet onder.
Per product zal het medicinale karakter moeten worden beoordeeld aan de hand van de werkzame stoffen en de aanbiedingsvorm.

24 aug. 2018

Hierbij mijn opmerkingen m.b.t. het memo. (Zie bijlage)

Bijlagen

- 0
- [18.06.03.02.03-1 memo beschrijving limonade - 19jun18.docx](#)

---

30 okt. 2018

Bij deze de definitieve versie. De tekst in het kader wordt opgenomen in het handboek (de rest van het memo dus niet).

Bijlagen

- 0
- [memo beschrijving limonade - 15okt18.docx](#)

Betreft: Uitleg begrip limonade, reacties vóór 1-10

30 okt. 2018

Hoi ^{5.1.2e}

In het voorstel in het memo geef je aan dat
De beschrijving wordt geplaatst in H.10.10 - 6 van handboek verbruiksbelasting ter vervanging van de huidige beschrijving. Ook zal duidelijk worden aangegeven dat: "dorstlessend karakter geen zelfstandig criterium is voor bepaling van de definitie van limonade (uitspraak rechtbank Haarlem – 5 december 2017).

Hierboven stel je dat alleen de tekst van het kader wordt meegenomen in het Handboek. Ik lees dus niets terug over het dorstlessend karakter

---

Betreft: Uitleg begrip limonade, reacties vóór 1-10

31 okt. 2018

Hoi,

Mag ik toch nog een paar opmerkingen maken?

- 0
- [memo beschrijving limonade - 15okt18, ^{5.1.2}_a docx](#)

---

1 nov. 2018

Jij stelt voor om alleen het omkaderde deel op te nemen en de rest uit het memo niet. Dit komt niet overeen met hetgeen beschreven staat aan het eind van het memo, onder het

"kopje "Voorstel". Ik dacht dat dat de bedoeling was.
In het Rood heb ik iets toegevoegd in het omkaderde deel.

Bijlagen

0

▪ [memo beschrijving limonade - 15okt18, 5.1.2e .docx](#)

•

2 nov. 2018

Ik zou graag 2 producten met name genoemd zien, met voorbeeld van etiket, verpakking etc.
die we aanmerken als hoestdranken etc. Pas daarna gen ik verder reageren.

Akkoord

5 nov. 2018

Bijlagen

67 AWR

Bij deze een nieuwe versie. Ik heb de opmerking van^{5.1.} wel meegenomen en enkele
aanpassingen van^{5.1.2} maar niet de opmerking van^{5.1.2} over hoestdranken e.d.. We hebben
als tafeltje destijds bewust niet opgenomen in de beschrijving (en dit ook al eerder afgestemd)
en ik ga dit niet alsnog wel doen.

Bijlagen

0

- [memo beschrijving limonade - 2nov18.docx](#)

---

6 nov. 2018

Op 30 -10 schrijf jij dat je alleen het omkaderde stuk tekst gaat opnemen in het HB en de rest niet.

Blijft mijn vraag of je wel/niet gaat opnemen wat in het memo is verwoord onder het kopje "Voorstel"? Volgens mij was dat wel zo afgesproken.

Daar staat: De beschrijving wordt geplaatst in H.10.10 - 6 van handboek verbruiksbelasting ter vervanging van de huidige beschrijving. Ook zal duidelijk worden aangegeven dat: "dorstlessend karakter geen zelfstandig criterium is voor bepaling van de definitie van limonade (uitspraak rechtbank Haarlem – 5 december 2017). Naast de beschrijving en uitzonderingen worden veel bekende voorbeelden van casussen beschreven, zoals vitamine-bruistabletten, voedingssupplementen, hoestdrank, etc.

Memo

Beschrijving van limonade volgens artikel 9 WVAD

Van: tafeltje dranken

Aan: coördinatiegroep accijns

Datum: 2 november 2018

Aanleiding

Al enig tijd is er discussie over de producten die limonade, zoals bedoeld in artikel 9 WVAD, behoren. Deze discussie is met regelmaat gevoed door nieuwe producten die op de markt zijn verschenen, bezwaren van belanghebbenden, rechtszaken, en dergelijken

Het Tafeltje dranken van de coördinatiegroep Accijns heeft daarom als doel gesteld dat er een duidelijke, voor iedereen begrijpelijke beschrijving moet worden opgesteld. Deze zal vervolgens in het handboek verbruiksbelasting geplaatst worden.

Uitgangspunt is dat er een voor iedereen duidelijke beschrijving komt van het begrip limonade. Deze beschrijving moet 99% van de producten dekken. Het kan altijd voorkomen dat er een product op de markt verschijnt die voor twijfel zorgt bij het bepalen van een standpunt. In die gevallen kan het Douanelab adviseren.

Voorstel voor definitie limonade zoals bedoeld in artikel 9 WVAD

Het tafeltje dranken komt na het bestuderen van de casussen, memo's, nota's en jurisprudentie tot de volgende conclusie over het begrip limonade zoals bedoeld in artikel 9 WVAD:

- Het is kennelijk bestemd om onverwarmd te worden gedronken;
- In het product zijn geur- en/of smaakstoffen aanwezig, of is gezoet of gearomatiseerd;
- Het dorstlessend argument is achterhaald en is dus geen zelfstandig criterium;
- Dranken ten behoeve van de bevordering van de algemene gezondheid (geen medicijn/geneesmiddel) zijn belast, tenzij art 9 lid 3 van toepassing is;
- Energie- en/of spierversterkende drankjes zijn belast, tenzij 9 lid 3 van toepassing of het is een erkend geneesmiddel;
- Drinkbare voedingssupplementen zijn belast, tenzij 9 lid 3 of het is een erkend geneesmiddel;
- Als uit verpakking en/of etikettering blijkt dat product kan worden gedronken dan is het product belast, tenzij art 9 lid 3 of het is een erkend geneesmiddel.

Voorstel van het tafeltje dranken is dat volgende beschrijving van limonade, zoals bedoeld in artikel 9 WVAD, wordt gehanteerd:

Als limonade wordt aangemerkt:

- Met water aangelegde vruchten- of groentesap;
- Gezoete en aromatische dranken;
- Dranken waaraan geur- of smaakstoffen zijn toegevoegd en kennelijk bestemd zijn om onverwarmd te worden gedronken.
- Bier met een alcoholpercentage t/m 0,5% vol, wijn, tussenprodukten en overige alcoholhoudende dranken met een alcoholpercentage t/m 1,2% vol welke in de zin van de Wet op de accijns niet worden aangemerkt als een accijnsgoed.

Dit geldt ook indien de limonade in vaste of geconcentreerde vorm wordt aangeboden, mits verpakt in kleinhandelsverpakking of bestemd voor eindgebruik (WVAD art. 9, tweede lid).

Uitzonderingen hierop zijn:

- De uit melk of melkproducten bereide drank met een gehalte aan melkvetten van 0,02% mas of meer waarin zich melkeiwit en melksuiker bevinden, niet zijnde een uit wei of weiprodukten vervaardigde drank (WVAD art. 9, derde lid 3 onderdeel a).
- De uit soja bereide drank met een vetgehalte en een eiwitgehalte die vergelijkbaar zijn met het vetgehalte en het eiwitgehalte van melk (WVAD art. 9, derde lid onderdeel b).
- Geneesmiddelen, mits deze voldoen aan Richtlijn 2001/83/EG (geneesmiddelen voor menselijk gebruik). Raadpleeg hiervoor het Handboek VGEM – onderdeel 10.02.00.
Medicinale dranken en hoestdranken zullen beoordeeld moeten worden of deze wel of niet onder de heffing vallen. Dit hangt af van eventuele werkzame stoffen in het product en de aanbestedingsvorm hiervan. Dit zal per product beoordeeld moeten worden.
Dranken die alleen de algehele gezondheid beogen te verbeteren, vallen hier niet onder. Deze dranken worden dus wel aangemerkt als limonade.

Toelichting

Het tafeltje heeft uitgebreid gediscussieerd over andere mogelijke uitzonderingen, zoals vitaminedranken d.m.v. bruistabletten, producten met eiwitgehalte boven de 30% en slush-ijs. Besloten is deze niet expliciet te noemen omdat deze al duidelijk worden onder één van de drie genoemde uitzonderingen of dat het al duidelijk is dat het geen limonade is (zoals slush-ijs). Deze producten worden wel als voorbeeld opgenomen in het handboek.

Voor wat betreft de oude uitspraken waarnaar vaak wordt verwezen (o.a. m.b.t. de vitaminedrankjes en energiedrankjes e.a. voedingspreparaten), is regelmatig uitspraak gedaan die we nu (m.n. door de laatste 67 AWR uitspraak, RB NH 15/5250 van 05-12-2017) niet zo maar meer kunnen toepassen. Zo is destijds het spierversterkende drankje (met hoog eiwitgehalte) niet als VB-goed aangemerkt (RB Haarlem 08/7718 van 11 mei 2010) omdat het geen dorstlessend karakter zou hebben. Het dorstlessend karakter is echter geen criterium (zie laatste Molkosan uitspraak bij 10.2), dus merken we dergelijke producten aan als VB-goed omdat ze (veelal) voldoen aan de definitie en ook niet onder de uitzonderingen vallen. Er is dus geen reden om dergelijke producten niet met VB te belasten.

Voor wat betreft de uitspraak van de bruistabletten (Hof Den Haag BK-01100714 van 8 maart 2002) vond de rechter het medicinale karakter van vitaminepil volstrekt overheersend alsmede vond zij niet dat deze tabletten geserveerd werden om de dorst te lessen.

Als het bruistablet waaraan zoet- en smaakstoffen zijn toegevoegd enkel in water kan worden opgelost en zo dient te worden gedronken is het product in beginsel belast tenzij het onder het begrip medicijn/geneesmiddel zou kunnen worden gerangschikt. In dat laatste geval heffen we dan niet. Zie hiervoor bij ons voorstel tot het opnemen in het Handboek v.w.b. het niet belasten). Het in die uitspraak genoemde argument dat de tabletten niet dienden om de dorst te lessen is achterhaald en dus geen criterium voor de belastbaarheid.

De uitspraak m.b.t. de brood- en rijstdranken (Hof Arnhem 05/00114 van 03-07-2007) bevat daarnaast nog een duidelijke uitleg dat dranken die de algemene gezondheid beogen te verbeteren niet het karakter van medicijn hebben en daarom gewoon met VB belast zijn.

Voorstel

Het voorstel aan de coördinatiegroep Accijns is om akkoord te gaan met deze versimpelde beschrijving van het begrip limonade, zoals bedoeld is in artikel 9 WVAD.

De beschrijving wordt geplaatst in H.10.10 - 6 van handboek verbruiksbelasting ter vervanging van de huidige beschrijving. Ook zal duidelijk worden aangegeven dat: "dorstlessend karakter geen zelfstandig criterium is voor bepaling van de definitie van limonade (uitspraak rechtbank Haarlem – 5 december 2017).

Naast de beschrijving en uitzonderingen worden veel bekende voorbeelden van casussen beschreven, zoals vitamine-bruistabletten, voedingssupplementen, hoestdrank, etc.

20.02.03.02.01 Voedingssupplementen

27 feb. 2020

Bijgevoegd een uitspraak van de rechtbank Noord-Holland. S.v.p. niet verder verspreiden, de bijgevoegde uitspraak is niet geanonimiseerd. Zodra de uitspraak is gepubliceerd zal ik de bijlage vervangen.

Het product^{67 AWR} (bestaand uit water en vruchtensapconcentraten, verkocht voor rond 35 euro per fles) is 'limonade' in de zin van art. 9 van de Wet op de verbruiksbelasting. Daarom is terecht verbruiksbelasting geheven.

In de MvT heeft de wetgever bedoeld medicinale dranken van 'limonade' uit te zonderen. Dit product is geen medicinale drank: het bevat geen medicinale bestanddelen, en de stelling dat het goed is voor het lichaam na fysieke inspanning is onvoldoende om van medicinale werking te kunnen spreken. Daaraan doet de aanbevolen te consumeren dosering niet af. Zoals al overwogen in ECLI:NL:RBNHO:2017:10088 is het dorstlessend karakter geen zelfstandig criterium voor de vaststelling of het om 'limonade' gaat. Die tem is in de MvT enkel gebruikt om een afbakening te maken tussen limonade en medicinale dranken. In de MvT staat niet dat voedingssupplementen ook zijn uitgezonderd, nog afgezien van de vraag of dit product als zodanig kan worden aangemerkt,

De hoge consumentenprijs maakt evenmin dat het product moet worden uitgezonderd van de verbruiksbelasting. Wet noch MvT duiden erop dat de concurrentiepositie ten opzichte van andere producten beslissend zou zijn.

---

27 feb. 2020

Ja is weer een goede uitspraak v.w.b. de VB.

Door deze laatste 2 uitspraken waaraan^{5.1.2e} ook refereert zijn we nu eindelijk af van het 'dorstlessend' karakter dat RB Haarlem in 2010 had geïntroduceerd in haar uitspraak van 11-05-2010 nr 08/7718 (ECLI:NL:RBHAA:2010:BM8061)

---

9 apr. 2020

Bijgevoegd de gepubliceerde versie.

Tussen partijen is in geschil of het product dient te worden aangemerkt als limonade in de zin van artikel 9 van de Wet op de verbruiksbelasting van alcoholvrije dranken (hierna: WVAD). De stelling van eiseres dat het product een voedingssupplement is en daarom moet worden uitgezonderd van verbruiksbelasting, kan niet slagen. De bedoeling van de wetgever is dat alleen medicinale dranken worden uitgezonderd van verbruiksbelasting. Gelet op de samenstelling en aard van het product kan het product niet worden gekwalificeerd als een medicinale drank. Het dorstlessende karakter is geen

zelfstandig criterium voor de vaststelling of sprake is van limonade. Ook de concurrentiepositie ten opzichte van andere producten is geen zelfstandig criterium.

Bijlagen

[ECLI_NL_RBNHO_2020_1599_Geen_voedingssupplement.pdf](#)

Reeds openbaar

Reeds openbaar

23 jun. 2021

Ik kom toch nog (wellicht tot vervelends toe) een keer terug op de (niet) belastbaarheid van de zogenaamde bruistabletten met een verhoogd vitamine gehalte zoals dat nu onlangs in het handboek verbruiksbelastingen onder 10.10.00, onderdeel 6.2 is opgenomen. In dit onderdeel staan de producten die niet aangemerkt worden als limonade waaronder:

medicinale dranken, zoals hoestdranken. Deze hebben het karakter van een medicijn dat in de vorm van een drank wordt aangeboden. Dit geldt bijvoorbeeld ook voor bruistabletten met een verhoogd gehalte aan vitamines en mineralen;

Deze tekst komt v.w.b. de hoestdranken uit de MvT (zie hierna) alsmede v.w.b. de bruistabletten is de tekst opgenomen naar aanleiding van een uitspraak van 8 maart 2002 van het Gerechtshof den Haag BK 01/00714.

MvT Tweede Kamer, vergaderjaar 1992-1993, 22 843, nr. 3, blz 20:

“Onder het begrip limonade valt niet het vloeibare produkt, bestaande uit water, suiker en aromatische stoffen, dat in kleine zakjes is verpakt en kennelijk is bestemd om daarvan thuis zogenoemde ijslollies te maken. Dit produkt is niet bestemd om te worden gedronken. Ook **medicinale dranken** zoals hoestdranken en dergelijke vallen niet onder het begrip limonade. Deze dranken hebben anders dan de limonades niet het oogmerk de dorst te lessen maar hebben duidelijk het karakter van een medicijn dat in de vorm van een drank wordt toegediend. Dranken, zoals koffie, thee en soep, die zijn bestemd om warm te worden gedronken, vallen evenmin onder het begrip limonade”

Deze ‘bruistabletten’ uitspraak uit 2002 is qua uitleg naar mijn idee al lang achterhaald door veel recentere jurisprudentie alsmede wellicht zelfs ook wel door aanpassing van de wetgeving, naar mijn idee vanaf 01-01-2016. Doordat deze bruistabletten met hoog vitaminegehalte weer in het handboek zijn opgenomen als zijnde niet belast begint de discussie over de belastbaarheid van diverse zgn. vitamineproducten/voedingssupplementen weer veelal opnieuw en lijkt de EBU op dit gebied dadelijk opnieuw weer ver te zoeken.

We blijven m.b.t. de VB maar steeds hangen bij de termen medicinale dranken en medicinale werking. Wat is dat, wat verstaan we daar nu eigenlijk onder? Het lijken ‘lichtere’ begrippen dan we bij de accijns via art 64, lid 1-c WA toepassen want daar gaat het daadwerkelijk over ‘geneesmiddelen’. Dat ‘lichtere’ (medicinale dranken/medicinale werking) bij de VB toepassen als niet belastbaar, wordt in de jurisprudentie daarentegen veelal gerangschikt onder het begrip “algemene gezondheid bevorderende middeltjes”, die we juist wel weer belasten.

De achtergrond is dat de term medicinale werking vòòr 01-01-2016 was opgenomen in het toenmalige vrijstellingsartikel 28 Wet VB, uitgewerkt destijds in art 13 Besluit VB. Dit artikel en dus ook die medicinale werking had toen uitsluitend betrekking op **vruchte-en groentesappen** (dus niet op limonade). Voor **limonade** was (daarom wellicht) de term medicinale dranken in de MvT opgenomen (toelichting op het limonadeartikel, art 9 Wet VB).

Het lijkt er daarmee op dat men destijds voor de limonades geen afzonderlijke vrijstelling heeft willen opnemen indien sprake is van een ‘medicinaal karakter’ maar dat slechts in de MvT heeft aangegeven via de term medicinale dranken door deze in die toelichting uit te sluiten van het begrip limonade.

Het is voor ons nogal lastig dat in die MvT nu net die hoestdranken als medicinale dranken worden genoemd want de vraag kun je stellen of een hoestdrank nu wel echt tot die categorie behoort. Dat is denk ik ook de reden dat men meent dat voor allerlei vitaminehoudende preparaten/voedingssupplementen die als drank worden genuttigd ook recht bestaat op geen VB belastbaarheid. Een begrijpelijk iets als men immers een hoestdrank ook daaronder schaaft.

Het blijft vreemd dat er v.w.b. de VB, net zoals we dat bij de accijns kennen in art 64, lid 1-c WA, geen vrijstelling voor geneesmiddelen van toepassing is. De praktijk (en jurisprudentie) leert wel dat we feitelijk die “accijnsvrijstelling” ook toepassen bij de VB zonder dat dit echt is “geregeld”. We doen dat m.b.v. die onduidelijke begrippen medicinale dranken en medicinale werking waarbij we feitelijk toch uitgaan dat het een medicijn (ofwel geneesmiddel) moet zijn willen we het niet belasten.

Ik vraag me van de ene kant dan ook af of we die termen ‘medicinale werking’ en ‘medicinale dranken’ nog wel moeten gebruiken? Door het vervallen van art 28 van de Wet VB is ook de term ‘medicinale werking’ die in dat artikel was genoemd vervallen. Ik kan me niet aan de indruk onttrekken dat voor de limonades daardoor feitelijk ook de term medicinale dranken (die wellicht toch als evenknie van de medicinale werking van de vruchte- en groentesappen gold) niet meer zou moeten worden gebruikt. Van de andere kant hebben we dan helemaal niets meer om producten niet met VB te belasten want een officiële vrijstelling voor ‘iets’ medicinaals hebben we dan niet. Is het niet verstandiger om deze termen ‘medicinale dranken’ en ‘medicinale werking’ qua uitleg (in het Handboek VB) daadwerkelijk te koppelen aan een geneesmiddel (medicijn) zodat we feitelijk indirect de ‘accijnsvrijstelling’ voor geneesmiddelen toepassen. Naar mijn idee staat ook de huidige jurisprudentie dit toch wel toe.

Nogmaals heb ik ter onderbouwing enkele passages uit de VB jurisprudentie opgenomen waardoor je naar mijn idee toch zou moeten kunnen zeggen dat de ‘bruistablettenuitspraak’ uit 2002 evenals de ‘dorstlessingsuitspraak’ uit 2010 inmiddels toch wel achterhaald zijn. Ik zou er dan ook voor pleiten om het ‘niet belastbaar zijn van bruistabletten met een hoog vitamine C gehalte” uit het handboek te halen (10.10.00, onderdeel 6.2 onder het 5^e gedachtenstreepje).

passages uit bruistabletten uitspraak 2002: (Hof Den Haag 01/00714 van 08-03-2002)

Reeds openbaar

Reeds openbaar

Deze bruistabletten uitspraak lijkt toch wat achterhaald, sowieso al v.w.b. het oordeel m.b.t. het dorstlessen (zie o.a. de brood en rijstdranken uitspraak maar ook van vrij recent de uitspraken van RBNH inzake de ⁶⁷ AWR en ⁶⁷ AWR) maar ook dat je een product met wat meer vitamine C tot een medicijn zou moeten rekenen. Hoeveel vruchte- en groentesapjes met een verhoogd gehalte aan vitamine C wil je daar dan onderbrengen? Want of het nu over een pil gaat met diverse smaak en geurstoffen met vitamine C die je oplost in water of om kant- en klare drankjes met die eigenschappen, maakt volgens de regelgeving immers niet uit.

Vijf jaar later, in 2007 was men in de brood- en rijstdranken uitspraak toch een stuk duidelijker op dat gebied. Daar werd tenminste al gesproken over een medicijn en was men ook al m.b.t. het dorstlessend karakter duidelijk. Naar mijn idee is dit nog steeds de beste uitspraak op VB gebied die we bezitten:

Passages uit brood en rijstdranken uitspraak van 2007: (GHARH 05/00114 van 3-7-2007)

Reeds openbaar

Vervolgens krijgen we de uitspraak die (gelukkig) inmiddels achterhaald is maar die nog veel in kwesties van stal wordt gehaald te weten de uitspraak van rechtbank Haarlem 08/7718 van 11-05-2010 m.b.t. de spierversterkende middelen en het dorstlessende karakter:

Passages uit uitspraak van rechtbank Haarlem 08/7718 van 11-05-2010:

Voedingssupplementen in poedervorm, die voornamelijk bestemd zijn om te worden gebruikt door beoefenaars van krachtsport om de opbouw van spiermassa te bevorderen is geen limonade.

Reeds openbaar

Duidelijk lijkt het dat we deze uitspraak niet (meer) toepassen. Het dorstlessend zijn van een product is geen zelfstandig criterium. Dat was eerder al zo bepaald in de 'brood en rijstdranken uitspraak uit 2007, maar recenter in de hierna nog opgenomen uitspraken van de Rechtbank Noord Holland. Daarnaast lijkt mij ook het oordeel in deze zaak dat het aanlengen met water slechts één mogelijkheid is om het product te gebruiken niet juist om het enkel daarom al niet te gaan belasten.

Gelukkig volgen er in dec 2017 en januari 2020 twee uitspraken van Rechtbank Noord Holland waarmee we, (samen met de brood- en rijstdranken uitspraak), prima uit de voeten kunnen:

Passages uit uitspraak van rechtbank N Holland nr 15/5250 van 5-12-2017 (⁶⁷ AWR):

Betreft een melkweidrank met fruit en calcium. Het is een bron van calcium dat de spijsvertering ondersteunt.

Gebruiksaanwijzing: Schudden voor gebruik. Voeg dagelijks 2 eetlepels toe aan een glas (200 ml) koud water. De dagelijks aanbevolen dosering niet overschrijden.

Reeds openbaar

Hieruit kun je ook tevens halen dat zelfs een beperkte inname zoals hier aangegeven (per dag 2 eetlepels aan een glas water toevoegen en dit niet overschrijden) geen invloed heeft op de belastbaarheid.

Passages uit uitspraak van rechtbank N Holland nr 17/3656 van 28-01-2020^{67 AWR}

Reeds openbaar

Ook uit deze uitspraak blijkt dat het product geen medicijn is c.q. geen medicinale werking heeft, het niet uitmaakt dat je afgemeten doseringen moet innemen en het niet wordt gebruikt voor de dorst te lessen niet van belang is. Evenmin is van belang dat je voor het product een hogere prijs betaalt dan voor normale frisdranken.